

428.24 031
5/1856
5.2

ผลของการใช้สถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย
เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์

ของ

ชไมพร เลิศคณาวณิชกุล

0557 PM 6 -

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

กันยายน 2550

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผลของการใช้สถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย
เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
ชไมพร เลิศคณาวณิชกุล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
กันยายน 2550

ชไมพร เลิศคนาวนิชกุล. (2550). ผลของการใช้สถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: อาจารย์เตือนใจ เฉลิมกิจ.

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาผลการใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง ที่มีต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ประจำภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย(Simple Random Sampling) โดยใช้ระยะเวลาในการทดลองทั้งหมด 21 คาบ คาบละ 50 นาที โดยทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการทดลอง (One Group Pretest-Posttest Design)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษ โดยการใช้สถานการณ์จำลอง 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ 3) แบบประเมินตนเองของนักเรียน 4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าร้อยละ (Percentage) และ t-test for Dependent Samples

ผลการวิจัยพบว่า

- 1.หลังจากการทดลองโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง นักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนเห็นว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง ส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

THE EFFECT OF USING SIMULATION ON COMMUNICATIVE SPEAKING ABILITY
OF MATTHAYOMSUKSA 4 STUDENTS AT SANTIRATWITTHAYALAI SCHOOL,
RATCHATHEWI, BANGKOK.

AN ABSTRACT

BY

CHAMAIPORN LERTKHANAWANITKUL

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Arts degree in Teaching English as a Foreign Language
at Srinakharinwirot University

September 2007

Chamaiporn Lertkhanawanitkul. (2007). *The Effect of Using Simulation on Communicative English Speaking Ability of Matthayomsuksa 4 Students at Santiratwitthayalai School, Ratchathewi, Bangkok*. Master's Project, M.A. (Teaching English as a Foreign Language). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University.
Project Advisor: Ajarn Tuenjai Chalermkit.

The objective of this experimental research was to investigate the effect of using simulation on Matthayom Suksa 4 students' English speaking ability.

The subjects were 30 students studying in Matthayom Suksa 4 at Santirat Witthayalai School, Bangkok. They were selected by using simple random sampling. The "One group Pretest- Posttest Design" was used in this study. The experiment was carried out for 21 periods (50 minutes/ period) in the first semester of the 2007 academic year.

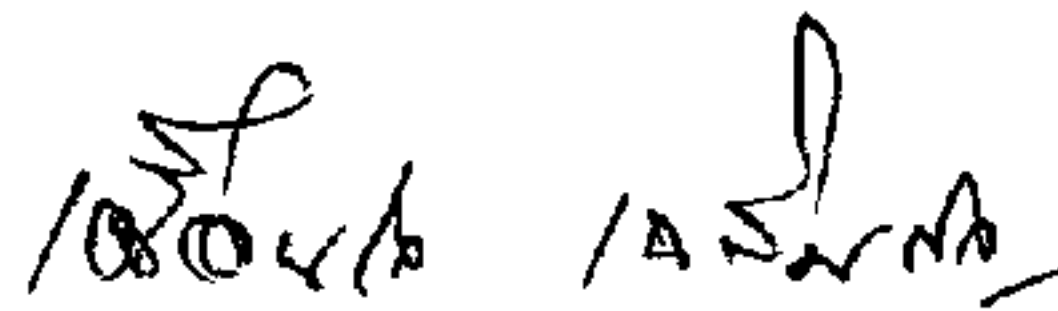
The instruments used in this study were the 5 lesson plans which focus on Simulation, an English speaking test, student self-evaluation form and a questionnaire surveying students' opinion on simulation. The data were statistically analyzed through mean, standard deviation and t-test for Dependent Samples.

The findings were as follows:

1. There was a significant increase in the students' communicative English speaking ability at the .01 level after using simulation.
2. From the students' viewpoint, studying English through simulation enhanced them to improve their English speaking ability.

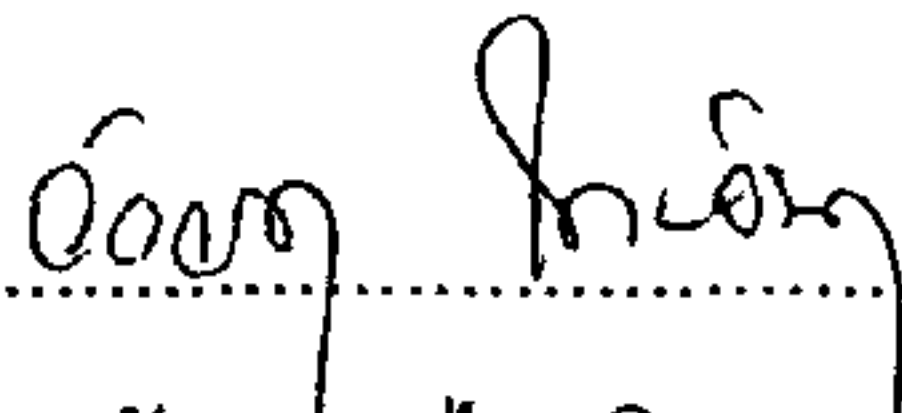
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

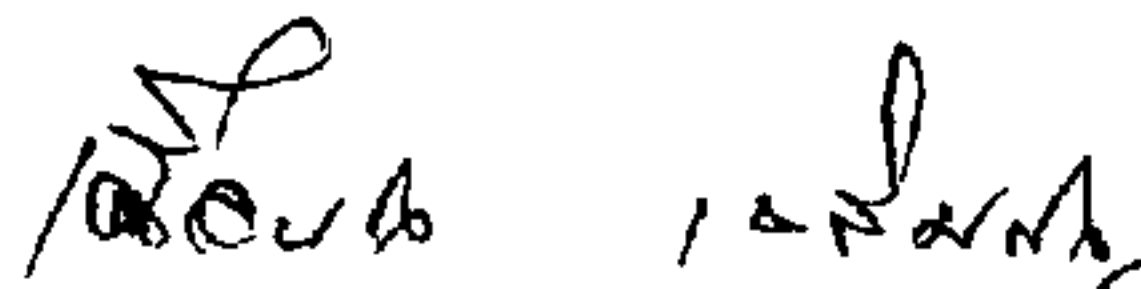
(อาจารย์ เตือนใจ เฉลิมกิจ)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

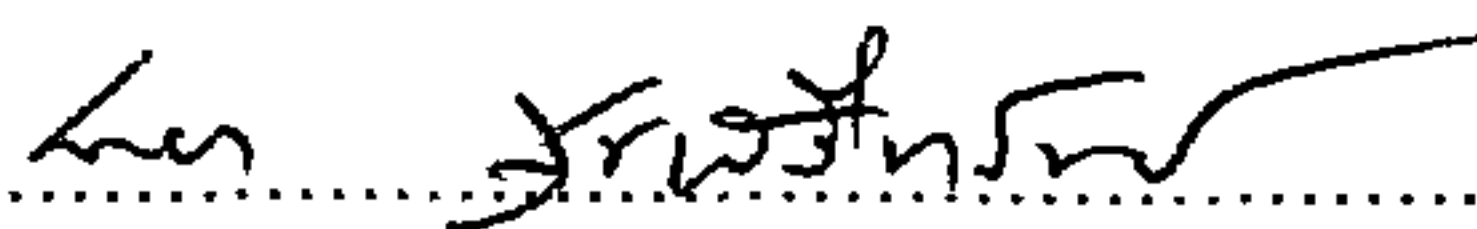
(อาจารย์ ดร. วัลลภา ไทยจินดา)

คณะกรรมการสอบ

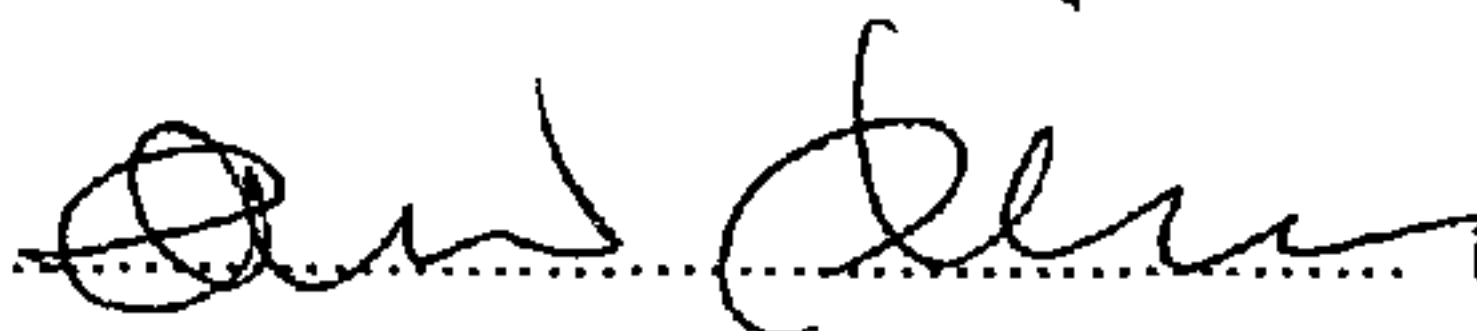
.....ประธาน

(อาจารย์เตือนใจ เฉลิมกิจ)

.....กรรมการสอบสารนิพนธ์

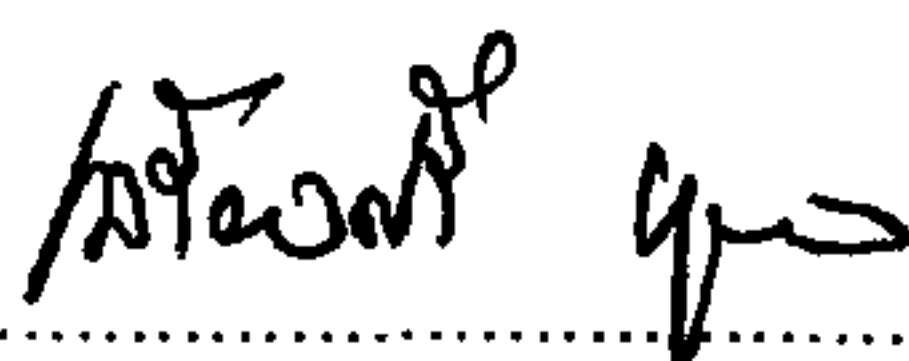
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิตยา สุขเสรีทรัพย์)

.....กรรมการสอบสารนิพนธ์

(อาจารย์ ดร.อรพรรณ วีระวงศ์)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะวิชาภาษาต่างประเทศของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีคณะมนุษยศาสตร์

(รองศาสตราจารย์เจลิยวศรี พิบูลชล)

วันที่ 30 เดือน กันยายน พ.ศ. 2550

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากความกรุณา ความเอาใจใส่ ของอาจารย์ที่ปรึกษา สารนิพนธ์ อาจารย์ เตือนใจ เฉลิมกิจ ผู้ซึ่งให้คำปรึกษา แนะนำเป็นอย่างดีแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด และขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิตยา สุขเสรีทรัพย์ อาจารย์ ดร.อรพรรณ วีระวงศ์ ที่กรุณาเป็นกรรมการสอบสารนิพนธ์ในงานวิจัยครั้งนี้ด้วย

ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิประสาทวิชาความรู้ให้ตลอดจนจบหลักสูตรการศึกษา โดยผู้วิจัยจะนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้กับวิชาชีพที่ปฏิบัติอยู่ให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

ขอบพระคุณ ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย ที่ให้ความกรุณาในทุก ๆ ด้าน อีกทั้งยังสนับสนุน และ เป็นกำลังใจในการศึกษาต่อ รวมทั้ง ครู สุดาวรรณ กาญจนรัตน์ และ ครู กัลยา รสสูงเนิน ที่คอยให้คำปรึกษา และความอนุเคราะห์ ระหว่างการทำวิจัยครั้งนี้ จนสำเร็จลุล่วง

ขอบคุณสำหรับมิตรภาพที่ดี ของเพื่อนร่วมสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศทุกท่าน รวมทั้งขอขอบคุณนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ทุกคน ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้

นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณ พี่ ๆ น้อง ๆ ตลอดจนสมาชิกในครอบครัว เลิศคนาวนิชกุล ที่เป็นกำลังใจสำคัญ ให้การช่วยเหลือในเรื่องต่าง ๆ อย่างดียิ่ง ตลอดระยะเวลาที่ศึกษาเล่าเรียน และ ทำวิจัยจนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ท้ายสุดนี้ ประโยชน์และผลความดีจากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณ บิดา มารดา ซึ่งล่วงลับไปแล้ว และมีพระคุณในชีวิตทุกท่าน

ชไมพร เลิศคนาวนิชกุล

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	3
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	3
ตัวแปรที่ศึกษา.....	3
ระยะเวลาในการทดลอง.....	4
เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง.....	4
นิยามคำศัพท์เฉพาะ.....	4
สมมติฐานในการวิจัย.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
เอกสารเกี่ยวกับความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร.....	6
ความหมายของความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร.....	6
องค์ประกอบของความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร.....	6
การสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร.....	8
การทดสอบและการประเมินผลความสามารถ ในการพูดเพื่อการสื่อสาร.....	15
เอกสารเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง.....	25
ความหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ สถานการณ์จำลอง.....	25
ความมุ่งหมายในการสร้างสถานการณ์จำลอง.....	26

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	26
ประโยชน์ที่ได้รับจากสถานการณ์จำลอง.....	26
คุณลักษณะของสถานการณ์จำลองเพื่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้.....	28
ขั้นตอนการสร้างสถานการณ์จำลอง.....	29
ข้อควรคำนึงเกี่ยวกับการสร้างสถานการณ์จำลอง.....	31
ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง.....	32
หลักการเลือกใช้สถานการณ์จำลอง.....	33
ข้อเสนอแนะสำหรับการใช้สถานการณ์จำลอง.....	34
บทบาทของผู้สอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง.....	35
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	
โดยใช้สถานการณ์จำลอง.....	37
งานวิจัยในประเทศ	37
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	38
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	39
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	39
ระยะเวลาในการศึกษาวิจัย.....	40
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	41
การสร้างเครื่องมือในการวิจัย.....	41
การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	45
การจัดทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	59
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	59
สมมุติฐานในการวิจัย.....	59
วิธีดำเนินการวิจัย.....	59
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
บรรณานุกรม.....	67
ภาคผนวก.....	73
ภาคผนวก ก 73	73
แผนการสอน.....	73
ภาคผนวก ข 118	118
แบบทดสอบและเกณฑ์ประเมินความสามารถในการพูด	
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	119
ภาคผนวก ค 130	130
เกณฑ์ประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ.....	131
ภาคผนวก ง 132	132
แบบประเมินความสามารถของตนเองด้านการพูด	
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	133
ภาคผนวก จ 134	134
แบบสอบถามความคิดเห็นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	
โดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง.....	135

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก จ	137
แสดงคะแนนผลการทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารทั้ง 4 ด้าน.....	138
แสดงความแตกต่างของคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสารของนักเรียนก่อน และหลังการทดลอง โดยครูผู้ประเมินทั้ง 3 ท่าน.....	139
แสดงความแตกต่างของคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียน โดยเรียงลำดับจากคนที่ได้คะแนนก่อนและหลังการทดลอง จาก คะแนนต่ำสุดไปจนถึงคะแนนสูงสุด.....	140
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	142

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ก่อน และหลังการทดลอง ทั้ง 4 ด้าน.....	50
2	แสดงความแตกต่างของคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารของนักเรียนก่อน และหลังการทดลอง.....	51
3	เปรียบเทียบผลการประเมินตนเองของนักเรียนด้านการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร3 ระยะ.....	53
4	ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้สถานการณ์จำลอง.....	57
5	แสดงคะแนนผลการทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารทั้ง 4 ด้าน.....	138
6	แสดงความแตกต่างของคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสารของนักเรียนก่อน และหลังการทดลองโดยครูผู้ประเมินทั้ง 3 ท่าน	139
7	แสดงความแตกต่างของคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียน โดยเรียงลำดับจากคนที่ได้คะแนนก่อนและหลังการทดลองจากคะแนน ต่ำสุดไปจนถึงคะแนนสูงสุด.....	140

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

- 1 กราฟเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน
โดยเรียงลำดับจากคนที่ได้คะแนนก่อน และหลังการทดลองจากคะแนนต่ำสุด
ไปจนถึงคะแนนสูงสุด..... 52
- 2 กราฟเปรียบเทียบการประเมินตนเองของนักเรียนด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการ
สื่อสารทั้ง 3 ระยะ..... 55

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สังคมโลกปัจจุบันเป็นสังคมข้อมูลข่าวสาร หรือ ยุคเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) ประชากรโลกต้องติดต่อเพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคมและธุรกิจกับต่างประเทศเพิ่มขึ้น ภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษจึงกลายเป็นเครื่องมืออันสำคัญในการสื่อสาร เพื่อให้เกิดความเข้าใจกันได้ถูกต้อง กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร (Communicative Approach) กับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่างๆทั้งในชีวิตประจำวันและการทำงานอาชีพ (คณะกรรมการพัฒนาคุณภาพวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กระทรวงศึกษาธิการ. 2544: 1) การเรียนการสอนภาษาถ้าจะให้ได้ผลควรจัดแนวทางการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับแนวการสื่อสารจริง โดยผลที่ได้คือความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Competence) (Hymes. 1972: 227 ; Karen. 1988: 163-169) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ คาเนลและสเวน (Canale ;& Swain. 1980: 34); เทย์เลอร์ (Tayler.1979: 70) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ความสามารถในการสื่อสารคือการใช้ความรู้และทักษะในด้านการฟัง-พูดนำไปใช้สื่อสารได้ในสถานการณ์จริง และยังสามารถนำภาษาไปใช้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ต่างๆ (อรุณี วิริยะจิตรา. 2532: 57)

การพูดเป็นเครื่องมือสื่อสารที่สำคัญ และเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของคนเรามากที่สุด การพูดใช้ในการสื่อความหมาย ความคิดและความรู้สึก (ฐานสัจนทร์ วงศ์สุวรรณะ. 2547: 1-2) การสอนทักษะการพูด จึงควรเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Broughton; et al. 1980: 30 - 31)

สำหรับประเทศไทยถึงแม้ว่าทักษะการพูด เป็นจุดประสงค์สำคัญในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ แต่ก็ยังประสบปัญหา ทั้งนี้เพราะ เด็กไทยซึ่งอยู่ในสิ่งแวดล้อมแบบไทยๆ แทบจะไม่มีโอกาสได้พูดภาษาอังกฤษเลย นอกจากเวลาเรียนภาษาอังกฤษในห้องเรียนเท่านั้น จึงทำให้การพัฒนาความสามารถด้านการพูดของผู้เรียนไม่ได้ผลตามที่ควรจะเป็น (สุมิตรา อังวัฒนกุล. 2540: 14-15) การพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษนั้น ปัจจัยสำคัญที่ทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารบรรลุผลสำเร็จได้ตามวัตถุประสงค์ คือวิธีสอนของครูผู้สอนที่จะต้องจัดการเรียนการสอน โดยเน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้มีบทบาทโดยตรงในการทำกิจกรรมเกือบทั้งหมด (Littlewood. 1983:18-19)

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะทางการพูดภาษาอังกฤษ พบว่าการใช้สถานการณ์จำลอง เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ของตนในการฝึกทักษะภาษา ทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการฝึกภาษา (สุมิตรา อังวัฒนกุล. 2540: 151-152) ซึ่งสอดคล้องกับที่ โจนส์ (Jones. 1983: 1-2) ได้กล่าวไว้ว่าการใช้สถานการณ์จำลองจะทำให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษที่เรียนมาในการสื่อความหมายกับผู้อื่นและยังสามารถแสดงความคิดเห็นซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ภาษาดีขึ้น อีกทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆได้อย่างเหมาะสม เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษติดต่อสื่อสารรวมทั้งสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียน เพราะสามารถนำไปใช้ในการติดต่อสื่อสารในชีวิตจริงได้ (สุกัญญา ศิลประสาท. 2544: 3)

ผลการวิจัยเกี่ยวกับการใช้สถานการณ์จำลองในการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษของ เยาวลักษณ์ ลอยลิบ (2547: 67-68) ที่ได้ทำการวิจัยถึงผลการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนหารเทา อำเภอบางปะอิน จังหวัดพิจิตร พบว่าความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นอยู่ในระดับดีมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของร้อยกรอง ตุลานันท์ (2547: 34-35) ที่ได้ทำการวิจัยถึงผลการใช้โปรแกรมการฝึกอบรมทักษะการพูดที่เน้นสถานการณ์จำลองสำหรับพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน พบว่ากลุ่มทดลองที่ได้รับการฝึกอบรมโดยใช้หลักสูตรปรับปรุงที่เน้นสถานการณ์จำลอง มีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษในด้านต่างๆ สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ใช้หลักสูตรปกติ ซึ่งยังไม่มีมีการปรับปรุงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาผลการประเมินความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2549 ของโรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัยพบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ต่ำและต้องปรับปรุง (กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย. 2549) และ จากการที่ผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษามาเป็นระยะเวลามากกว่า 10 ปีได้พบปัญหาเกี่ยวกับการสอนพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คือนักเรียนไม่สามารถจะนำภาษาอังกฤษไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ เนื่องจากผู้เรียนมีความกระดากอาย และไม่กล้าที่จะพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งอาจจะเป็นเพราะมีโอกาสในการฝึกและปฏิบัติในสถานการณ์จริงน้อยมาก ดังนั้นหากมีการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสภาพจริงหรือเสมือนจริงแล้ว จะทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สุมิตรา อังวัฒนกุล. 2540: 53)

จากความสำคัญและประโยชน์ของสถานการณ์จำลอง ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจจะใช้สถานการณ์จำลองในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ให้แก่ผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย เขตราชเทวี จังหวัดกรุงเทพมหานครเพื่อสร้างโอกาสในการพูด โดยการจัดห้องเรียนให้เป็นสถานที่จำลองของเหตุการณ์จริง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการฝึกพูดเพิ่มขึ้น อันจะส่งผลให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพตามเป้าหมายของหลักสูตร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลการใช้สถานการณ์จำลองในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการศึกษาจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถด้านการพูด และอาจเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษในการใช้สถานการณ์จำลองจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด (อ 41201) ประจำภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 3 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 120 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด (อ 41201) ประจำภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 30 คน ซึ่งได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ วิธีสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ระยะเวลาในการทดลอง

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 ใช้เวลาในการทดลอง 7 สัปดาห์
สัปดาห์ละ 3 คาบ คาบละ 50 นาที รวมทั้งสิ้น 21 คาบ

เนื้อหาที่ใช้ในการสอน

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษที่เน้นในด้านการพูดเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยพิจารณาคัดเลือก จากหนังสือเรียนและวารสารสิ่งพิมพ์ต่างๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน ซึ่งเป็นเนื้อหาที่ตรงตามจุดประสงค์การฟัง-พูดของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายของกระทรวงศึกษาธิการ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 โดยมีเนื้อหาดังนี้

1. การแนะนำทิศทางและสถานที่ (Asking and giving directions)
2. การขอและเสนอให้ความช่วยเหลือ (Asking and offering help)
3. การซื้อและขายของ (Buying and selling)
4. การพูดคุยทางโทรศัพท์ (Making a phone call)
5. การให้ข้อเสนอแนะ (Giving suggestions)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. วิธีสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง หมายถึง กระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยกำหนดสถานการณ์ ที่มีบทบาท ข้อมูล ที่ให้ผู้เรียนสะท้อนความรู้สึกนึกคิดของตน และมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลหรือสิ่งต่างๆ ที่อยู่ในสถานการณ์นั้น โดยการตัดสินใจและแก้ปัญหาต่างๆ ในลักษณะเดียวกับที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนในสถานการณ์จริง

2. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถในการพูดได้ตอบสื่อความเพื่อถ่ายทอดข้อมูล ความคิดเห็น ความต้องการได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยวัดได้จากแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

การสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองทำให้นักเรียนมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพิ่มขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวกับความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร
 - 1.1 ความหมายของความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร
 - 1.2 องค์ประกอบของความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร
 - 1.3 การสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร
 - 1.3.1 แนวคิดเกี่ยวกับการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร
 - 1.3.2 ขั้นตอนการสอนพูดเพื่อการสื่อสาร
 - 1.3.3 กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสาร
 - 1.3.4 หลักการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร
 - 1.4 การทดสอบและการประเมินผลความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร
 - 1.4.1 การทดสอบความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร
 - 1.4.2 เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร
2. เอกสารที่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง
 - 2.1 ความหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง
 - 2.2 ความมุ่งหมายในการสร้างสถานการณ์จำลอง
 - 2.3 ประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้สถานการณ์จำลอง
 - 2.4 คุณลักษณะของสถานการณ์จำลองเพื่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
 - 2.5 หลักการและกระบวนการเรียนรู้ของกิจกรรมสถานการณ์จำลอง
 - 2.6 ขั้นตอนการสร้างสถานการณ์จำลอง
 - 2.7 ข้อควรคำนึงเกี่ยวกับการสร้างสถานการณ์จำลอง
 - 2.8 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง
 - 2.9 หลักการเลือกใช้สถานการณ์จำลอง
 - 2.10 ข้อเสนอแนะสำหรับการใช้สถานการณ์จำลอง
 - 2.11 บทบาทของผู้สอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลอง
 - 3.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 3.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

1. เอกสารที่เกี่ยวกับความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร

1.1 ความหมายของความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร

ไบเกต (Bygate. 1991: 3) และ ลิตเติลวูด (Littlewood. 1995: 35) ได้ให้ความหมายของความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารสอดคล้องกันว่า หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถใช้ความรู้ในด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ในการพูดสื่อสารกับคนอื่นอย่างถูกต้อง รวมทั้งสามารถคาดคะเนความรู้สึกของผู้ฟัง เพื่อที่จะเลือกใช้คำพูดให้เหมาะสมกับบริบทของการใช้ภาษานั้น ส่วนชูชวัญ รัตนพิทักษ์ธาดา (2543: 14) ได้กล่าวเพิ่มเติมว่า นอกจากการเลือกใช้คำพูดให้เหมาะสมตามสถานการณ์ทางสังคมแล้ว ยังต้องสามารถพูดได้อย่างคล่องแคล่วและเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษาอีกด้วย ในขณะที่สก๊อต (Scott. 1981: 70) กล่าวว่า ความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร คือความสามารถที่ผู้เรียนสามารถตีความในสิ่งที่ได้ฟัง ซึ่งไม่สามารถทำนายได้ล่วงหน้าว่ามีรูปแบบภาษาใด และมีความหมายแบบใด แต่สามารถโต้ตอบด้วยภาษาที่ทำให้เกิดประโยชน์ และสะท้อนความตั้งใจในการปฏิสัมพันธ์

สรุปได้ว่า ความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถตีความในสิ่งที่ได้ฟังและสามารถเลือกใช้ภาษาในการพูดปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นได้ตามความประสงค์อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และสามารถคาดคะเนความรู้สึกของผู้ฟังเพื่อเลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมตามสถานการณ์ทางสังคม รวมทั้งยังสามารถใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว

1.2 องค์ประกอบของความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร

นักการศึกษาหลายท่านได้สรุปองค์ประกอบของความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532: 68) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารไว้ 5 ด้าน คือ

1. ความคล่องแคล่ว (Fluency) หมายถึง ความราบรื่น ความต่อเนื่อง และความเป็นธรรมชาติในการพูด
2. ความเข้าใจ (Comprehensibility) หมายถึง ความสามารถที่จะพูดให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่ตนพูด
3. ปริมาณของข้อมูลที่สื่อสารได้ (Amount of communication) หมายถึง ปริมาณของข้อความหรือข้อมูลที่สามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้
4. คุณภาพของข้อความที่นำมาสื่อสาร (Quality of communication) หมายถึง ความถูกต้องของภาษาที่พูดออกไป
5. ความพยายามในการสื่อสาร (Effort to communicate) หมายถึง ความพยายามที่จะให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่ตนพูด โดยใช้คำพูด ท่าทาง หรือสีหน้า

นอกจากนี้แฮริส (Harris. 1990: 84) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารว่า นอกจากความเข้าใจ (Comprehensibility) และความคล่องแคล่ว (Fluency) แล้ว ยังต้องมีความสามารถในการออกเสียง (Pronunciation) ความสามารถด้านไวยากรณ์ (Grammar) และคำศัพท์ (Vocabulary) อีกด้วย

ส่วนสคาเซลลา; และ ออกฟอร์ด (สมบัติ สิริคงคาสกุล. 2539: 16-18; อ้างอิงจาก Scarcella; & Oxford. 1992: 155-156) มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า ผู้พูดที่มีประสิทธิภาพควรมีความสามารถในการพูดที่หลากหลาย ซึ่งความสามารถในการปรับเปลี่ยนการพูดได้อย่างหลากหลายนั้น ผู้พูดจำเป็นต้องมีความสามารถในด้านต่างๆ ตามแนวความคิดของคาเนล; และ สเวน (Canale; & Swain. 1980: 1-47) ดังนี้

1. ความสามารถด้านไวยากรณ์ (Grammatical Competence) หมายถึงความสามารถในการออกเสียง และความสามารถในการใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ ซึ่งจัดเป็นองค์ประกอบสำคัญของตัวภาษาที่เมื่อผู้พูดมีความเข้าใจแล้วก็สามารถเลือกใช้ประโยคในการพูดเพื่อการสื่อสารได้ถูกต้องเหมาะสมตามสถานการณ์ ทำให้ผู้พูดปราศจากความลังเล และมีความคล่องแคล่วในการพูด

2. ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic Competence) หมายถึงความสามารถในการเลือกรูปแบบภาษาให้ถูกต้องและเหมาะสมกับวาทะพฤติกรรม (Speech Acts) นอกจากนี้ ผู้พูดที่มีประสิทธิภาพควรจะต้องมีความสามารถในการพูดสนทนาเพื่อสร้างความสัมพันธ์ทางสังคม โดยสามารถใช้ภาษาที่แตกต่างกันไปตามประเภทของการพูด เช่น การอภิปราย การโต้เถียง และการบรรยาย เป็นต้น

3. ความสามารถด้านการใช้ความสัมพันธ์ของข้อความหรือการเชื่อมประโยค (Discourse Competence) หมายถึง ความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประโยคตามหลักภาษา ทำให้ผู้พูดที่มีประสิทธิภาพสามารถใช้ภาษาในการสนทนาได้ตามลำดับก่อน-หลัง และแสดงความคิดเห็นได้อย่างสอดคล้องสัมพันธ์กัน ทำให้การสนทนาดำเนินไปได้อย่างต่อเนื่อง

4. ความสามารถด้านกลวิธีในการสื่อสาร (Strategic Competence) หมายถึงความสามารถในการขยายขีดความสามารถในการสื่อสารให้เพิ่มมากขึ้น ผู้พูดที่มีประสิทธิภาพสามารถใช้กลวิธีต่างๆ ในการจัดการกับความบกพร่องในการสื่อสาร และพัฒนาตนเองให้สามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร คือ ความสามารถของผู้พูดในการใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว และสอดคล้องสัมพันธ์กับผู้ที่มีปฏิสัมพันธ์ด้วย โดยผู้พูดสามารถออกเสียง เลือกใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ และรูปแบบภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ทำให้การ

สนทนาดำเนินไปได้อย่างต่อเนื่อง และสอดคล้องสัมพันธ์กัน รวมทั้งสามารถเลือกใช้กลวิธีในการพัฒนาการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

1.3 การสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร

1.3.1 แนวคิดเกี่ยวกับการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร

นักการศึกษาหลายท่านได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

ลิตเติลวูด (Littlewood. 1998: 85-87) ได้กล่าวถึง แนวคิดในการจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารว่า ควรพิจารณาที่จุดมุ่งหมายของกิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารโดยนำมาจัดการเรียนการสอนเรียงตามลำดับ ดังนี้

1. กิจกรรมก่อนการสื่อสาร (Pre-Communicative Activities) เป็นกิจกรรมที่ฝึกให้นักเรียนมีความรู้ทางด้านภาษาที่จำเป็น ประกอบด้วยกิจกรรมย่อย 2 ประเภท คือ

1.1 กิจกรรมที่ฝึกโครงสร้างไวยากรณ์ (Structural Activities) ครูจะนำเสนอความรู้ทางด้านภาษาหรือทักษะที่จำเป็นต่อความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร แล้วให้นักเรียนฝึกหัดความรู้ทางด้านภาษานั้นๆ

1.2 กิจกรรมถึงการสื่อสาร (Quasi-Communicative Activities) ครูให้นักเรียนฝึกพูดสื่อสารโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ที่เรียนมา โดยคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ดังกล่าวในการพูดเพื่อสื่อความหมายในบริบททางสังคมต่างๆ ครูจะเริ่มจากการฝึกหัดให้นักเรียนพูดออกเสียงตามให้ถูกต้องก่อน แล้วจึงให้นักเรียนฝึกหัดพูดบทสนทนาในสถานการณ์ต่างๆ

2. กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร (Communicative Activities) เป็นกิจกรรมที่มุ่งให้นักเรียนนำความรู้ทางด้านภาษาที่ได้รับในขั้นกิจกรรมก่อนการสื่อสารมาฝึกให้เกิดเป็นทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วยกิจกรรมย่อย 2 ประเภท คือ

2.1 กิจกรรมเพื่อการสื่อสารตามหน้าที่ทางภาษา (Functional Communication Activities) มีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสนองความต้องการในการสื่อสารในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นทันที เช่น กิจกรรมแก้ไขปัญหา และเติมข้อมูลที่ขาดหายไป เป็นต้น

2.2 กิจกรรมเพื่อการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Interaction Activities) มีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมในการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับผู้อื่น โดยการให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์จำลองต่างๆ เพื่อฝึกให้นักเรียนพิจารณารูปแบบของภาษาซึ่งเป็นที่ยอมรับในสังคม และการใช้ภาษาตามหน้าที่ อันจะนำไปสู่การพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

สก๊อต (Scott. 1981: 70-71) มีความเห็นที่สอดคล้องกับลิตเติลวูดโดยกล่าวว่าการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้คนตั้งแต่สองคนขึ้นไปได้มีโอกาสใช้ภาษาในการปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันจนบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ โดยคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ฟัง และอีกคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นผู้พูด แต่ละคนต้องใช้ภาษาสื่อสารให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และเหมาะสมกับสถานการณ์ทางสังคม ครูให้ความสำคัญกับการจัดกิจกรรมในชั้นเรียนเพื่อฝึกให้นักเรียนสามารถพูดสื่อสารได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ โดยเริ่มจากการให้นักเรียนฝึกสร้างประโยคให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ จากนั้นนักเรียนฝึกใช้ภาษาสนทนากันในสถานการณ์ต่างๆ ที่จัดขึ้น โดยเลือกใช้ประโยคให้ถูกต้องตามหน้าที่ของภาษา และเหมาะสมกับสถานการณ์ จนในที่สุดนักเรียนสามารถเลือกใช้รูปแบบของภาษาพูดสื่อสารกันได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ที่กำหนด

นอกจากนี้ ไบเกต (Bygate. 1993: 5-6) ก็มีความเห็นในลักษณะเดียวกัน โดยกล่าวถึงการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารไว้ 2 ประการคือ

1. การสอนทักษะที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ โดยมุ่งให้ผู้เรียนฝึกการออกเสียงได้ถูกต้องเหมือนกับเจ้าของภาษา การเลือกใช้คำกริยาที่เหมาะสมกับกาลเวลา และการพูดประโยคได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์เพื่อสื่อความหมายได้ตามความต้องการ
2. การสอนทักษะที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาปฏิสัมพันธ์กันได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ โดยมุ่งให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ที่คล้ายคลึงกับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเลือกใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่วและเหมาะสมไปตามความคิด ความรู้สึก และจุดมุ่งหมายของตนเอง รวมทั้งระดับของสัมพันธภาพระหว่างตนเองและผู้อื่น

สรุปได้ว่า การสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารนั้น ควรเริ่มจากการจัดกิจกรรมนำเสนอเนื้อหาทางด้านภาษา เช่น คำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ต่างๆ จากนั้นจัดกิจกรรมเพื่อฝึกใช้โครงสร้างทางภาษาได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ แล้วจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นตามสถานการณ์ต่างๆ ที่ใกล้เคียงกับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน เพื่อให้ผู้เรียนได้นำความรู้ของตนมาประยุกต์ใช้ในการพูดสื่อสารได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ทางสังคม

1.3.2 ขั้นตอนการสอนพูดเพื่อการสื่อสาร

สก๊อต (Scott. 1981: 72-77) และเบิร์น (Byrne. 1990: 22-29) ได้เสนอขั้นตอนในการสอนพูดเพื่อการสื่อสารในลักษณะที่สอดคล้องกันประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอนคือ

1. ชื่นบอวัตถุประสงค์และนำเสนอเนื้อหา (Stating an Objective and Presentation) เป็นขั้นที่ครูต้องบอกให้นักเรียนทราบถึงสิ่งที่จะต้องเรียนและนำเสนอเนื้อหาทางภาษา ซึ่งผู้เรียนต้องใช้ในชีวิตประจำวัน การนำเสนอเนื้อหานี้ควรอยู่ในรูปของบริบทการใช้ภาษาต่างๆ โดยครูต้องให้ผู้เรียนสังเกตลักษณะของภาษา ความหมายของข้อความที่จะพูด แล้วสรุปกฎเกณฑ์ของการใช้

ภาษาจากเนื้อเรื่องหรือบทสนทนานั้น เช่น ผู้พูดเป็นใคร สิ่งที่ถูก สถานที่พูด และเนื้อหาที่พูดมีอะไรบ้าง อย่างไรก็ตามขั้นตอนนี้ไม่ควรใช้เวลามาก เพราะเป้าหมายสำคัญอยู่ที่ทักษะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร แต่ครูก็ควรสอนให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจเนื้อหาเป็นอย่างดี เพราะผู้เรียนต้องนำความรู้ไปใช้ในการฝึกในขั้นตอนต่อไป

2. ขั้นการฝึก (Practice) หลังจากครูนำเสนอเนื้อหาเรียบร้อยแล้วควรให้โอกาสผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษา โดยเริ่มจากการฝึกแบบควบคุม โดยครูให้นักเรียนฝึกออกเสียงพร้อมกันก่อน จากนั้นอาจนำเกมรูปภาพมาเป็นสื่อประกอบเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาเป็นกลุ่ม จนกระทั่งให้ผู้เรียนฝึกสนทนาเป็นคู่ เพื่อใช้ภาษาสื่อสารได้ถูกต้อง และมีความหมายตรงตามจุดประสงค์ของตน

3. ขั้นการใช้ภาษา (Production) เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนนำความรู้ทางภาษามาใช้สื่อสารกับผู้อื่นในสถานการณ์จำลองต่างๆ ที่ใกล้เคียงกับชีวิตประจำวันได้อย่างเสรีและมีความหมาย โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว

จึงสรุปได้ว่า ขั้นตอนการสอนพูดเพื่อการสื่อสารสามารถแบ่งได้เป็น 3 ขั้น คือ 1) ขั้นการนำเสนอเนื้อหาทางภาษา เพื่อสร้างพื้นฐานความรู้แก่ผู้เรียน 2) ขั้นการฝึกใช้เนื้อหาทางภาษาที่ได้รับภายใต้กิจกรรมต่างๆ ที่ผู้สอนจัดให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาจนเกิดความมั่นใจ 3) ขั้นการใช้ภาษาโดยผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้ให้ความช่วยเหลือผู้เรียน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำความรู้ทั้งหมดมาใช้สื่อสารในสถานการณ์จำลองต่างๆ ที่กำหนดให้ได้อย่างเสรี

1.3.3 กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสาร

ในการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารนั้น ความคล่องแคล่วและความถูกต้องในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายจะเกิดขึ้นในตัวผู้เรียนได้ ต้องอาศัยการฝึกใช้ภาษาปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันโดยผ่านทางกิจกรรมเพื่อการสื่อสารต่างๆ ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า กิจกรรมเพื่อการสื่อสารมีบทบาทสำคัญอย่างมากต่อพัฒนาการทางทักษะการพูดของผู้เรียน นักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษหลายท่าน ได้เสนอแนะกิจกรรมเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

ลิตเติลวูด (Littlewood. 1998: 22-64) ได้เสนอรูปแบบของกิจกรรมเพื่อการสื่อสารไว้ 2 แบบ คือ

1. กิจกรรมเพื่อการสื่อสารตามหน้าที่ทางภาษา (Functional Communication Activities)

2. กิจกรรมเพื่อการปฏิสัมพันธ์ในสังคม (Social Interaction Activities)

ลิตเติลวูด (Littlewood. 1998: 22-64) ได้ให้ความหมายของแต่ละกิจกรรมไว้ดังนี้

1. กิจกรรมเพื่อการสื่อสารตามหน้าที่ทางภาษา (Functional Communication Activities)

เป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาสื่อสารกันตามหน้าที่ทางภาษา ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1.1 กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลในวงจำกัด (Sharing Information with Restricted Cooperation) มีลักษณะดังนี้

1.1.1 กิจกรรมการเลือกรูปภาพ (Identifying Pictures) เป็นกิจกรรมคู่ที่ให้ผู้เรียนเป็น A และ B โดย A มีชุดรูปภาพ ส่วน B มีเพียง 1 รูปภาพ ซึ่ง A จะต้องค้นหาว่ารูปภาพที่ B มีอยู่นั้นเป็นภาพใดในชุดรูปภาพของตน

1.1.2 กิจกรรมการจับคู่ (Discovering Identical Pairs) เป็นกิจกรรมกลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มมีสมาชิก 5 คน สมาชิกกลุ่มทั้ง 4 คนได้รับรูปภาพคนละ 1 รูปที่แตกต่างกัน ยกเว้นสมาชิกกลุ่มคนที่ 5 จะได้รับรูปภาพที่เหมือนกับสมาชิกคนหนึ่งในกลุ่ม 4 คน ดังนั้นสมาชิกคนที่ 5 จะต้องพยายามค้นหาว่าสมาชิกกลุ่มคนใดที่มีรูปภาพเหมือนกับตนเอง

1.1.3 กิจกรรมการหาลำดับที่และตำแหน่งที่ (Discovering Sequences or Locations) เป็นกิจกรรมคู่ที่ให้ผู้เรียนเป็น A และ B โดย A มีชุดรูปภาพที่จัดลำดับไว้อย่างถูกต้อง ส่วน B มีชุดรูปภาพเดียวกัน แต่ไม่ได้จัดลำดับไว้ ดังนั้น B จะต้องถาม A เพื่อให้ A บอกตำแหน่งที่ตั้งของรูปภาพจนกระทั่ง B สามารถจัดลำดับรูปภาพดังกล่าวได้อย่างถูกต้องเหมือนกับชุดรูปภาพของ A

1.1.4 กิจกรรมการหาข้อมูลที่ขาดหายไป (Discovering Missing Information) เป็นกิจกรรมคู่ที่ให้ผู้เรียนเป็น A และ B โดยทั้ง A และ B ได้รับตารางข้อมูลชุดเดียวกัน แต่ข้อมูลมีความไม่สมบูรณ์แตกต่างกัน ดังนั้นทั้ง A และ B ต้องผลัดกันถามและตอบเพื่อหาข้อมูลที่ขาดหายไปมาเขียนเติมลงในตารางของตนให้สมบูรณ์

1.1.5 กิจกรรมการค้นหาความลับ (Discovering Secrets) เป็นกิจกรรมที่จัดได้หลากหลายรูปแบบ เช่น เกม 20 คำถาม หรือ เกมทายอาชีพ โดยผู้เรียนคนหนึ่งมีข้อมูลที่ถือว่าเป็นความลับ ดังนั้นผู้เรียนคนอื่นๆ ในชั้นเรียน หรือในกลุ่มต่างพยายามถามคำถามเพื่อค้นหาความลับ

1.2 กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลในวงกว้าง (Sharing Information with Unrestricted Cooperation) มีลักษณะดังนี้

1.2.1 กิจกรรมการสื่อสารเกี่ยวกับรูปแบบหรือรูปภาพ (Communicating Patterns and Pictures) เป็นกิจกรรมคู่ที่ให้ผู้เรียนเป็น A และ B โดยทั้ง A และ B ต่างได้รับวัสดุชุดเดียวกัน จากนั้น A นำวัสดุไปจัดวางรูปแบบอย่างใดอย่างหนึ่ง แล้วให้ B ถามลักษณะรูปแบบดังกล่าวจาก A จนกระทั่ง B สามารถจัดวางวัสดุเหล่านั้นได้เหมือนกับรูปแบบของ A

1.2.2 กิจกรรมการสื่อสารเกี่ยวกับแบบจำลอง (Communicating Models) เป็นกิจกรรมคู่หรือกลุ่มที่ให้ผู้เรียนเป็น A และ B โดยทั้ง A และ B ต่างได้รับชิ้นส่วนของแบบจำลองชุด

เดียวกัน เช่น ชุด Lego จากนั้น A นำชิ้นส่วนไปสร้างแบบจำลองของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แล้วให้ B ทำตามคำแนะนำของ A ในการนำชิ้นส่วนต่างๆ มาสร้างแบบจำลองให้เหมือนกับของ A

1.2.3 กิจกรรมการค้นหาความแตกต่าง (Discovering Differences) เป็นกิจกรรมคู่ที่ให้ผู้เรียนเป็น A และ B โดยทั้ง A และ B ต่างได้รับรูปภาพคนละ 1 รูป ซึ่งมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย ดังนั้นทั้ง A และ B จะต้องสนทนากันเพื่อหาจำนวนและลักษณะของความแตกต่างของรูปภาพที่ตนได้รับ

1.2.4 กิจกรรมไปตามทิศทางที่บอก (Following Directions) เป็นกิจกรรมคู่ที่ให้ผู้เรียนเป็น A และ B โดยทั้ง A และ B ต่างได้รับแผนที่ชุดเดียวกัน แต่ A ได้รับแผนที่ซึ่งมีการระบุตำแหน่งที่ตั้งของอาคารสถานที่ ส่วน B ได้รับแผนที่ซึ่งไม่ได้ระบุตำแหน่งของสถานที่ไว้ ดังนั้น A ต้องสื่อสารกับ B เพื่อบอกทิศทางให้ B ไปยังตำแหน่งที่ตั้งของอาคารสถานที่นั้นได้

1.3 กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลและหาข้อสรุปจากข้อมูล (Sharing and Processing Information) มีลักษณะดังนี้

1.3.1 กิจกรรมการลำดับเรื่องราว (Reconstructing Story-Sequence) เป็นกิจกรรมกลุ่มที่ให้ผู้เรียนแต่ละคนผลัดกันเล่าเรื่องตามรูปภาพของตน โดยปราศจากการดูรูปภาพของสมาชิกอื่น จากนั้นสมาชิกทุกคนช่วยกันเรียงลำดับเรื่องราวที่ได้ฟังให้ถูกต้อง

1.3.2 กิจกรรมการรวบรวมข้อมูลเพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหา (Pooling Information to Solve a Problem) เป็นกิจกรรมคู่ที่ให้ผู้เรียนเป็น A และ B โดยทั้ง A และ B ต่างได้รับข้อมูลเพียงบางส่วนที่แตกต่างกัน เช่น A ได้รับข้อมูลของตารางเวลาขบวนรถไฟสายต่างๆ ที่เดินทางจากสถานี X ไปยังสถานี Y ส่วน B ได้รับข้อมูลของตารางเวลาขบวนรถไฟสายต่างๆ ที่เดินทางจากสถานี Y ไปยังสถานี Z ดังนั้นทั้ง A และ B ต้องสนทนากันเพื่อหาทางแก้ปัญหาใดปัญหาหนึ่งในการเดินทางไปยังสถานียังกล่าว เช่น หาขบวนรถไฟที่เดินทางจากสถานี X ไปสถานี Z โดยใช้ระยะเวลาให้น้อยที่สุด เป็นต้น

1.4 กิจกรรมการหาข้อสรุปจากข้อมูล (Processing Information) มีลักษณะดังนี้

1.4.1 กิจกรรมการแก้ปัญหา (Problem Solving) เป็นกิจกรรมกลุ่มที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนได้สนทนา และอภิปรายเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันในการหาทางแก้ไขปัญหามากมาย เช่น การวางแผนเดินทางท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานคร เป็นเวลา 1 วัน หรือการจัดซื้อของขวัญให้เพื่อนในชั้นเรียนตามความชอบและจำนวนเงินที่สมาชิกกลุ่มได้รับ กิจกรรมประเภทนี้จัดเป็นกิจกรรมปฏิสัมพันธ์ที่ผู้เรียนทุกคนได้รับข้อมูลเหมือนกัน ดังนั้นผู้เรียนจึงไม่จำเป็นต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน แต่ต้องร่วมกันอภิปรายเพื่อแสดงความคิดเห็นและประเมินข้อมูลที่ได้รับมาใช้ในการตัดสินใจ หรือแก้ปัญหา

2. กิจกรรมเพื่อการปฏิสัมพันธ์ในสังคม (Social Interaction Activities)

เป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาสื่อสารกันตามหน้าที่ทางภาษาได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ ที่เป็นบริบทของการใช้ภาษา การจัดกิจกรรมเพื่อการปฏิสัมพันธ์ในสังคมนั้น สามารถดำเนินการได้ 2 แบบ ดังนี้

2.1 การใช้ห้องเรียนเป็นบริบททางสังคม มีแนวทางในการดำเนินการ ดังนี้

2.1.1 ครูควรใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการในชั้นเรียน (Classroom Language)

2.1.2 ครูควรใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการสอน

2.1.3 ครูควรจัดบทเรียนที่มีการสนทนา หรืออภิปรายความคิดเห็นเป็น

ภาษาอังกฤษ

2.1.4 ครูควรจัดให้ผู้เรียนได้ฝึกสนทนาหรือแสดงบทบาทสมมติภายใต้หัวข้อเรื่องที่น่าสนใจ และเป็นประสบการณ์ต่างๆ ในโรงเรียน

2.2 การใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) และการแสดงบทบาทสมมติ (Role Play) มีแนวทางในการดำเนินการ ดังนี้

2.2.1 การแสดงบทบาทสมมติตามตัวชี้แนะที่เป็นบทสนทนา (Role-Playing Controlled through Cues Dialogues) เป็นการแสดงบทบาทสมมติที่ผู้เรียนผลิตบทสนทนาตามบทบาทที่ตนได้รับจากบัตรตัวชี้แนะที่เป็นบทสนทนา

2.2.2 การแสดงบทบาทสมมติตามบทบาทและข้อมูลที่กำหนด (Role-Playing Controlled through Cues and Information) เป็นการแสดงบทบาทสมมติที่ผู้เรียนผลิตบทสนทนาตามบทบาทที่ตนได้รับจากบัตรที่เป็นข้อมูลสั้นๆ ซึ่งกำหนดจุดมุ่งหมายและข้อมูลสำคัญไว้

2.2.3 การแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์และเป้าหมายที่กำหนด (Role-Playing Controlled through Situation and Goals) เป็นการแสดงบทบาทสมมติที่ผู้เรียนผลิตบทสนทนาตามบทบาทที่ตนได้รับจากบัตรที่กำหนดสถานการณ์และเป้าหมายในการสนทนาไว้อย่างกว้างๆ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการปฏิสัมพันธ์กันได้มากขึ้น

2.2.4 การแสดงบทบาทสมมติในรูปของการโต้เถียงหรือการอภิปราย (Role-Playing in the Form of Debate or Discussion) เป็นการแสดงบทบาทสมมติที่ผู้เรียนผลิตบทสนทนาตามบทบาทที่ตนได้รับจากบัตรที่กำหนดสถานการณ์และข้อมูลที่จำเป็นในการโต้เถียงหรือการอภิปราย จากนั้นผู้เรียนต้องตัดสินใจหรือหาข้อสรุปด้วยการลงคะแนนเสียง

2.2.5 สถานการณ์จำลอง (Simulation) เป็นกิจกรรมฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารตามสถานการณ์จำลองต่างๆ ที่จัดขึ้นให้เหมือนหรือใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด โดยผู้เรียนต้องใช้ความรู้และประสบการณ์ของตนมาตัดสินใจแก้ไขปัญหาดังกล่าว

2.2.6 การแสดงสด (Improvisation) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนแสดงความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างทันทีทันใดไปตามสถานการณ์ที่กำหนดให้

ไบเกต (Bygate. 1995: 76-84) ได้เสนอรูปแบบของกิจกรรมฝึกทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ซึ่งมีลักษณะที่สอดคล้องกับกิจกรรมเพื่อการสื่อสารของลิตเติลวูดที่มุ่งให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกใช้ภาษาสนทนาซึ่งกันและกันให้มากที่สุด ดังนี้

1. กิจกรรมการเติมข้อมูลที่ขาดหาย (Information-Gap Activities) เป็นกิจกรรมคู่ที่ให้ผู้เรียนเป็น A และ B โดยทั้ง A และ B ได้รับข้อมูลชุดเดียวกัน ที่มีความไม่สมบูรณ์แตกต่างกัน ดังนั้นทั้ง A และ B จะต้องสนทนากันเพื่อเติมข้อมูลที่ขาดหายไปของตนให้สมบูรณ์ กิจกรรมประเภทนี้สร้างจุดมุ่งหมายและความจำเป็นของผู้เรียนในการพูดสื่อสารกับผู้อื่น ทำให้ผู้เรียนพยายามใช้ภาษาสื่อความหมายให้ตรงกัน รวมทั้งฝึกให้ผู้พูดให้ความสนใจกับการตอบสนองของผู้ฟัง

2. เกมเพื่อการสื่อสาร (Communication Games) เป็นกิจกรรมคู่ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนทั้ง A และ B ฝึกใช้ภาษาพูดสนทนาซึ่งกันและกัน โดยมีรูปแบบการจัดกิจกรรมดังนี้

2.1 เกมบรรยายและวาดภาพ (Describe and Draw) เป็นกิจกรรมที่ให้ A และ B ใช้ภาษาสื่อความหมายให้ตรงกัน โดยคนหนึ่งเป็นผู้บรรยายรูปภาพ ให้อีกคนหนึ่งวาดรูปภาพตามได้ถูกต้อง

2.2 เกมบรรยายและจัดเรียงลำดับ (Describe and Arrange) เป็นกิจกรรมที่ให้ A และ B ใช้ภาษาสื่อความหมายให้ตรงกัน โดยคนหนึ่งเป็นผู้บรรยายโครงสร้างของสิ่งของสิ่งหนึ่ง ให้อีกคนหนึ่งประกอบสิ่งของดังกล่าวตามได้ถูกต้อง

2.3 เกมหาความแตกต่างของภาพ (Find the Difference) เป็นกิจกรรมที่ให้ A และ B พูดยกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับรูปภาพที่ตนได้รับ เพื่อค้นหาความแตกต่างระหว่างรูปภาพทั้งสองได้ถูกต้อง

2.4 เกมถามคำถามที่ถูกต้อง (Ask the Right Question) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนคนหนึ่งได้รับบัตรคำศัพท์ แล้วผู้เรียนคนอื่นๆ พยายามตั้งคำถามให้ตรงกับคำศัพท์ในบัตรคำดังกล่าว

3. สถานการณ์จำลอง (Simulation) เป็นกิจกรรมกลุ่มที่กำหนดสถานการณ์ในชีวิตประจำวันให้ผู้เรียนร่วมกันคิดและตัดสินใจเลือกใช้ภาษามาสนทนาซึ่งกันและกันให้ถูกต้องและเหมาะสม โดยผู้เรียนทุกคนต้องพูดสนทนากันไปตามบทบาทของตนในสถานการณ์จำลองดังกล่าว จึงทำให้ผู้เรียนสามารถฝึกใช้ภาษาได้อย่างหลากหลายและใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงของตนเอง

4. กิจกรรมปฏิสัมพันธ์เกี่ยวกับโครงการ (Project-Based Interaction Activities) เป็นกิจกรรมกลุ่มที่กำหนดให้ผู้เรียนดำเนินโครงการร่วมกัน โดยการปรึกษาหารือและแบ่งภาระงานกัน

ไปปฏิบัติ จากนั้นนำข้อมูลที่ค้นคว้ามารายงานและอภิปรายผลร่วมกันภายในกลุ่มเพื่อหาข้อสรุปของ
โครงการ

สรุปได้ว่า รูปแบบของการจัดกิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารนั้น มีบทบาทสำคัญต่อ
การพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการใช้ภาษาปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ดังนั้นครูผู้สอนจึงควร
เลือกจัดกิจกรรมดังกล่าวให้มีความหลากหลาย เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาสื่อสารกันได้
อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และเหมาะสมกับบริบทมากที่สุด และจะเห็นได้ว่าสถานการณ์จำลอง
เป็นกิจกรรมหนึ่งที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเลือกใช้ภาษาพูดสื่อสารกันไปตามบทบาทของตนได้อย่าง
หลากหลายและใกล้เคียงกับสถานการณ์ในชีวิตจริงของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับ
ไปใช้ติดต่อสื่อสารในสถานการณ์จริงได้

1.3.4 หลักการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร

เนื่องจากกิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารมีบทบาทสำคัญอย่างมากต่อการพัฒนา
ความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน ผู้สอนจึงควรคำนึงถึงหลักการจัดกิจกรรมดังกล่าว
ดังที่สคริเวนเนอร์ (ซูลีพร เพียรช่าง, 2544: 30; อ้างอิงจาก Scrivener, 1994: 29-30) ได้เสนอแนะไว้
ดังนี้

1. ผู้สอนควรศึกษาและทำความเข้าใจกับลักษณะและสื่อที่ใช้ในกิจกรรม โดยทดลอง
ใช้กิจกรรมนั้นก่อนเพื่อให้เกิดความเข้าใจขั้นตอนในการทำกิจกรรม และกำหนดระยะเวลาในการทำ
กิจกรรมได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งเกิดความชัดเจนในบทบาทของผู้สอน ทำให้สามารถใช้คำสั่งได้
ถูกต้อง ส่งผลให้ผู้เรียนดำเนินกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างดีและมีข้อผิดพลาดน้อยที่สุด

2. ผู้สอนควรเตรียมตัวผู้เรียนก่อนการทำกิจกรรม โดยใช้กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน
(Lead-in) ให้ผู้เรียนร่วมกันทายรูปภาพ หรือถามคำถามนำ เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน จากนั้น
ผู้สอนกำหนดสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน เพื่อให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาสื่อสารซึ่งกันและกันได้ใกล้เคียง
กับความเป็นจริงมากที่สุด

สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารของ
ผู้เรียนนั้น ผู้สอนควรเตรียมกิจกรรมเพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนให้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมที่
มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้รับมาปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันได้อย่างมีความหมายและเหมาะสม
กับสถานการณ์

1.4 การทดสอบและการประเมินผลความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร

การทดสอบเพื่อประเมินผลความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน เป็นสิ่งที่
ผู้สอนควรเลือกใช้ให้เหมาะสมกับรูปแบบของการจัดการเรียนรู้และระดับความสามารถของผู้เรียน ซึ่ง
สามารถแบ่งออกเป็น 2 ด้านคือ

1.4.1 การทดสอบความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร

การทดสอบความสามารถหรือสมรรถภาพในการสื่อสาร (Communicative Competence) นั้น จะต้องมีความสอดคล้องกับแนวการจัดการเรียนรู้ ดังนั้นผู้สอนควรจัดการเรียนรู้ในแนวภาษาเพื่อการสื่อสาร และเลือกวิธีการทดสอบและเกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนให้เหมาะสม โดยใช้การทดสอบที่มีลักษณะเป็นสถานการณ์ในการสื่อสาร (Communicative Situation) เพื่อประเมินความสามารถของผู้เรียนได้ตรงตามเนื้อหาและศักยภาพ (ละเอียด จุฑานันท์. 2541: 183-184)

การจะออกแบบทดสอบควรจะต้องมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ซึ่งวัตถุประสงค์แบบอุดมคือ วัตถุประสงค์ทางการศึกษาที่มีความละเอียด ชัดเจน และให้ประโยชน์ โดยการนำวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมมาพัฒนาขึ้นเป็นวัตถุประสงค์แบบอุดม

วัตถุประสงค์แบบอุดมมีส่วนประกอบ 5 ส่วนดังนี้

1. คำบรรยายสิ่งที่ต้องการวัด ระบุขอบเขตของความรู้ที่จะวัด ซึ่งเป็นเสมือนวัตถุประสงค์หลัก
2. วัตถุประสงค์เฉพาะ ซึ่งได้มาจากการแปลงวัตถุประสงค์หลัก
3. ส่วนขยายความวัตถุประสงค์ให้ละเอียดยิ่งขึ้น โดยให้ฟอร์มข้อทดสอบ (item form) ทั้งภาคคำถาม และภาคคำตอบ
4. เกณฑ์การตอบถูก ที่ระบุเงื่อนไขการสอบที่ถูกต้อง
5. ข้อทดสอบตัวอย่างที่ช่วยให้ผู้เข้าสอบเข้าใจตัวข้อทดสอบอย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์แบบอุดมมีความเฉพาะเจาะจงในการกำหนดพฤติกรรมที่จะวัดว่า เป็นทักษะทางภาษาระดับใด ระบุรูปแบบและวิธีการวัด ตัวข้อทดสอบและพฤติกรรมสนองตอบของผู้รับการทดสอบ นำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างสื่อการเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำมาใช้กำหนดแนวทางในการทดสอบและประเมินผลการเรียนตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้

วัตถุประสงค์แบบอุดมที่นำมาใช้ในการทดสอบ วัดและประเมินผลทางการเรียนภาษามีความละเอียดมากกว่าวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ระบุลักษณะ ชนิด และประเภทของข้อทดสอบไว้อย่างชัดเจนว่าเป็นข้อทดสอบเนื้อหาทางภาษา วัดการใช้เสียง คำศัพท์ และไวยากรณ์ หรือเป็นข้อทดสอบทักษะทางการใช้ภาษาแบบทักษะเดียว หรือแบบทักษะสัมพันธ์

วัตถุประสงค์แบบอุดมมีขั้นตอนในการพัฒนาข้อทดสอบดังนี้

1. กำหนดขอบเขตของเนื้อหา และทักษะที่จะวัด
2. กำหนดรูปแบบของข้อทดสอบเพื่อใช้เป็นตัวกระตุ้น
3. กำหนดวิธีการตอบของผู้เรียน
4. กำหนดปริมาณของข้อสอบที่สุ่มมาจากเนื้อหา ขอบข่ายเป้าหมายของการวัด

5. กำหนดเกณฑ์ที่ผู้เรียนจะต้องทำได้ เพื่อแสดงว่ามีความรู้ความสามารถในประเด็นนั้น
การกำหนดจะต้องประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

1. วัตถุประสงค์แบบอุดม
2. กฎเกณฑ์หรือขอบเขตของเนื้อหาที่อยู่ในขอบเขตของแบบทดสอบ (content limit)
3. รูปแบบของข้อทดสอบ(format)
4. คำสั่งในการทำสอบ(directions)
5. ตัวอย่างข้อทดสอบ (sample /specimen item)

จะเห็นได้ว่าวัตถุประสงค์แบบอุดมเป็นจุดเริ่มต้น และขยายขอบเขตออกมาสู่ประเด็น ซึ่งครอบคลุมเนื้อหา โดยหลีกเลี่ยงความคลุมเครือของการกำหนดวัตถุประสงค์ที่มุ่งวัดความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติ โดยไม่คำนึงถึงพฤติกรรม โดยวัตถุประสงค์แบบอุดมเพิ่มขอบเขต และลำดับขั้นตอนของสิ่งที่วัดที่เป็นเนื้อหาหรือองค์ความรู้ ระบุตัวกระตุ้น หรือสิ่งเร้าที่ทำให้เกิดการเรียนรู้และการแสดงออกซึ่งความรู้นั้นๆ ตามที่กำหนดไว้ในกระบวนการเรียนการสอนและการทดสอบ (อัจฉรา วงศ์โสธร.2544: 39-42)

สถานการณ์จำลอง (Simulation) จัดเป็นกิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารอย่างหนึ่ง ที่มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาสื่อสารซึ่งกันและกันได้อย่างหลากหลายภายใต้สถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริงของผู้เรียน จึงมีลักษณะที่เหมาะสมในการเป็นแบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสาร ซึ่งสามารถนำมาใช้ทดสอบได้ใน 2 ลักษณะ (คณะอนุกรรมการพัฒนาคุณภาพวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กรมวิชาการ; กระทรวงศึกษาธิการ. 2544: 250) ดังนี้

1. ทดสอบการพูดแบบควบคุม โดยแบ่งออกเป็น 5 แบบคือ

- 1) การให้ตัวแนะที่เป็นสัญลักษณ์ซึ่งสามารถมองเห็นได้ แต่ผู้เรียนควรมี

ความคุ้นเคยกับสัญลักษณ์ดังกล่าวเสียก่อน

- 2) การให้ตัวแนะที่เป็นคำพูด อาจใช้ภาษาแม่หรือภาษาที่เรียน หรือในบางครั้งอาจ

ใช้การเขียน

- 3) การสอบพูดปากเปล่าด้วยวิธีการทดสอบแบบโคลซ (Cloze)

- 4) การพูดเล่าเรื่อง (Narrative Task) โดยผู้สอนเล่าเรื่องให้ผู้เรียนคนหนึ่งฟัง แล้ว

ให้นำไปเล่าต่อให้เพื่อนฟัง แล้วบันทึกเทปไว้

- 5) การพูดตามสถานการณ์สมมติ โดยใช้ภาษาตามหน้าที่ (Function) ที่เหมาะสม

2. ทดสอบการพูดโดยอิสระในสถานการณ์การสื่อสารอย่างแท้จริง โดยแบ่งออกเป็น

9 แบบคือ

- 1) การพูดบรรยายเหตุการณ์ในภาพชุด ถ้าเป็นระดับเริ่มเรียนอาจให้คำสั่งเป็นภาษาแม่

- 2) การพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องง่ายๆ
- 3) การพูดตามหัวข้อที่กำหนดให้ ซึ่งควรกำหนดให้หลายหัวข้อ
- 4) การพูดบรรยายสิ่งของ หรือบุคคล
- 5) การพูดเพื่อสนับสนุนความคิดเห็นของตนเอง การพูดโต้แย้ง การพูดปฏิเสธ หรือ

การพูดหักล้างข้อโต้แย้ง

6) การพูดสนทนาในการสัมภาษณ์ โดยเนื้อหาในการสัมภาษณ์ควรมีความเหมาะสมกับระดับความสามารถและความสนใจของผู้เรียน รูปแบบของการสัมภาษณ์อาจเป็นการแสดงความคิดเห็น การให้เหตุผลในการปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์ในสังคมปัจจุบัน ซึ่งอาจให้ผู้เรียนได้อ่านบทความที่เตรียมไว้ล่วงหน้า

7) การพูดนำเสนอข้อมูลจากสื่อต่างๆ เช่น บทความ รูปภาพ หรือวีดิทัศน์

8) การพูดสรุปความจากเอกสาร

9) การพูดเชิงวิเคราะห์ โดยนำเสนอหน้าชั้นเรียน

สรุปได้ว่า การทดสอบความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารมีหลากหลายลักษณะ เช่น การสัมภาษณ์ การแสดงบทบาทสมมติ การบรรยาย การโต้เถียง การเล่าเรื่อง เป็นต้นครูผู้สอนควรพิจารณาเลือกแบบทดสอบที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงระดับความสามารถของผู้เรียน แนวการจัดการเรียนรู้และเนื้อหาที่ผู้เรียนได้รับ สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกสถานการณ์จำลองมาทดสอบความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน ด้วยการกำหนดสถานการณ์ในชีวิตประจำวันต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนแต่ละคนได้แสดงบทบาทและตัดสินใจเลือกใช้ภาษาสนทนาซึ่งกันและกันอย่างมีความหมายและเหมาะสมกับสถานการณ์ที่กำหนดให้ โดยเริ่มจากผู้เรียนแต่ละกลุ่มจับสลากเลือกสถานการณ์จากนั้นปรึกษาร่วมกันในการสร้างบทสนทนา ชักข้อมบทบาทสมมติ และแสดงบทบาทในสถานการณ์ดังกล่าว โดยครูผู้สอนและครูชาวต่างประเทศเป็นผู้ให้คะแนนร่วมกัน

1.4.2 เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร

นักการศึกษาหลายท่านให้ความสำคัญกับเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน และได้นำเสนอแนวคิดต่างๆ ไว้ดังนี้

อัจฉรา วงศ์โสธร (2544ก: 252-255) กล่าวถึง เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถด้านการพูดเพื่อการสื่อสาร ตามรูปแบบของ FSI (Foreign Service Institute) ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 1 สามารถใช้ภาษาเพื่อการสนทนาในชีวิตประจำวันหรือการทำธุรกิจ เช่น การถามหรือบอกทิศทาง การสั่งอาหารแบบง่ายๆ การถามหาที่พักหรือบ้านเช่า การซื้อของหรือบอกเวลาได้ สามารถ

ใช้ภาษาถามและตอบในเรื่องที่มีความคุ้นเคยได้ แต่มีความจำกัดในด้านประสบการณ์จึงทำให้สามารถเข้าใจภาษาในระดับที่ต่ำกว่าปกติ มีการพูดซ้ำๆ และใช้คำศัพท์พื้นฐานสนทนาเกี่ยวกับเรื่องทั่วไป ไม่สามารถแสดงความคิดเห็นของตนเองได้ มีการออกเสียงและใช้ไวยากรณ์ผิดพอสมควร แต่ยังสามารถสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้

ระดับที่ 2 สามารถใช้ภาษาสื่อสารตามสถานการณ์ส่วนใหญ่ในสังคมได้ แต่อยู่ในวงจำกัดเฉพาะในสังคมที่มีอาชีพเดียวกัน เช่น การสนทนาในชีวิตประจำวันเรื่องอาชีพ ครอบครัว และเหตุการณ์ต่างๆ เกี่ยวกับตนเอง รวมทั้งขั้นตอนการทำสิ่งต่างๆ แบบง่ายๆ ได้ สามารถจับใจความสำคัญในบทสนทนาทั่วไป และใช้ภาษาแสดงความรู้สึกของตนเองได้ แต่ไม่กระชับ มีการออกเสียงและใช้ไวยากรณ์ผิดอยู่บ้าง

ระดับที่ 3 สามารถออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้อง แต่สำเนียงยังไม่เหมือนเจ้าของภาษา และใช้ภาษาตามหลักไวยากรณ์ได้ถูกต้องทั้งในการสนทนาแบบพิธีการและแบบเป็นกันเองในเรื่องเกี่ยวกับสังคม อาชีพและวิชาการ สามารถพูดอธิบายในหัวข้อที่ตนสนใจหรือเฉพาะสาขาวิชาได้อย่างมีเหตุผล สามารถจับใจความสำคัญบทสนทนาและพูดโต้ตอบได้อย่างคล่องแคล่ว แม้ว่าจะมีข้อผิดพลาดบ้าง แต่ไม่ผิดใจความสำคัญ

ระดับที่ 4 สามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องทั้งด้านคำศัพท์และไวยากรณ์ สามารถสนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับเรื่องของตนเองและสถานการณ์ที่ไม่คุ้นเคยได้อย่างคล่องแคล่ว มีข้อผิดพลาดน้อยทำให้สามารถรับและส่งสารได้ดี

ระดับที่ 5 สามารถใช้ภาษาสื่อสารได้ดีในทุกรูปแบบและเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษาที่มีการศึกษา สามารถใช้คำศัพท์ ลำนวน และภาษาถิ่นได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

แฮริส (Harris. 1990: 84) ได้เสนอเกณฑ์ในการประเมินความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน โดยแบ่งออกเป็น 5 องค์ประกอบ และในแต่ละองค์ประกอบใช้มาตราส่วนในการประเมินค่า 5 ระดับ ดังนี้

1. การออกเสียง (Pronunciation)

- 1 คะแนน เมื่อผู้พูดออกเสียงมีปัญหาเป็นอย่างมาก ทำให้ผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจคำพูดของผู้พูดได้เลย
- 2 คะแนน เมื่อผู้พูดออกเสียงมีปัญหาจนยากแก่การเข้าใจคำพูดนั้นได้ ทำให้ผู้ฟังต้องคอยถามซ้ำๆ ว่าผู้พูดต้องการพูดอะไร
- 3 คะแนน เมื่อผู้พูดออกเสียงมีปัญหาบ้าง ทำให้ผู้ฟังต้องตั้งใจฟังจึงจะสามารถเข้าใจคำพูดของผู้พูดได้ และในบางครั้งผู้พูดออกเสียงผิด ทำให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจที่สับสน

- 4 คะแนน เมื่อผู้พูดออกเสียงได้ดี และมีปัญหาน้อยมาก ทำให้ผู้ฟังสามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้พูดพูดได้ดี

- 5 คะแนน เมื่อผู้พูดออกเสียงได้เป็นอย่างดีเทียบเท่าเจ้าของภาษา ทำให้ผู้ฟังเข้าใจสิ่งที่ผู้พูดพูดได้เป็นอย่างดี

2. ไวยากรณ์ (Grammar)

- 1 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้ไวยากรณ์ผิดเป็นอย่างมาก และเรียงลำดับคำไม่ถูกต้อง ทำให้ผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจคำพูดของผู้พูดได้เลย

- 2 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้ไวยากรณ์ผิด และเรียงลำดับคำไม่ถูกต้อง ทำให้ผู้ฟังเกิดความยากต่อการเข้าใจ

- 3 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้ไวยากรณ์ผิด และเรียงลำดับคำผิดบ่อย ทำให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายของประโยคที่พูดไม่ชัดเจน

- 4 คะแนน เมื่อผู้พูดยังใช้ไวยากรณ์ผิดบ้าง แต่ไม่ทำให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายของประโยคที่พูดผิดไป

- 5 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้ไวยากรณ์ผิดเพียงเล็กน้อย และสามารถแก้ไขใหม่ให้ถูกต้องได้ ทำให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายของประโยคที่พูดได้ดี

3. คำศัพท์ (Vocabulary)

- 1 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้คำศัพท์ผิดเป็นอย่างมาก เพราะไม่มีความรู้ด้านคำศัพท์เลย ทำให้ผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจคำพูดของผู้พูดได้เลย

- 2 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้คำศัพท์ผิดบ่อยมาก เพราะมีความรู้ด้านคำศัพท์อย่างจำกัดมาก ทำให้ผู้ฟังยากแก่การเข้าใจคำพูดนั้นได้

- 3 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้คำศัพท์ผิดบ่อย เพราะมีความรู้ด้านคำศัพท์ค่อนข้างจำกัด และมีปัญหาในการคิดหาคำศัพท์มาใช้

- 4 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้คำศัพท์ไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในบางครั้ง

- 5 คะแนน เมื่อผู้พูดมีความสามารถในการใช้คำศัพท์และสำนวนต่างๆ ได้เป็นอย่างดีและคล่องแคล่วเทียบเท่ากับเจ้าของภาษา

4. ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency)

- 1 คะแนน เมื่อผู้พูดมีการหยุดเว้นช่วงในการพูดเป็นเวลานานมาก จนทำให้ไม่สามารถสนทนากันได้

- 2 คะแนน เมื่อผู้พูดมีการหยุดเว้นช่วงในการพูดอยู่เสมอ และหยุดคิดเป็นเวลานาน เพราะมีความรู้จำกัดในการใช้ภาษา
- 3 คะแนน เมื่อผู้พูดมีความคล่องแคล่วในการพูดยังไม่มากนัก เพราะมีปัญหาในการใช้ภาษา
- 4 คะแนน เมื่อผู้พูดมีความคล่องแคล่วในการพูดได้ดี แต่มีการพูดสะดุดบ้าง เพราะยังมีปัญหาในการใช้ภาษา
- 5 คะแนน เมื่อผู้พูดมีความสามารถในการพูดได้อย่างคล่องแคล่วดีมาก เช่นเดียวกับเจ้าของภาษา

5. ความเข้าใจ (Comprehension)

- 1 คะแนน เมื่อผู้พูดไม่สามารถพูดโดยใช้ภาษาอังกฤษสื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจคำพูดของผู้พูดได้เลย
- 2 คะแนน เมื่อผู้พูดมีความยากลำบากในการคิดหาคำพูด จึงพูดซ้ำๆ พูดติดๆ ขัดๆ หรือพูดคำเดิมซ้ำแล้วซ้ำอีก
- 3 คะแนน เมื่อผู้พูดสามารถเข้าใจสิ่งที่ตนพูดได้ จึงพูดได้เป็นส่วนมาก แต่พูดค่อนข้างช้า และอาจมีการพูดซ้ำๆ บ้าง
- 4 คะแนน เมื่อผู้พูดสามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ครบถ้วน แต่อาจมีการพูดซ้ำข้อความบ้าง
- 5 คะแนน เมื่อผู้พูดสามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ทั้งหมดเป็นอย่างดี

ส่วนบาทช์ (สมบัติ สิริคองคาสกุล. 2539: 78-80; อ้างอิงจาก Bartz. 1979: 18-22) ได้สร้างเกณฑ์ในการประเมินความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน โดยแบ่งออกเป็น 5 องค์ประกอบ และในแต่ละองค์ประกอบใช้มาตราส่วนในการประเมินค่า 6 ระดับ ดังนี้

1. ความคล่องแคล่ว (Fluency)

- 1 คะแนน เมื่อผู้พูดมีการหยุดเว้นช่วงในการพูดที่ไม่เป็นธรรมชาติบ่อยมากหยุดคิดเป็นเวลานานมาก และการพูดไม่ต่อเนื่อง
- 2 คะแนน เมื่อผู้พูดมีการหยุดเว้นช่วงในการพูดที่ไม่เป็นธรรมชาติบ่อยครั้งหยุดคิดในบางครั้ง และการพูดไม่ต่อเนื่อง
- 3 คะแนน เมื่อผู้พูดมีการหยุดเว้นช่วงในการพูดที่ไม่เป็นธรรมชาติบ้าง หยุดคิดในบางครั้ง และการพูดยังไม่ต่อเนื่อง
- 4 คะแนน เมื่อผู้พูดไม่ค่อยมีการหยุดเว้นช่วงในการพูดที่ไม่เป็นธรรมชาติ และการพูดค่อนข้างราบรื่น

- 5 คะแนน เมื่อผู้พูดไม่มีการเว้นช่วงในการพูดที่ไม่เป็นธรรมชาติ และพูดได้อย่างราบรื่นต่อเนื่อง แต่ยังมีสำเนียงที่ไม่เหมือนเจ้าของภาษา

- 6 คะแนน เมื่อผู้พูดสามารถพูดได้อย่างราบรื่นต่อเนื่องเหมือนเจ้าของภาษา

2. ความสามารถที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจ (Comprehensibility)

- 1 คะแนน เมื่อผู้พูดไม่สามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้

- 2 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดเป็นคำๆ เป็นส่วนๆ ไม่ต่อเนื่อง และไม่ครบถ้วน ทำให้ผู้ฟังเข้าใจได้เพียงเล็กน้อย

- 3 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดต่อเนื่องได้เป็นบางคำ บางวลี ทำให้ผู้ฟังเข้าใจได้บ้าง

- 4 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดต่อเนื่องเป็นประโยคง่ายๆ สั้นๆ ได้ ทำให้ผู้ฟังเข้าใจได้เป็นบางส่วน

- 5 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดได้อย่างต่อเนื่องเกือบทั้งหมด ทำให้ผู้ฟังเข้าใจได้เป็นส่วนใหญ่

- 6 คะแนน เมื่อผู้พูดสามารถพูดได้อย่างต่อเนื่องเหมือนเจ้าของภาษา ทำให้ผู้ฟังเข้าใจได้ทั้งหมด

3. ปริมาณของข้อมูลที่สามารถสื่อสารได้ (Amount of Communication)

- 1 คะแนน เมื่อผู้พูดไม่สามารถพูดให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้

- 2 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้น้อยมาก

- 3 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้บ้าง

- 4 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้พอสมควร

- 5 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้เป็นส่วนใหญ่

- 6 คะแนน เมื่อผู้พูดสามารถพูดให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้ทั้งหมด

4. คุณภาพในการสื่อสาร (Quality of Communication)

- 1 คะแนน เมื่อผู้พูดไม่สามารถพูดให้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ทางภาษา และมีปัญหาในการใช้โครงสร้างภาษาอย่างมาก

- 2 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดได้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ทางภาษาน้อยมาก และมีปัญหาในการใช้โครงสร้างภาษามาก

- 3 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดได้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ทางภาษาบ้าง และมีปัญหาในการใช้โครงสร้างภาษาพอสมควร

- 4 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดได้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ทางภาษาพอสมควร และมีปัญหาในการใช้โครงสร้างภาษาบ้าง

- 5 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดได้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ทางภาษาเป็นส่วนใหญ่ และมีปัญหาในการใช้โครงสร้างภาษาน้อยมาก

- 6 คะแนน เมื่อผู้พูดสามารถพูดได้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ทางภาษาทั้งหมด และไม่มีปัญหาในการใช้โครงสร้างภาษา

5. ความพยายามในการสื่อสาร (Effort to Communicate)

- 1 คะแนน เมื่อผู้พูดไม่ใช้ความพยายามในการพูดให้จบความ หรือไม่สนใจสื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจ

- 2 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้ความพยายามในการพูดให้จบความน้อยมาก หรือไม่สนใจสื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจ

- 3 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้ความพยายามในการพูดให้จบความ และสื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจบ้าง

- 4 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้ความพยายามในการพูดให้จบความพอสมควร และพูดเสริมเพิ่มเติม เพื่อสื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจ

- 5 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้ความพยายามในการพูดให้จบความอย่างมาก และพูดเสริมเพิ่มเติม เพื่อสื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจชัดเจน

- 6 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้ความพยายามในการพูดให้จบความเป็นเป็นพิเศษ และพูดเสริมเพิ่มเติมรายละเอียด เพื่อสื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจชัดเจนยิ่งขึ้น

จากเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารของนักการศึกษาทั้ง 3 ท่านจะเห็นได้ว่า เกณฑ์การประเมินที่ถือเป็นหลักในการทดสอบคือ ความถูกต้องของการใช้ภาษา ด้านการออกเสียงคำศัพท์และการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ ความคล่องแคล่วและมีประสิทธิภาพในการพูด รวมทั้งความสามารถในการเลือกใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม สรุปได้ว่า ครูผู้สอนควรพิจารณาเลือกเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดเพื่อการสื่อสารที่ได้ปรับเกณฑ์การประเมินความสามารถมาจากเกณฑ์การประเมินของนักการศึกษาทั้ง 3 ท่าน คือ อัจฉรา วงศ์โสธร (2544ก: 252-255) , แฮร์ริส (Harris. 1990: 84) , บาร์ทซ์ (Bartz. 1979: 18-22) โดยการประเมินความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร แบ่งออกเป็น 4 องค์ประกอบ และในแต่ละองค์ประกอบ ใช้มาตราส่วนในการประเมินค่า 5 ระดับ ดังนี้

1. ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency)

- 1 คะแนน หยุดเว้นช่วงในการสนทนา พูดโต้ตอบไม่ได้เลย

- 2 คะแนน พูดช้ามาก หยุดคิดนาน ประโยคไม่ปะติดปะต่อ
- 3 คะแนน พูดโต้ตอบได้บ้าง แต่เป็นประโยคสั้นๆ
- 4 คะแนน พูดสนทนาได้ แต่ไม่คล่องบ้างในบางครั้ง
- 5 คะแนน พูดได้อย่างคล่องแคล่วโต้ตอบได้ทุกเรื่อง

2. การออกเสียง (Pronunciation)

- 1 คะแนน ออกเสียงผิดมาก ไม่สามารถเข้าใจคำพูดได้
- 2 คะแนน ออกเสียงผิดบ่อย ทำให้ผู้ฟังเข้าใจได้เล็กน้อย
- 3 คะแนน ออกเสียงผิดบ้าง แต่สามารถสื่อสารให้ผู้ฟังพอเข้าใจได้
- 4 คะแนน ออกเสียงผิดน้อยมาก สามารถสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจสิ่งที่พูดได้เกือบทั้งหมด
- 5 คะแนน ออกเสียงได้ถูกต้อง สามารถสื่อให้ผู้ฟังเข้าใจได้หมด

3. การใช้โครงสร้างไวยากรณ์ (Grammar)

- 1 คะแนน พูดโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดหมด
- 2 คะแนน พูดโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดบ่อยครั้ง
- 3 คะแนน พูดโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดบางครั้ง
- 4 คะแนน พูดโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ถูกต้องเกือบทั้งหมด
- 5 คะแนน พูดโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ถูกต้องทั้งหมด

4. การใช้คำศัพท์ (Vocabulary)

- 1 คะแนน เมื่อผู้พูดไม่มีความรู้ด้านคำศัพท์ ทำให้ไม่สามารถพูดสื่อสารได้เลย
- 2 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้คำศัพท์ผิดบ่อยครั้ง และสามารถใช้คำศัพท์ที่ท่องจำมาพูดสื่อสารได้เท่านั้น
- 3 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้คำศัพท์ผิดในบางครั้ง แต่ยังสามารถพูดสื่อสารได้เข้าใจ
- 4 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้คำศัพท์ผิดน้อยมาก และสามารถพูดสื่อสารได้เป็นส่วนใหญ่
- 5 คะแนน เมื่อผู้พูดมีความสามารถในการใช้คำศัพท์พูดสื่อสารได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง

2.1 ความหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง

สถานการณ์จำลองเป็นกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้ฝึกใช้ภาษาสื่อสารซึ่งกันและกันในสถานการณ์ต่างๆ ที่เหมือนกับสถานการณ์ในชีวิตจริง ซึ่งมีนักการศึกษาและนักวิจัยหลายท่านได้ให้ความหมายของกิจกรรมสถานการณ์จำลองไว้ใกล้เคียงกัน ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า กิจกรรมสถานการณ์จำลอง (Simulation) หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการจัดสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ให้ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ปฏิสัมพันธ์กับเหตุการณ์ บุคคล และการคิดแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่างๆ ตามบทบาทที่ได้รับ โดยสามารถตัดสินใจแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมตามสภาพความเป็นจริงในสังคม (ประไพ สมปราชญ์นันท์. 2545: 9; อมรา รสสุข. 2529: 5; และ Sturtridge. 1983: 1) โดยในการดำเนินกิจกรรมดังกล่าวจะมีครูทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยง เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้แสดงบทบาทที่ได้รับจนบรรลุจุดมุ่งหมายของกิจกรรม (ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์. 2536: 33) และเมื่อพิจารณาถึงการจัดกิจกรรมสถานการณ์จำลองในการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศนั้น ดนตรี แสงกล้า (2544: 3) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศโดยใช้สถานการณ์จำลองจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในกลุ่มในการแสดงบทบาท นอกจากนั้นโจนส์ (Jones. 1983: 1) ยังกล่าวว่า การจัดสถานการณ์จำลองในห้องเรียนเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาในการทำกิจกรรมได้มากที่สุด

เมื่อกล่าวถึงกิจกรรมสถานการณ์จำลอง บทบาทสมมติ และเกมจะมีความคล้ายคลึงกัน ในทัศนะของทิสนา แชมมณี (2522: 201); ครูคัลล์; และ ออกฟอร์ด (Crookall; & Oxford. 1990: 14-18) กล่าวถึงความแตกต่างของกิจกรรมทั้งสามไว้ว่า เกมจะมีลักษณะเป็นการเล่นที่ไม่ซับซ้อนเพื่อฝึกหัดข้อทางภาษาที่มีกฎและกติกากำหนด มีการแข่งขันเพื่อให้เกิดความสนุกสนานและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ส่วนบทบาทสมมติเป็นการกำหนดบทบาทและสถานการณ์ให้ผู้เรียนสวมบทบาทนั้นๆ ในการแสดงออกเพื่อฝึกภาษา ซึ่งผู้เรียนต้องดำเนินบทบาทไปตามบทที่กำหนดให้ แต่สถานการณ์จำลองจะเป็นการจัดการเรียนรู้ที่มีการกำหนดบทบาท สถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงในสังคมให้ผู้เรียนได้มีอิสระในการฝึกเลือกใช้ภาษาให้ถูกต้องและเหมาะสมตามสถานการณ์และบทบาทที่กำหนดเพื่อแก้ไขปัญหาต่างๆ

ดังนั้นในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศโดยใช้สถานการณ์จำลองจึงเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาตามที่ได้เรียนมาให้มากที่สุดโดยสถานการณ์ที่จัดเป็นสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ได้จริงในสถานการณ์นั้นๆ

2.2 ความมุ่งหมายในการสร้างสถานการณ์จำลอง

ก่อนดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง ผู้สอนควรคำนึงถึงจุดมุ่งหมายในการสร้างกิจกรรมสถานการณ์จำลอง เพื่อให้กิจกรรมดังกล่าวเกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนมากที่สุด โดยเกรดเลอร์ (Gredler. 1992: 119) ได้กล่าวถึง ความมุ่งหมายในการสร้างกิจกรรมสถานการณ์จำลองเพื่อฝึกทักษะทางภาษาไว้ ดังนี้

1. เพื่อเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะเพื่อการสื่อสารได้กว้างขึ้น
2. เพื่อเตรียมข้อมูลในการคิดวิเคราะห์และการแยกแยะเลือกใช้ภาษาให้ถูกต้อง ซึ่งครูจะเป็นผู้ทำหน้าที่ในการกำหนดปัญหาหรือหัวข้อเพื่อให้บทเรียนดำเนินไปตามลำดับ

นอกจากนั้นโจนส์ (Jones. 1983: 1-2) ได้กล่าวไว้ว่า การสร้างกิจกรรมสถานการณ์จำลองมีความมุ่งหมายเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะทางภาษาและรู้จักการคิดวิเคราะห์ รวมทั้งเพื่อฝึกบูรณาการทักษะต่างๆ จากสถานการณ์จำลองเข้าด้วยกัน เนื่องจากสถานการณ์จำลองมีความใกล้เคียงกับสถานการณ์ในชีวิตประจำวันของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์ดังกล่าวได้จริง นอกจากนี้สถานการณ์จำลองยังมีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม รู้จักแสดงความคิดเห็นของตนเองและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ดังนั้นการสร้างกิจกรรมสถานการณ์จำลองจึงเป็นการเปลี่ยนรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ยึดผู้สอนเป็นศูนย์กลาง มาเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (อัญชลี แจ่มเจริญ. 2522: 5; ดวงเดือน เทศวานิช. 2530: 106; และ ทิศนา ขัมมณี. 2547: 370)

สรุปได้ว่า ความมุ่งหมายในการสร้างสถานการณ์จำลองนั้นเพื่อเตรียมความพร้อมและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกทักษะทางภาษา รู้จักคิด วิเคราะห์ กล้าแสดงความคิดเห็นของตนเองและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นในการทำงานร่วมกัน รวมทั้งฝึกให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและมีบทบาทอย่างเต็มที่ในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ในห้องเรียน โดยมุ่งให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้แก้ไขปัญหาในสถานการณ์จริง

2.3 ประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้สถานการณ์จำลอง

เกรดเลอร์ (Gredler. 1992: 118) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของสถานการณ์จำลองที่มีมากกว่ากิจกรรมอื่นๆ ไว้ดังนี้

1. สถานการณ์จำลอง เป็นการขยายขอบเขตและความหลากหลายของสถานการณ์เพื่อการสื่อสารที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติหรือมีส่วนร่วม ส่งผลให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่หลากหลายในการใช้ภาษา

2. สถานการณ์จำลอง เป็นการเปลี่ยนบทบาทหน้าที่กันระหว่างครูผู้สอนและผู้เรียนซึ่งเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้แสดงความรับผิดชอบต่อบทบาทที่ได้รับในกระบวนการเรียนรู้ เนื่องจากผู้เรียนมีโอกาสสร้างสรรค์ภาษาที่ใช้สื่อสารให้เหมาะสมกับสถานการณ์ได้เพิ่มมากขึ้นกว่าการตอบคำถามของครูผู้สอนในการทดสอบโดยทั่วไป

3. สถานการณ์จำลอง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ทักษะต่างๆ ในการสื่อสารได้อย่างหลากหลาย เช่น กิจกรรมที่กำหนดให้ผู้เรียนวางแผนเส้นทางไปท่องเที่ยวยังดาวดวงอื่นเพื่อสร้างเมืองใหม่ โดยผู้เรียนจะได้รับข้อมูลภูมิหลังเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตบนดาวดวงอื่น โดยผู้เรียนแต่ละกลุ่มต้องเลือกบ้านใหม่เอง มีการจำกัดเนื้อที่บนยานอวกาศที่จะใช้ในการเดินทาง ทำให้ผู้เรียนต้องตัดสินใจเลือกกว่า จะต้องนำสิ่งใดติดตัวไปบนยานอวกาศ ซึ่งสถานการณ์นี้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกทั้งการอ่าน การระดมพลังสมอง การเจรจาปรึกษากัน และการเขียน

4. สถานการณ์จำลอง เป็นการขยายปริมาณและประเภทของสถานการณ์เพื่อการสื่อสารต่างๆ ที่น่าสนใจ โดยมีทั้งสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริงของผู้เรียนและสถานการณ์ในจินตนาการของผู้เรียน

สมบูรณ์ เสนีย์วงศ์ ณ อยุธยา (2525: 17-18) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของสถานการณ์จำลองที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

1. สามารถสร้างอารมณ์และทัศนคติของผู้เรียนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ได้
2. สถานการณ์จำลอง สามารถรวมเอาพฤติกรรมที่จะชี้ความสามารถและความจำของผู้เรียนไว้ด้วยกัน ทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทั้งด้านความรู้และทักษะ
3. สถานการณ์จำลอง สามารถจูงใจให้ผู้เรียนประกอบกิจกรรมต่างๆ ได้เป็นเวลานาน
4. ผู้เรียนสามารถตัดสินใจเลือกใช้ภาษาในสถานการณ์จริงทางสังคมได้ หลังจากฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์จำลองแล้ว
5. สถานการณ์จำลอง จะช่วยลดความแตกต่างระหว่างบุคคลทำให้ผู้เรียนสามารถปรับตัวเข้าหากันได้อย่างดี และบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ
6. สถานการณ์จำลอง สร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนสนใจในการเรียนรู้เนื้อหาที่หลากหลายและทำแบบฝึกหัดต่างๆ
7. สถานการณ์จำลอง สร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่ต้องการตามวัตถุประสงค์ได้

สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองมีประโยชน์ต่อผู้เรียนหลายด้านดังนี้ 1) ด้านการใช้ภาษา ผู้เรียนมีโอกาสฝึกใช้ภาษาในการสื่อสารตามสถานการณ์ต่างๆ ที่หลากหลายทำให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาดังกล่าวไปปรับใช้ในสถานการณ์จริงได้ 2) ด้านการแสดง

พฤติกรรมจากการทำกิจกรรมต่างๆ ทำให้ครูผู้สอนสามารถสังเกตพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน และแนะนำให้ผู้เรียนปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรมที่แสดงออกไม่เหมาะสม

2.4 คุณลักษณะของสถานการณ์จำลองเพื่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง เป็นการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด ทฤษฎีกลุ่มสัมพันธ์ (Community Language Learning) ซึ่งยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยผู้สอนจัด กิจกรรมการเรียนรู้ให้มีความคล้ายคลึงกับสภาพความเป็นจริงของผู้เรียน มีการจัดเตรียมองค์ประกอบ ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นกฎเกณฑ์ บทบาทเพื่อให้ผู้เรียนตัดสินใจ (อมรา รสสุข. 2529: 15; อ้างอิงจาก Monroe. 1969: 45-46) นอกจากนี้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองยังเป็นการ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับฟังความคิดเห็นที่หลากหลายร่วมกันกับการแก้ปัญหาภายในกลุ่ม

ดนตรี แสงกล้า (2544: 4) ได้กล่าวถึงลักษณะที่สำคัญของสถานการณ์จำลองไว้

2 ประการคือ

1. กิจกรรมสถานการณ์จำลอง เป็นกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียนซึ่งจำลองจาก ชีวิตจริงของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ใน ชีวิตจริงของตนเองได้

2. การแสดงบทบาทในสถานการณ์จำลอง ผู้แสดงมิใช่เพียงแสดงบทบาทเท่านั้น แต่ จะต้องใช้ประสบการณ์ของตนเองในการตัดสินใจและแก้ปัญหาในการทำงาน

เกรดเลอร์ (Gredler. 1992: 119-120) ได้ให้แนวคิดถึงลักษณะที่สำคัญของ สถานการณ์จำลองที่ใช้สำหรับฝึกทักษะทางภาษาไว้ดังนี้

1. สถานการณ์จำลองที่สร้างนั้นควรทำให้ผู้เรียนสนใจและอยากแสดงบทบาทดังกล่าว เพื่อฝึกให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะทางภาษาอย่างเต็มที่

2. สถานการณ์จำลองที่สร้างนั้นควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแต่ละคนได้ฝึกใช้ภาษา ปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันและมีส่วนร่วม กับบทบาทนั้นๆ

3. สถานการณ์จำลองที่สร้างนั้นควรเป็นสถานการณ์ที่มีความหลากหลายขึ้นอยู่กับ วิธีการที่ผู้เรียนจะเลือกใช้ในการดำเนินการ

4. สถานการณ์จำลองที่สร้างนั้นควรเป็นสถานการณ์ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกใช้ ภาษาในการแก้ปัญหาและหาข้อสรุปในการแสดงบทบาทตามสถานการณ์ด้วยตนเอง โดยผู้เรียน จะต้องไม่ถูกประเมินในจุดของการแสดงบทบาท แต่จะเน้นการประเมินความสามารถของผู้เรียนในการ เลือกใช้ภาษาให้ถูกต้องตามหน้าที่ทางภาษา

สรุปได้ว่า คุณลักษณะของสถานการณ์จำลองที่เหมาะสมต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทางภาษา คือ สถานการณ์จำลองต้องมีความใกล้เคียงกับชีวิตจริงของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิด

ความคุ้นเคยและอยากมีส่วนร่วม อยากแสดงบทบาทนั้น และที่สำคัญต้องเป็นสถานการณ์ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาและแก้ปัญหา เพื่อนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตจริงของตนเองได้

2.5 ขั้นตอนการสร้างสถานการณ์จำลอง

การสร้างสถานการณ์จำลองเพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียนนั้น จะต้องมีการสร้างสถานการณ์ที่เหมาะสม ซึ่งสุพิน บุญชูวงศ์ (2531: 85-87) ได้กล่าวถึง การสร้างสถานการณ์จำลองเพื่อการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า สถานการณ์จำลองที่สร้างขึ้นนั้นต้องมีความเหมาะสมสอดคล้องกับระดับของผู้เรียนทั้งด้านเนื้อหา และจุดประสงค์ และที่สำคัญต้องเป็นประโยชน์สูงสุดในการให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะพูดเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งขั้นตอนในการสร้างสถานการณ์จำลองมี 6 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นการสำรวจและวิเคราะห์ ก่อนการสร้างสถานการณ์จำลองครูผู้สอนต้องศึกษาและสำรวจจุดประสงค์ว่า ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเรื่องใดบ้าง จากนั้นศึกษาสถานการณ์ต่างๆ เพื่อพิจารณาและวิเคราะห์ว่า สถานการณ์นั้นจะส่งผลต่อการเรียนรู้อะไร และจะเกิดผลดีหรือผลเสียอะไร รวมทั้งสถานการณ์ดังกล่าว มีความใกล้เคียงกับชีวิตประจำวันของผู้เรียนเพียงใด เพื่อให้สถานการณ์นั้นมีประโยชน์ต่อการเรียนรู้มากที่สุด

2. ขั้นการกำหนดจุดประสงค์ ครูผู้สอนกำหนดจุดประสงค์ที่ระบุพฤติกรรมของผู้เรียนซึ่งเปลี่ยนแปลงไปหลังจากเกิดการเรียนรู้จากสถานการณ์นั้นแล้ว ดังนั้นสถานการณ์จำลองต้องสร้างให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของผู้เรียน

3. ขั้นการเลือกสถานการณ์ ครูผู้สอนพิจารณาคัดเลือกสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวันที่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของผู้เรียน มาดัดแปลงเป็นสถานการณ์จำลองให้เหมาะสมกับการใช้ในชั้นเรียน โดยสถานการณ์จำลองนั้นได้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกวิเคราะห์ ตัดสินใจ ก่อให้เกิดการเรียนรู้ และพัฒนาทักษะทางภาษาได้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้

4. ขั้นการกำหนดโครงสร้างของสถานการณ์จำลอง การกำหนดโครงสร้างของสถานการณ์จำลองนั้นประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ 6 ด้าน ดังนี้

- 4.1 การกำหนดจุดประสงค์ของสถานการณ์จำลอง
- 4.2 การกำหนดบทบาทของผู้เข้าร่วมกิจกรรมแต่ละคน
- 4.3 การเตรียมข้อมูล ข่าวสาร และเนื้อหาที่จำเป็น
- 4.4 การกำหนดสถานการณ์ต่างๆ ให้คล้ายคลึงกับสถานการณ์จริงในสังคม
- 4.5 การลำดับเหตุการณ์ เวลา และปัญหาจากสถานการณ์
- 4.6 การจบสถานการณ์ และอภิปรายสรุป

5. ขั้นการสร้างและออกแบบสื่อการเรียนรู้และการสร้างกฎเกณฑ์ การสร้างและออกแบบสื่อการเรียนรู้เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น บัตรคำ รูปภาพ และบัตรคำสั่ง เป็นต้น โดยสื่อการเรียนรู้ต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดในกิจกรรม และมีการวางแผนไว้ในแต่ละขั้นตอนของการแสดงเพื่อกำหนดบทบาทการเล่นตามลำดับเหตุการณ์นั้น

6. ขั้นการทดลองใช้ เมื่อสร้างสถานการณ์จำลองเสร็จแล้ว ควรนำสถานการณ์ดังกล่าวไปใช้กับผู้เรียนกลุ่มอื่นเพื่อตรวจหาข้อบกพร่องด้านวิธีการ ภาษา ตลอดจนการใช้สื่อการเรียนรู้และเงื่อนไขต่างๆ ว่าควรปรับปรุงและแก้ไขในด้านใดบ้าง เพื่อให้ได้สถานการณ์จำลองที่สมบูรณ์และเหมาะสมในการนำไปใช้กับผู้เรียนแต่ละวัย

ส่วน ทิศนา ขัมมณี (2547: 371-372) ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้วิธีสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองให้มีประสิทธิภาพ ดังนี้

1. การเตรียมการ ผู้สอนเตรียมสถานการณ์จำลอง โดยอาจสร้างขึ้นเอง เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์โดยตรง สถานการณ์จำลองโดยทั่วไปมีอยู่ 2 ลักษณะ คือ เป็นสถานการณ์จำลองแท้ กับ สถานการณ์จำลองแบบเกม สถานการณ์จำลองแท้ จะเป็นสถานการณ์ที่ให้ผู้เรียนได้แสดง เพื่อเรียนรู้ความจริง เช่น ผู้สอนอาจจำลองสถานการณ์ในประวัติศาสตร์ขึ้นมา โดยผู้เรียนต้องใช้ข้อมูลที่เป็นจริงของสถานการณ์นั้นในการตัดสินใจในเหตุการณ์ ส่วนเกมจำลองสถานการณ์ มีลักษณะเป็นเกมการเล่นที่มีลักษณะสะท้อนความจริง เกมจำลองสถานการณ์มีอยู่ 2 ประเภท คือ เกมแบบไม่มีการแข่งขัน เช่น เกมจำลองสถานการณ์การเลือกตั้ง ส่วนเกมแบบมีการแข่งขัน เช่น เกมจำลองสถานการณ์การค้าขาย

เมื่อมีสถานการณ์จำลองแล้ว ผู้สอนควรลองแสดงด้วยตนเอง เพื่อจะได้ทราบถึงอุปสรรคต่าง ๆ จะได้จัดเตรียมการแก้ไข ต่อจากนั้นจึงเตรียมวัสดุ อุปกรณ์การเล่น รวมทั้งการจัดสถานที่ให้เอื้ออำนวยต่อการทำกิจกรรมด้วย

2. การนำเสนอสถานการณ์จำลอง บทบาท และกติกา ผู้สอนควรนำเสนออย่างเป็นลำดับขั้นตอน และควรจัดข้อมูลทุกอย่างไว้ให้พร้อม ผู้สอนควรเริ่มด้วยการบอกเหตุผล และ วัตถุประสงค์แก่ผู้เรียน แล้วจึงให้รายละเอียดที่จำเป็น เช่น กติกา บทบาท เมื่อทุกคนเข้าใจ จึงให้แสดงได้

3. การเลือกบทบาท เมื่อผู้เรียนเข้าใจภาพรวม และกติกา ผู้เรียนทุกคนควรได้รับบทบาทในการแสดง ซึ่งผู้เรียนอาจเป็นผู้เลือกเอง หรือครูอาจกำหนดบทบาทให้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ตรงกับความต้องการของผู้เรียน

4. การแสดงบทบาทในสถานการณ์จำลอง ผู้สอนควรติดตามอย่างใกล้ชิด ในขณะที่ผู้เรียนกำลังแสดงบทบาทในสถานการณ์จำลองนั้น เพื่อสังเกตพฤติกรรม และจดบันทึกข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ให้คำปรึกษาตามความจำเป็น รวมทั้งช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้น

5. การอภิปราย การสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นการสอนที่มุ่งช่วยผู้เรียนให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นจริงที่สถานการณ์นั้นจำลองขึ้นมา ซึ่งผู้เรียนได้เรียนรู้จากการแสดงบทบาทของตนในสถานการณ์นั้น จึงทำให้เกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้ และสามารถนำข้อมูลมาใช้ในการอภิปรายได้

จากแนวคิดของนักการศึกษาต่างๆ จะเห็นได้ว่า ขั้นตอนในการสร้างสถานการณ์จำลองนั้นเป็นขั้นตอนที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาทักษะชุดเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนในสถานการณ์ต่างๆ ดังนั้นการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการสร้างสถานการณ์จำลองออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นการศึกษาเนื้อหาต่างๆ เพื่อนำมาสร้างสถานการณ์ให้มีความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน และสามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ได้มากที่สุด 2) ขั้นการสร้างสถานการณ์จำลอง โดยเป็นสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตประจำวันของผู้เรียนมากที่สุด เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาตามสถานการณ์ต่างๆ และครูผู้สอนจัดเตรียมสื่อการเรียนรู้ต่างๆ ประกอบสถานการณ์ รวมทั้งกำหนดขั้นตอนในการแสดงสถานการณ์จำลองนั้น และ 3) ขั้นการใช้สถานการณ์จำลอง โดยผู้เรียนต้องดำเนินกิจกรรมไปตามขั้นตอนต่างๆ ที่ได้สร้างไว้ และครูผู้สอนจะเป็นผู้ประเมินผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนนำข้อบกพร่องนั้นไปปรับปรุงและพัฒนาตนเองต่อไป

2.6 ข้อควรคำนึงเกี่ยวกับการสร้างสถานการณ์จำลอง

สถานการณ์จำลองเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ที่ใกล้เคียงกับชีวิตประจำวันของตนเอง ดังนั้นการสร้างสถานการณ์จำลองจึงมีข้อควรคำนึงถึง 6 ข้อดังต่อไปนี้

1. ผู้สร้างสถานการณ์จำลองควรแสวงหาความรู้เกี่ยวกับเหตุการณ์ หรือประสบการณ์ในสังคมปัจจุบันต่างๆ อย่างกว้างขวางและหลากหลาย เพื่อนำมาสร้างสถานการณ์จำลองให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียนได้มากที่สุด
2. ผู้สร้างสถานการณ์จำลองควรศึกษาสถานการณ์จำลองที่คนอื่นสร้างไว้ให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ก่อนที่จะสร้างสถานการณ์จำลองขึ้นเอง
3. สถานการณ์จำลองที่มีความเป็นไปได้ หรือมีความคล้ายคลึงกับสภาพความเป็นจริงในชีวิตประจำวันของผู้เรียน จัดเป็นสถานการณ์จำลองที่ดีและเหมาะสมต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน
4. ส่วนประกอบต่างๆ ของโครงสร้างในสถานการณ์จำลองเป็นเพียงสื่อการเรียนรู้ที่จะช่วยเอื้ออำนวยให้ผู้เรียนบรรลุจุดหมายตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้เท่านั้น โดยครูผู้สอนควรพิจารณาโครงสร้างในสถานการณ์จำลองดังนี้ 1) สิ่งที่จะนำมาสร้างสถานการณ์จำลองคืออะไร 2) ลักษณะที่สร้างเป็นเช่นไร และ 3) ความสัมพันธ์ของสิ่งที่จะนำมาสร้างดีหรือไม่

5. สถานการณ์จำลองช่วยกระตุ้นให้ผู้ที่อยู่ในสถานการณ์นั้นได้ใช้ประสบการณ์เดิมมาเป็นเครื่องมือตัดสินใจได้ดีเพียงใด

6. ผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์จากการฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์จำลองไปเป็นเครื่องช่วยแก้ปัญหาในชีวิตจริงได้มากน้อยเพียงใด

กล่าวโดยสรุป ข้อควรคำนึงถึงในการสร้างสถานการณ์จำลองคือ สถานการณ์จำลองนั้นควรเป็นเหตุการณ์ หรือสถานการณ์ที่มีความใกล้เคียงกับชีวิตประจำวันของผู้เรียนมากที่สุด ผู้สร้างควรมีความเข้าใจเกี่ยวกับสถานการณ์ที่สร้างขึ้นเป็นอย่างดี สื่อการเรียนรู้และอุปกรณ์ต่างๆ ช่วยส่งผลให้การสร้างสถานการณ์จำลองบรรลุวัตถุประสงค์ และที่สำคัญผู้เรียนต้องสามารถนำประสบการณ์จากการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จำลองไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันของตนเองได้

2.7 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง

สมพงษ์ จิตระดับ (2530: 76-77) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองไว้ว่าประกอบด้วย 4 ขั้นตอนที่สำคัญดังนี้

1. ขั้นเตรียมหรือขั้นนำเสนอเนื้อหา เป็นขั้นที่เริ่มนำเข้าสู่บทเรียน โดยครูผู้สอนให้ข้อมูลเบื้องต้นแก่ผู้เรียน เช่น เล่าเรื่องสรุปของสถานการณ์ที่นำมาใช้ บอกวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องการให้ผู้เรียนทราบ แนะนำรูปแบบของสถานการณ์จำลองที่สร้างขึ้น สร้างความเข้าใจเบื้องต้น แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อย และอธิบายกฎเกณฑ์ กติกา บทบาทต่างๆ ให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง เป็นต้น

2. ขั้นดำเนินกิจกรรม ในขั้นนี้ผู้เรียนจะปฏิบัติตามขั้นตอนและบทบาทต่างๆ ที่ได้รับ ซึ่งระบุไว้ในกิจกรรมสถานการณ์จำลอง

3. ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล เมื่อผู้เรียนแสดงกิจกรรมต่างๆ สิ้นสุดลง ครูผู้สอนควรให้ผู้เรียนได้ร่วมกันวิเคราะห์และอภิปรายประสบการณ์ต่างๆ ในขณะปฏิบัติกิจกรรม สาเหตุและผลที่เกิดขึ้นของกิจกรรม ความสัมพันธ์ระหว่างกฎเกณฑ์ กติกาต่างๆ และการเปรียบเทียบข้อมูลที่เกิดขึ้นจากการศึกษาร่วมกัน

4. ขั้นสรุป ในขั้นนี้เน้นให้ผู้เรียนเปรียบเทียบเนื้อหาของสิ่งที่เรียนรู้กับชีวิตประจำวันของตนเอง โดยประยุกต์และเชื่อมโยงเหตุการณ์จริงกับสถานการณ์จำลองให้มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติจริงในชีวิตของตนเองต่อไป

ส่วนครุคัลล์ (Crookall. 1990: 34) ได้เสนอวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองไว้ 2 แบบซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองของสมพงษ์ จิตระดับ ในขั้นนำเสนอเนื้อหา และขั้นดำเนินกิจกรรมเพื่อฝึกใช้ภาษา

แต่ขาดขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล รวมทั้งขั้นสรุปเนื้อหาเพื่อประยุกต์เชื่อมโยงสิ่งที่เรียนรู้เข้ากับชีวิตจริงของผู้เรียน วิธีการจัดกิจกรรมของ ครูคัลล์ มีรายละเอียดดังนี้

1. แบบ 3 P.

- Presentation ขั้นการนำเสนอเนื้อหางาน
- Practice ขั้นการฝึกใช้ภาษาตามรูปแบบที่กำหนด
- Production ขั้นนำเสนอผลงานจากสิ่งที่ได้เรียนรู้มา

2. แบบ 4 P.

- Production ขั้นนำเสนอสถานการณ์เพื่อให้ผู้เรียนได้เผชิญกับปัญหาก่อนเข้าสู่การนำเสนอเนื้อหาภาษาใหม่

- Presentation ขั้นนำเสนอเนื้อหาภาษาใหม่
- Practice ขั้นฝึกใช้ภาษาตามรูปแบบที่กำหนด
- (Second) Production ขั้นการแสดงบทบาทตามสถานการณ์จำลองเป็นครั้งที่ 2

เพื่อฝึกใช้ภาษาที่ได้เรียนรู้มากับสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริงของผู้เรียนมากที่สุด ขั้นตอนนี้จะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึงความบกพร่องในการใช้ภาษาของตนเอง และการมีความรอบคอบในการนำภาษามาใช้สื่อสารให้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ มากขึ้น

สำหรับในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง ตามขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูคัลล์ (Crookall. 1990) แบบ 3 P. และของสเตอร์ทริดจ์ (Sturtridge. 1977) ซึ่งมีการเลือกตั้งแต่ขั้นตอนการจะนำเสนอเนื้อหาภาษาใหม่ ให้เหมาะสมกับระดับและความสามารถของผู้เรียน เนื่องจากเป็นรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีขั้นตอน และแนวทางในการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนสามารถปฏิบัติได้จริงตามขั้นตอนนั้นๆ และที่สำคัญขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าว เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างเต็มที่ รวมทั้งการได้แสดงความคิดเห็นร่วมกันภายหลังการทำกิจกรรม

2.8 หลักการเลือกใช้สถานการณ์จำลอง

ก่อนที่ครูผู้สอนจะนำสถานการณ์จำลองมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ควรพิจารณาถึงความเหมาะสมของเนื้อหาในสถานการณ์จำลองว่า มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับเนื้อหาในรายวิชา และเลือกช่วงเวลาที่เหมาะสมในการใช้สถานการณ์จำลองเพื่อให้การดำเนินกิจกรรมดังกล่าวบรรลุวัตถุประสงค์ โดยช่วงเวลาที่เหมาะสมที่สุดคือ ในช่วงท้ายของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ เพราะ เป็นขั้นสูงสุดของกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นอกจากนี้ครูผู้สอนยังต้องพิจารณาถึงระยะเวลาในการ

เรียนรู้ จำนวนของผู้เรียน สื่อการเรียนรู้และอุปกรณ์ต่างๆ อีกทั้งต้องคอยสังเกตพฤติกรรมขณะกำลังแสดงบทบาทเพื่อที่จะได้ให้คำปรึกษาตามความจำเป็น (ทศนา แชมมณี. 2547: 370-371)

เมื่อพิจารณาถึงการนำสถานการณ์จำลองมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทางภาษา โจนส์ (Jones. 1982: 114) ได้เสนอขั้นตอนในการเลือกใช้สถานการณ์จำลองมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทางภาษาไว้ 6 ขั้นตอนตามลำดับดังนี้

1. การจัดลำดับขั้นของกิจกรรมการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละขั้น เช่น ขั้นการละลายพฤติกรรม ขั้นการประเมินผล เป็นต้น
2. การวิเคราะห์ความสามารถในการใช้ภาษาของผู้เรียน
3. การค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์จำลองต่างๆ อย่างกว้างขวาง
4. การพิจารณาคัดเลือกสถานการณ์จำลองที่มีเนื้อหาทางภาษาที่เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน และตรวจสอบเครื่องมือต่างๆ ในการจัดสถานการณ์จำลองดังกล่าว เช่น ระยะเวลา พื้นที่ อุปกรณ์ จำนวนคน และผู้ร่วมงาน เป็นต้น
5. การตรวจสอบความพร้อมอีกครั้ง ก่อนการใช้สถานการณ์จำลองในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
6. การพิจารณาว่า ควรปรับปรุง เปลี่ยนแปลงสถานการณ์จำลองนั้นหรือไม่

2.9 ข้อเสนอแนะสำหรับการใช้สถานการณ์จำลอง

โจนส์ (Jones. 1982: 115) ได้ให้ข้อเสนอแนะสำหรับการนำสถานการณ์จำลองมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทางภาษาไว้ 6 ข้อ ดังนี้

1. ขั้นตอนแรกของกิจกรรมการเรียนรู้คือ ครูผู้สอนอธิบายรายละเอียดต่างๆ ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองให้ผู้เรียนทราบและเข้าใจได้ถูกต้อง
2. สำหรับผู้เรียนที่ไม่คุ้นเคยกับกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง ครูผู้สอนต้องชี้แจงแนวทางและวัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง เพื่อให้ผู้เรียนทราบเกี่ยวกับทักษะและพฤติกรรมที่คาดหวังจากการเรียนรู้
3. การอธิบายข้อสงสัยของผู้เรียน ควรเน้นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องราวหรือเหตุการณ์และองค์ประกอบต่างๆ ของสถานการณ์จำลอง เช่น ใครเป็นใคร ใครอยู่ที่ตรงไหน ใครกำลังทำอะไร เป็นต้น
4. ผู้เรียนสามารถเลือกแสดงตามบทบาทต่างๆ ด้วยตนเอง จากบัตรสถานการณ์ที่ครูผู้สอนจัดเตรียมไว้ให้ โดยบทบาทที่สำคัญควรมีการจัดตัวสำรองไว้ด้วย

5. ถ้าในสถานการณ์จำลองมีหลายขั้นตอน ครูผู้สอนควรพิจารณาให้เรื่องย่อสั้นๆในแต่ละขั้นตอนกับผู้เรียน ดีกว่าที่จะให้เรื่องย่อทั้งหมดทีเดียวในครั้งแรกที่เริ่มเรื่อง

6. ถ้าสถานการณ์จำลองเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติที่เป็นพิธีการ เช่น การประชุมรัฐสภา โดยมีคณะรัฐมนตรีในสภา เป็นต้น ครูผู้สอนควรจัดอภิปรายร่วมกันกับผู้เรียน เพื่อพิจารณาเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ที่จำเป็นซึ่งเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการปฏิบัติในการพูดและการลงคะแนนเสียง และตัดสินใจก่อนที่จะเริ่มแสดงบทบาทว่าจะปฏิบัติในรูปแบบใด รวมทั้งจัดเตรียมเอกสารประกอบการเรียนรู้ในทุกขั้นตอนก่อนเริ่มกิจกรรม

เกลดเลอร์ (Gledler. 1992: 126) ได้กล่าวเสนอแนะเกี่ยวกับเกณฑ์ในการฝึกประสบการณ์การใช้ภาษาแบบเข้มให้แก่ผู้เรียนในการใช้สถานการณ์จำลองเพื่อการสื่อสารให้บรรลุผลดังนี้

1. กฎเกณฑ์ในการปฏิบัติตนในสถานการณ์จำลอง ควรเป็นกฎธรรมดาที่ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามได้ง่าย
2. สื่อการเรียนรู้ประกอบสถานการณ์จำลอง ควรเป็นสื่อที่ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจได้ง่าย
3. สถานการณ์จำลอง ควรกระตุ้นความสนใจให้ผู้เรียนอยากเข้าร่วมกิจกรรมด้วยตนเอง ไม่ใช่การบังคับ

สรุปได้ว่า ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียนนั้น ครูผู้สอนเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการพิจารณาระดับความสามารถของผู้เรียน รวมทั้งมอบหมายหน้าที่ในการจัดสถานการณ์จำลองได้อย่างเหมาะสม สถานการณ์จำลองที่นำมาใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้ควรเป็นสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตประจำวันของผู้เรียนมากที่สุด รวมทั้งสถานการณ์จำลองไม่ควรยากหรือซับซ้อนเกินความสามารถของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับจากการฝึกไปปรับใช้ในชีวิตจริงของตนเองได้

2.10 บทบาทของผู้สอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง

โจนส์ (Jones. 1983: 8) ได้กล่าวถึงบทบาทของผู้สอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองไว้ดังนี้

1. บทบาทที่สำคัญที่สุดของผู้สอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง คือ การไม่รบกวนผู้เรียน แต่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนค้นหาวิธีการแก้ปัญหาด้วยตนเอง ดังนั้นผู้สอนควรจัดกลุ่มผู้เรียนให้เหมาะสม เพื่อเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยให้มากขึ้น

2. ผู้สอนดูแลและจัดเตรียมสื่อการเรียนรู้และเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวกับกิจกรรมให้ผู้เรียน รวมทั้งควบคุมการใช้เวลาในการทำกิจกรรมของผู้เรียนด้วย

3. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้เวลาในการคิดแก้ไขปัญหาในสถานการณ์จำลอง ด้วยตนเอง โดยผู้สอนต้องตระหนักไว้เสมอว่า กิจกรรมต่างๆ อาจมีการเปลี่ยนแปลงไปบ้างเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เกิดขึ้นจริง

4. ผู้สอนเป็นผู้จัดลำดับในขั้นการเตรียมสถานการณ์ เพื่อชักจูงความพร้อมให้ผู้เรียน ได้เข้าใจบทบาทของตนเองว่าจะต้องทำอะไร โดยผู้สอนอาจจะต้องมีการทบทวนการใช้ภาษาเพื่อให้ ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร และหลังจากแสดงบทบาทต่างๆ ตามสถานการณ์ เรียบร้อยแล้ว ผู้สอนจัดสรุปผลและอภิปรายร่วมกันกับผู้เรียน

5. ผู้สอนแบ่งหน้าที่ให้แก่ผู้เรียนแต่ละคนรับผิดชอบ ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้สถานการณ์จำลอง

โจนส์ (Jones. 1982: 116) ได้กล่าวถึง บทบาทของผู้สอนในระหว่างการดำเนิน กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองไว้ดังนี้

1. สถานการณ์จำลองเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ทางภาษาที่ผู้เรียนสามารถดำเนิน กิจกรรมต่างๆ ได้ด้วยตนเอง ผู้เรียนจึงเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ ทำให้ครูผู้สอนมีโอกาสดูแล ครอบคลุมนและใช้ช่วงเวลาดังกล่าวเรียนรู้พฤติกรรมการใช้ภาษาของผู้เรียนในสถานการณ์นั้นๆ ในขณะที่ ผู้เรียนกำลังทำกิจกรรมต่างๆ

2. ครูผู้สอนต้องไม่แสดงกิริยาท่าทางที่เป็นการรบกวนหรือขัดขวางการตัดสินใจของ ผู้เรียน เช่น การยิ้ม การทำหน้าบึ้ง เป็นต้น เนื่องจากสิ่งเหล่านี้สามารถส่งผลกระทบต่อผู้เรียน แต่ครูผู้สอนควรเข้าไปให้คำแนะนำอย่างนุ่มนวลแก่ผู้เรียนเมื่อเกิดความผิดพลาดขึ้นได้

3. ครูผู้สอนมีหน้าที่เป็นผู้จัดเตรียมและดูแลกระบวนการเรียนรู้ต่างๆ ให้ดำเนินไป ด้วยดีจนบรรลุวัตถุประสงค์ โดยการจัดวางกิจกรรมไว้ว่าใครนั่งที่ไหน ใช้ระยะเวลาเท่าไร เอกสารจะ แจกให้ผู้เรียนตอนไหน และสิ่งสำคัญครูผู้สอนเป็นผู้เฝ้าอำนวยการผู้เรียนจึงต้องคอยสังเกตพฤติกรรมของ ผู้เรียนว่าใครทำกิจกรรมหรือไม่ทำกิจกรรม ยอมรับในการทำกิจกรรมได้หรือไม่ เพื่อหาแนวทางแก้ไข และช่วยเหลือให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาและได้รับประโยชน์สูงสุดจากการเรียนรู้

4. ครูผู้สอนต้องสังเกตการตัดสินใจเลือกใช้ภาษาของผู้เรียนในสถานการณ์จำลองว่า มีความถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ดังกล่าวหรือไม่ เพื่อจะได้ให้คำแนะนำและช่วยเหลือ ผู้เรียนได้ทันที

สรุปได้ว่า ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองนั้น ผู้เรียนต้องใช้

ทักษะการทำงานเป็นกลุ่มในการแก้ไขปัญหา และตัดสินใจเลือกใช้ภาษาให้ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ ดังนั้นการนำสถานการณ์จำลองมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทางภาษาจึงส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาร่วมกันจากการทำงานเป็นกลุ่ม และฝึกใช้ภาษาที่ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์เพื่อให้สามารถนำประสบการณ์จากการเรียนรู้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันของตนเองได้ สำหรับบทบาทของครูผู้สอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทางภาษาโดยใช้สถานการณ์จำลองนั้น เป็นผู้ที่ทำหน้าที่จัดเตรียมและดูแลกระบวนการเรียนรู้ต่างๆ ให้ดำเนินไปด้วยดีจนบรรลุวัตถุประสงค์ รวมทั้งควบคุมและอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนสามารถดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ ได้สำเร็จ

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลอง

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยกำหนดสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้และประสบการณ์จากการเรียนรู้ไปปรับใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันของตนเอง ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองจึงมีนักวิจัยหลายท่านทั้งในประเทศและต่างประเทศให้ความสนใจและศึกษาการนำสถานการณ์จำลองมาใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในด้านต่างๆ ดังนี้

3.1 งานวิจัยในประเทศ

ดนตรี แสงกล้า (2544: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาผลของการใช้รูปแบบการสอนโดยใช้กลวิธีการทำให้สำเร็จประกอบสถานการณ์จำลอง ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 15 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่ายผลการทดลองพบว่าการสอนโดยใช้กลวิธีการทำให้สำเร็จประกอบสถานการณ์จำลอง สามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนให้สูงขึ้น และทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมการใช้ภาษาไทยในชั้นเรียนภาษาอังกฤษลดลง

เยาวลักษณ์ ลอยลิบ (2547: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาผลการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 โรงเรียนหารเทา อำเภอบางปะหัน จังหวัดพิจิตร จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย ผลการทดลองพบว่า การจัดการสอนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง สามารถพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนให้สูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความคิดเห็นโดยรวมว่า การเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม รู้จักการทำงานร่วมกัน

และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษอย่างเต็มที่

ร้อยกรอง ตูลานันท์ (2547: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาผลการใช้โปรแกรมการฝึกอบรมทักษะการพูดที่เน้นสถานการณ์จำลองสำหรับพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน ของ บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ซึ่งปฏิบัติงานมาแล้ว 1-2 ปี และได้รับการกำหนดให้เข้ารับการอบรมในหลักสูตร Providing Descriptions, Instructions and Directions ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 2 กลุ่ม โดยกลุ่มแรกเป็นกลุ่มควบคุม จำนวน 13 คน ได้รับการอบรมโดยใช้หลักสูตรตามปกติ และกลุ่มที่สองเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 16 คน ได้รับการอบรมโดยใช้โปรแกรมการฝึกทักษะการพูดที่เน้นสถานการณ์จำลอง ซึ่งเป็นหลักสูตรปรับปรุง ผลการทดลองพบว่า โปรแกรมการฝึกทักษะการพูดที่เน้นสถานการณ์จำลองสามารถพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน เช่น การออกเสียง ความคล่องแคล่ว การใช้คำศัพท์ การใช้ไวยากรณ์ และความเหมาะสมในการใช้ภาษา ให้สูงขึ้นกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

เชมเบอร์ส (Chambers. 1980: 161-163) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองกับการสอนธรรมดาที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย ผลการทดลองพบว่า การจัดการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง ส่งผลให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในทักษะด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะ ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากการใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริงภายในห้องเรียน ทำให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนาน มีอิสระในการเลือกใช้ภาษาในการสนทนาด้วยตนเอง และได้ฝึกปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนภายในกลุ่ม และทำให้นักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สูงขึ้นกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โบรซิค โดริส (Brozik, Doris. 1999: 3) ได้ทำการศึกษาผลการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาผู้ใหญ่ ซึ่งได้ทำการทดลองกับผู้ทำงานในสาขาวิชาชีพที่แตกต่างกัน เช่น ผู้ทำงานทางด้านธุรกิจ และทางด้านอุตสาหกรรม ผลการทดลองพบว่า ความสามารถด้านการฟัง-พูดเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลองของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเพิ่มขึ้น เนื่องจากสถานการณ์จำลองเป็นเครื่องมือในการสอนที่มีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน และจากการที่ต้องทำงานที่ต้องมีปฏิสัมพันธ์กัน ทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกภาษา ยิ่งไปกว่านั้นยังช่วยให้ผู้เรียน เรียนทักษะทางภาษาด้วยความสนุก จึงทำให้เกิดการเรียนรู้มากขึ้น และพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดเพื่อการสื่อสาร

จากผลการศึกษางานวิจัยดังกล่าว ทั้งในประเทศและต่างประเทศ สรุปได้ว่า ผู้เรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้สถานการณ์จำลอง มีพัฒนาการทางด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพิ่มขึ้น ดังนั้น การจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง จึงเป็นการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพรูปแบบหนึ่ง ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมด้วยกัน อีกทั้งยังให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษอย่างเต็มที่ นอกจากนั้น การใช้สถานการณ์จำลองยังช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่างๆ ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกสนุกสนาน มีอิสระในการเลือกใช้ภาษาในการสนทนาด้วยตนเอง จากบรรยากาศดังกล่าวส่งเสริมให้ผู้เรียนต้องการจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ลดความประหม่า และพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ดีมากขึ้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจ ที่จะศึกษาผลของการเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย และนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้านการพูดให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาความสามารถด้านทักษะพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อให้ผู้เรียนสามารถพูดเพื่อสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. ระยะเวลาในการศึกษาวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย เขตราชเทวี จังหวัดกรุงเทพมหานคร ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด (อ41201) จำนวน 3 ห้องเรียน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย เขตราชเทวี จังหวัดกรุงเทพมหานคร ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด (อ 41201) ในกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาต่างประเทศ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 30 คน ซึ่งได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม (Simple Random Sampling)

ระยะเวลาในการศึกษาวิจัย

ผู้วิจัยใช้เวลาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 เป็นเวลา 7 สัปดาห์ โดยแบ่งการทดลองออกเป็น 3 ระยะดังนี้คือ

ระยะที่ 1 สัปดาห์ที่ 1 ทำการทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest) และดำเนินการประเมินผลในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ประเมินโดยใช้ผู้ประเมินทั้งหมด 3 ฝ่ายคือ

ครูชาวต่างประเทศ ผู้วิจัย ครูที่มีคุณวุฒิ วัยวุฒิ ประสบการณ์การสอนที่ใกล้เคียงกับผู้วิจัย ใช้เวลาทดสอบ 3 คาบ คาบละ 50 นาที รวม 150 นาที

ระยะที่ 2 สัปดาห์ที่ 2 ถึง 6 ผู้วิจัยให้ความรู้และเตรียมภาษาที่ใช้ในการสื่อสารแก่นักเรียนในห้องเรียนสัปดาห์ละ 3 คาบ คาบละ 50 นาที เป็นเวลา 5 สัปดาห์ รวม 15 คาบ

ระยะที่ 3 สัปดาห์ที่ 7 ทำการทดสอบหลังการทดลอง (Posttest) ทันที ด้วยแบบประเมินผลความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ข้อสอบฉบับเดียวกับที่ทำก่อนการทดลอง (Pretest) ใช้เวลาในการทดสอบระยะนี้ 3 คาบ คาบละ 50 นาที

รวมเวลาการทดลองทั้งสิ้น 7 สัปดาห์ รวม 21 คาบ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แผนการสอนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง จำนวน 5 แผน
2. แบบทดสอบและเกณฑ์ประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

โดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง

3. แบบประเมินตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง

4. แบบสอบถามความคิดเห็นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. แผนการสอน มีขั้นตอนในการสร้างดังต่อไปนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตร ขอบข่ายของเนื้อหาวิชา และจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ อ 41201 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการในระดับช่วงชั้นที่ 4

1.2 ศึกษาและคัดเลือกเนื้อหาสำหรับสร้างแผนการสอนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และครอบคลุมเนื้อหาดังต่อไปนี้

1. การถามและตอบเกี่ยวกับทิศทาง (Asking and giving directions)
2. การขอและเสนอให้ความช่วยเหลือ (Asking and offering help)
3. การซื้อขาย (Buying and selling)

4. การพูดคุยทางโทรศัพท์ (Making a phone call)

5. การให้ข้อเสนอแนะ (Giving suggestions)

โดยใช้เวลาสอนหัวข้อละ 1 คาบเรียน และให้นักเรียนแสดงตามสถานการณ์ที่กำหนดอีก 2 คาบเรียน

1.3 ผู้วิจัยนำแผนการสอนที่สร้างแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนเป็นผู้ตรวจสอบแผนการสอน

1.4 นำแผนการสอนที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจและแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำมาแก้ไขอีกครั้ง ก่อนนำไปทดลองสอนจริง

2. แบบทดสอบและเกณฑ์ประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2.1 แบบทดสอบ มีขั้นตอนในการสร้างดังต่อไปนี้

2.1.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและศึกษาแบบทดสอบวัดความสามารถภาษาอังกฤษจากหนังสือ “แนวการสร้างข้อสอบ” ของอัจฉรา วงศ์โสธร (2538) และ “การพัฒนาข้อทดสอบอิงวัตถุประสงค์แบบอุดม: วัดความสามารถสูงสุดและการกระทำปกติทางภาษา” ของอัจฉรา วงศ์โสธร (2544)

2.1.2 สร้างแบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (Pre-test/Post-test) ซึ่งเป็นลักษณะสถานการณ์จำลอง 5 สถานการณ์ รวม 10 ฉบับ เป็นแบบคู่ขนาน (Parallel) โดยให้นักเรียนสนทนากันเป็นคู่ตามบทบาทและสถานการณ์ที่กำหนดให้ สลับกันเป็น A และ B ตัวแทนของแต่ละคู่จะเป็นผู้จับสลากเลือกแบบทดสอบ 1 สถานการณ์ โดยมีหัวข้อดังต่อไปนี้

1. การถามและตอบเกี่ยวกับทิศทาง (Asking and giving directions)
2. การขอและเสนอให้ความช่วยเหลือ (Asking and offering help)
3. การซื้อขาย (Buying and selling)
4. การพูดคุยทางโทรศัพท์ (Making a phone call)
5. การให้ข้อเสนอแนะ (Giving suggestions)

2.1.3 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจและนำมาแก้ไขปรับปรุง

2.2 เกณฑ์ประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีขั้นตอนในการสร้างดังต่อไปนี้

2.2.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับเกณฑ์การวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักการศึกษา 3 ท่าน คือ อัจฉรา วงศ์โสธร (2544ก: 252-255) , แฮร์ริส (Harris. 1990: 84) และ บาร์ทซ์ (Bartz. 1979:18-22)

2.2.2 สร้างเกณฑ์การให้คะแนนเกี่ยวกับการประเมินผลความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร โดยผู้วิจัยปรับจากเกณฑ์การวัดความสามารถด้านการพูดเพื่อการสื่อสาร ของอัจฉรา วงศ์โสธร (2544ก: 252-255) , แฮร์ริส (Harris. 1990: 84) และ บาร์ทซ์ (Bartz. 1979:18-22) รวมทั้งงานวิจัยของ เพ็ญแข วงศ์สุริยา (2546: 24-25) โดยกำหนดเกณฑ์ประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารดังนี้

เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูด

ความคล่องแคล่ว (Fluency)

- 1 คะแนน หยุดเว้นช่วงในการสนทนา พูดโต้ตอบไม่ได้เลย
- 2 คะแนน พูดช้ามาก หยุดคิดนาน ประโยคไม่ปะติดปะต่อ
- 3 คะแนน พูดโต้ตอบได้บ้าง แต่เป็นประโยคสั้น ๆ
- 4 คะแนน พูดสนทนาได้ แต่ไม่คล่องบ้างในบางครั้ง
- 5 คะแนน พูดได้อย่างคล่องแคล่ว ได้ตอบได้ทุกเรื่อง

การออกเสียง (Pronunciation)

- 1 คะแนน ออกเสียงผิดมาก ไม่สามารถเข้าใจคำพูดได้
- 2 คะแนน ออกเสียงผิดบ่อย ทำให้ผู้ฟังเข้าใจได้เล็กน้อย
- 3 คะแนน ออกเสียงผิดบ้าง แต่สามารถสื่อให้ผู้ฟังพอเข้าใจได้
- 4 คะแนน ออกเสียงผิดน้อยมาก สามารถสื่อให้ผู้ฟังเข้าใจสิ่งที่พูดได้เกือบทั้งหมด
- 5 คะแนน ออกเสียงได้ถูกต้อง สามารถสื่อให้ผู้ฟังเข้าใจได้หมด

การใช้โครงสร้างไวยากรณ์ (Grammar)

- 1 คะแนน พูดโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดหมด
- 2 คะแนน พูดโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดบ่อยครั้ง
- 3 คะแนน พูดโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดบางครั้ง

- 4 คะแนน พุดโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ถูกต้องเกือบทั้งหมด
- 5 คะแนน พุดโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ถูกต้องทั้งหมด

การใช้คำศัพท์ (Vocabulary)

- 1 คะแนน ไม่สามารถสื่อสารได้ ใช้คำศัพท์ผิดมาก
- 2 คะแนน ใช้คำศัพท์ผิดบ่อยครั้ง สามารถใช้เฉพาะคำศัพท์ที่ท่องจำมาเท่านั้น
- 3 คะแนน ใช้คำศัพท์ผิดบางครั้ง แต่สื่อสารได้พอสมควร
- 4 คะแนน ใช้คำศัพท์ผิดน้อยมาก สามารถสื่อสารได้เป็นส่วนใหญ่
- 5 คะแนน ใช้คำศัพท์ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์

2.2.3 นำเกณฑ์การให้คะแนนที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

3. แบบประเมินความสามารถของตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง มีขั้นตอนในการสร้างดังต่อไปนี้

3.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับแบบประเมินตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษจากหนังสือ “แนวทางการสร้างข้อสอบทางภาษา” ของอัจฉรา วงศ์โสธร (2538: 44-50) และศึกษาตัวอย่างแบบประเมินตนเองด้านการพูดจากงานวิจัยของ สุกัญญา ศิลประสาท (2544: 99) เพ็ญแข วงศ์สุริยา (2546: 58) และเยาวลักษณ์ ลอยลิบ (2547:120)

3.2 ศึกษาหลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยของวิเชียร เกตุสิงห์ (2530: 79-80) แล้วสร้างแบบประเมินตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับตามแบบของ ลิเคิร์ท (Likert scale) โดยกำหนดความหมายของแต่ละระดับดังนี้

5	หมายถึง	มีความสามารถ	ดีมาก
4	หมายถึง	มีความสามารถ	ดี
3	หมายถึง	มีความสามารถ	พอใช้
2	หมายถึง	มีความสามารถ	เกือบพอใช้
1	หมายถึง	มีความสามารถ	ควรปรับปรุง

โดยนักเรียนจะเป็นผู้ใช้แบบประเมินตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อที่จะได้ทราบถึงผลการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของตนเองเป็นระยะ ๆ รวม 3 ระยะ คือ หลังจากการเรียนรู้ตามแผนการสอนที่ 1 , 3 และ 5

3.3 นำแบบประเมินตนเองที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจแล้วนำมาแก้ไขปรับปรุง

4 .แบบสอบถามความคิดเห็นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรม สถานการณ์จำลอง มีขั้นตอนในการสร้างดังต่อไปนี้

4.1 ศึกษาเอกสารต่าง ๆ เกี่ยวกับหลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
ของ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2538) และศึกษาตัวอย่างแบบสอบถามแสดงความคิดเห็น
จากงานวิจัยต่าง ๆ

4.2 สร้างแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นแบ่งเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกเป็นแบบปลายปิด
โดยกำหนดข้อความให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นหลังจากที่เรียนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง
แบบสอบถามนี้มีจำนวน 10 ข้อความ ซึ่งเป็นข้อความเกี่ยวกับความคิดเห็นและความรู้สึกที่มีต่อการ
เรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง โดยให้นักเรียนเลือกตอบให้ตรงกับความรู้สึก
หรือความคิดเห็นและตรงกับการกระทำของตนเองมากที่สุด ซึ่งแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบ
มาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ตามแบบของ ลิเคิร์ต (Likert) โดยกำหนดความหมายของแต่ละระดับ
ดังต่อไปนี้

แบบสอบถามที่เป็นข้อความเชิงนิมมาน (positive)

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5 คะแนน
เห็นด้วย	4 คะแนน
ไม่แน่ใจ	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1 คะแนน

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามที่เป็นปลายเปิด เพื่อต้องการทราบข้อเสนอแนะในด้านต่างๆ
เกี่ยวกับการใช้สถานการณ์จำลองในการพัฒนาทักษะด้านการพูดเพื่อการสื่อสาร

4.3 นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ซึ่งผู้วิจัย
ดำเนินการทดลองโดยใช้แผนการทดลองแบบ One Group Pretest-Posttest Design (พวงรัตน์
ทวีรัตน์. 2543: 60-61)

ขั้นตอนการดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) และทำ
ความเข้าใจกับผู้ให้คะแนน

2. จัดปฐมนิเทศเพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงจุดประสงค์ในการเรียน กิจกรรมการเรียน การสอน และวิธีการประเมินผลการเรียน

3. ทำการทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนการทดลองโดย การใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดย กำหนดให้ตัวแทนคู่จับสลากเลือก กำหนดผู้ให้คะแนน 3 คน รวมทั้งผู้วิจัย และครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ที่มีคุณวุฒิ วัยวุฒิและประสบการณ์ทางการสอนใกล้เคียงกัน และครูชาวต่างประเทศซึ่งเป็นเจ้าของ ภาษา ซึ่งได้รับการฝึกและแนะนำเกี่ยวกับวิธีการประเมินผลให้มีความเข้าใจตรงกันในข้อความทั้งหมด แบบทดสอบ เกณฑ์การให้คะแนน และวิธีการบันทึกคะแนนการพูดภาษาอังกฤษมาแล้วเป็นอย่างดี

4. ดำเนินการสอนตามแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งมีจำนวน 5 แผนการสอน โดยในแต่ละ แผนการสอนจะใช้เวลาในการสอน 150 นาที ซึ่งแบ่งเป็นการนำเสนอเนื้อหาในการสนทนาและฝึก ทักษะทางภาษา 50 นาที หรือ 1 คาบเรียน และให้นักเรียนแสดงบทบาทในสถานการณ์จำลองเป็น เวลา 100 นาที หรือ 2 คาบเรียน ของคาบเรียนครั้งต่อไป

5. ให้นักเรียนประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของตนเองเป็นระยะหลังจากการ สอนแผนการสอนที่ 1 , 3 และ 5 รวม 3 ครั้ง โดยใช้แบบประเมินตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษที่ ผู้วิจัยสร้างขึ้น

6. ทำการทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการสอนครบ 5 แผน โดยใช้วิธีการลักษณะเดียวกับการทดสอบก่อนการทดลอง และใช้แบบทดสอบฉบับเดิมทั้ง 5 สถานการณ์รวม 10 ฉบับ โดยแต่ละสถานการณ์จะมี 2 ฉบับ แบบคู่ขนาน (Parallel) โดยนักเรียน จะต้องสลับบทบาทกันเป็น A และ B หลังจากนั้นให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน โดยใช้สถานการณ์จำลองตามแบบสอบถามความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

7. นำผลคะแนนที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ สำเร็จรูป SPSS / PC +

8. สรุปและอภิปรายผลการทดลอง

การจัดทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนก่อนและ หลังการทดลองจากแบบทดสอบโดยใช้ค่าสถิติ t – test แบบ dependent

2. คำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard deviation) ของผลการ ประเมินตนเองของนักเรียน และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของแต่ละระยะ เพื่อศึกษาพัฒนาการด้านการพูด ของนักเรียน โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายของค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นระดับความสามารถด้านการพูด

ดังนี้

- ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง มีความสามารถด้านการพูด ดีมาก
- ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง มีความสามารถด้านการพูด ดี
- ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง มีความสามารถด้านการพูด พอใช้
- ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง มีความสามารถด้านการพูด เกือบพอใช้
- ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง มีความสามารถด้านการพูด ควรปรับปรุง

3. วิเคราะห์หาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) ของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองซึ่งมีหัวข้อในแบบสอบถาม 10 ข้อ โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายของค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นระดับความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง 5 ระดับ ดังนี้

- ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจ มากที่สุด
- ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง มีความพึงพอใจ มาก
- ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง มีความพึงพอใจ ปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง มีความพึงพอใจ น้อย
- ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง มีความพึงพอใจ น้อยที่สุด

สำหรับส่วนที่เป็นคำถามแบบปลายเปิด คำนวณโดยใช้ค่าร้อยละ และรายงานเป็นลักษณะความเรียง

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สถิติพื้นฐาน

4.1.1 หาค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ค่าคะแนนจากแบบสังเกตพฤติกรรมของตนเอง และระดับความคิดเห็นจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง

4.1.2 หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

4.1.3 หาค่าร้อยละ (Percent) ของข้อมูลจากคำถามแบบปลายเปิดที่เป็นการแสดงความคิดเห็นอื่น ๆ ของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง

4.2 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
ที่เรียนโดยใช้สถานการณ์จำลอง ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for Dependent
Samples

ในการคำนวณใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS/PC+

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่มและจับสลากมา 1 ห้องเรียน จากจำนวนทั้งหมด 3 ห้องเรียน ใช้เวลาในการทดลอง 21 คาบ ๆ ละ 50 นาที การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการทดลอง

ส่วนที่ 2 ผลการประเมินตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สถานการณ์จำลอง

ส่วนที่ 3 ผลการแสดงความคิดเห็น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลอง

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย จำนวน 30 คน ที่ใช้สถานการณ์จำลอง ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียน
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าความแตกต่างของคะแนน
**	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
Σ	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ผลการทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการทดลอง

ข้อมูลจากการใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลองของนักเรียน ก่อนและหลังการทดลองแบบทดสอบวัดความสามารถใน 4 ด้าน คือ ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (fluency) การออกเสียง (pronunciation) การใช้ไวยากรณ์ (grammar) และการใช้คำศัพท์ (vocabulary) กำหนดคะแนนเต็มด้านละ 5 คะแนน จากผู้ประเมิน 3 คน คือ ครูผู้ชำนาญการด้านการสอนภาษาอังกฤษ ครูชาวต่างประเทศ และผู้วิจัย เมื่อนำมาเปรียบเทียบหาความแตกต่างทางสถิติ ระหว่างคะแนนก่อนและหลังการทดลอง ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 1 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อน และ หลังการทดลองทั้ง 4 ด้าน

ความสามารถในการพูด	จำนวนนักเรียน	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		ความแตกต่าง
	N	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	D
ความคล่องแคล่ว	30	1.81	0.56	3.19	0.60	1.38
การออกเสียง	30	1.79	0.62	3.14	0.59	1.36
ไวยากรณ์	30	1.58	0.62	2.87	0.67	1.29
คำศัพท์	30	1.73	0.65	3.09	0.78	1.36
คะแนนเฉลี่ย	Σ	6.91		12.29		5.39

จากตาราง 1 สรุปได้ว่า นักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในแต่ละด้านสูงขึ้น หลังจากที่ได้เรียนโดยใช้สถานการณ์จำลอง ทั้งนี้ความสามารถด้านการสื่อสาร ด้านความคล่องแคล่วมีค่าเฉลี่ยสูงสุดทั้งก่อนและหลังการทดลอง โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 1.81 และ 3.19 ตามลำดับ ส่วนด้านไวยากรณ์จะมีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดทั้งก่อนและหลังการทดลอง โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 1.58 และ 2.87 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาความสามารถที่เพิ่มขึ้น โดยดูจากความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อน และ หลังการทดลอง พบว่ามีพัฒนาการที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งเรียงจากลำดับสูงสุดไปยังลำดับต่ำสุด ดังนี้คือ ความคล่องแคล่ว (Fluency) การออกเสียง (Pronunciation) การใช้คำศัพท์

(Vocabulary) และ การใช้ไวยากรณ์(Grammar) โดยได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.38 1.36 1.36 และ 1.29 ตามลำดับ ส่วนรายละเอียดของคะแนนรายบุคคลดูในตาราง 5 ภาคผนวก จ (หน้า 138)

เมื่อนำผลรวมจากการทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อน และหลังการทดลองของคะแนนเฉลี่ยมาเปรียบเทียบหาค่าความแตกต่างทางสถิติโดยใช้ค่าสถิติ t-test แบบ dependent sample พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผลคะแนนเฉลี่ย หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง นั่นคือมีค่าเท่ากับ 12.29 และ 6.91 ตามลำดับ ดังแสดงในตาราง 2

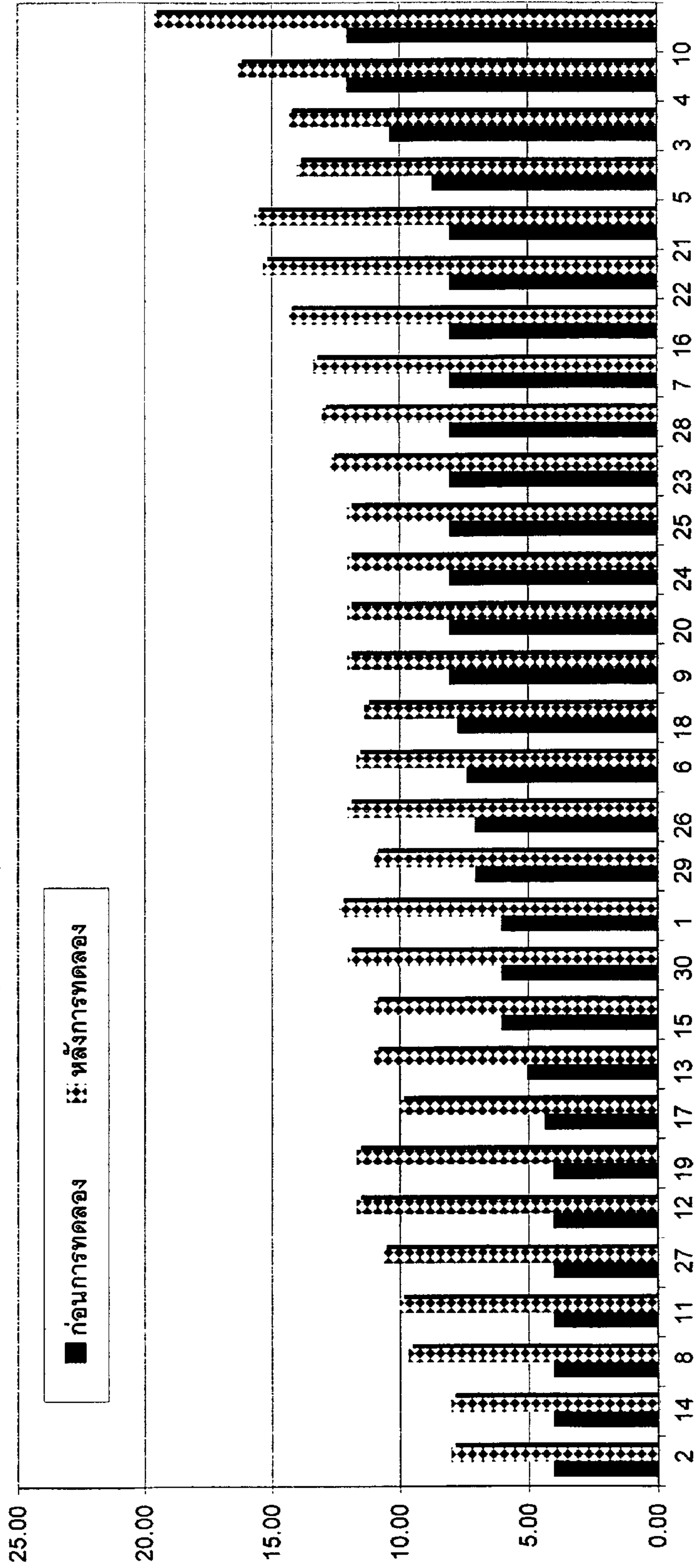
ตาราง 2 แสดงความแตกต่างของคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของ นักเรียนก่อน และ หลังการทดลอง

ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร	N	$\bar{X}$	S.D.	t
ก่อนการทดลอง	30	6.91	2.45	9.11**
หลังการทดลอง	30	12.29	2.64	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 2 พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้สถานการณ์จำลอง มีความสามารถด้านการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนรายละเอียดของคะแนนรายบุคคล โดยกรรมการผู้ประเมินทั้ง 3 ท่าน ดูในตาราง 6 ภาคผนวก จ (หน้า 139) และรายละเอียดของคะแนนโดยเรียงจากนักเรียนคนที่ได้คะแนนก่อน และหลังการทดลองต่ำสุด ไปจนถึงคะแนนสูงสุด ดูในตาราง 7 ภาคผนวก จ (หน้า 140) สรุปได้ว่าสถานการณ์จำลองเป็น กิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองจะมีความสามารถในการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารภายหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

คะแนน เพื่อให้เห็นถึงการพัฒนามาตรฐานความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้แสดงข้อมูลในรูปกราฟแท่ง ในภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กราฟเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โดยเรียงลำดับจากคนที่ได้คะแนนก่อน และหลังการทดลอง จากคะแนนต่ำสุดไปจนถึงคะแนนสูงสุด

จากภาพประกอบ 1 แสดงให้เห็นว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ หลังการทดลอง ของนักเรียนทุกคนเพิ่มขึ้น กว่าก่อนการทดลอง โดยก่อนการทดลอง คะแนนต่ำสุด คือ 4 และ สูงสุด คือ 12 หลังการทดลอง คะแนนต่ำสุดคือ 8 และสูงสุดคือ 19.67 ทั้งนี้คะแนนที่เพิ่มขึ้นอยู่ระหว่าง 4 ถึง 7.67

ส่วนที่ 2 ผลการประเมินตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้านการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สถานการณ์จำลอง

ผลการประเมินตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน วิเคราะห์จากแบบ ประเมินตนเอง ด้านการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งนักเรียนจะต้องประเมินตนเองตามหัวข้อต่าง ๆ ที่กำหนดไว้เป็น ระยะ ๆ รวม 3 ระยะ คือ หลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1, 3 และ 5 แบบประเมินเป็นลักษณะมาตรา ส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ซึ่งข้อมูลที่น่าสนใจได้แก่ ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมแต่ละรายการ และรวมทุกรายการ โดยนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาแปลผลเป็นระดับความสามารถ 5 ระดับ ตามการแปลผลของ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543: 107-108) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.50 – 5.00	หมายถึง	ดีมาก
ค่าเฉลี่ย	3.50 – 4.49	หมายถึง	ดี
ค่าเฉลี่ย	2.50 – 3.49	หมายถึง	พอใช้
ค่าเฉลี่ย	1.50 – 2.49	หมายถึง	เกือบพอใช้
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.49	หมายถึง	ควรปรับปรุง

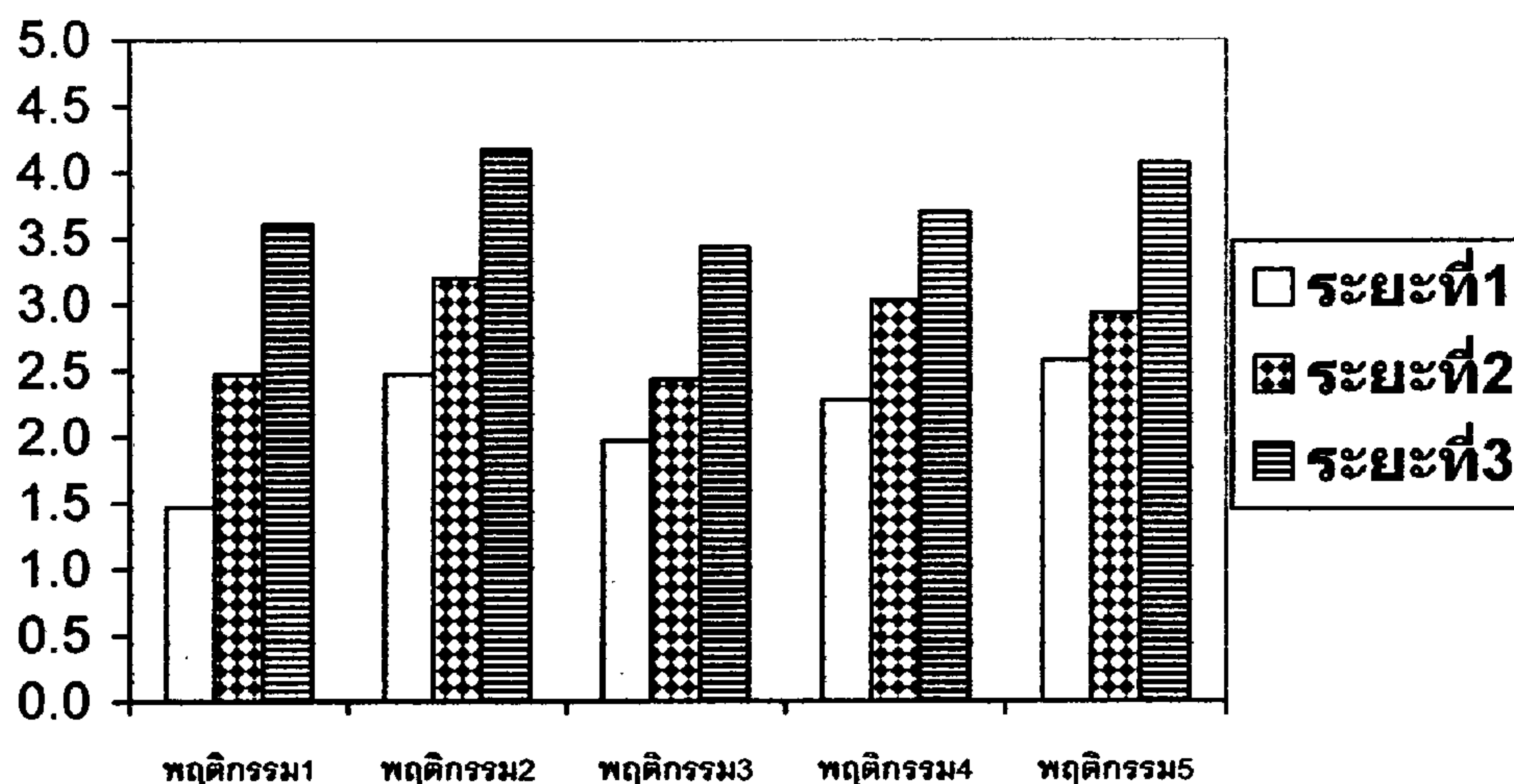
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการประเมินตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนได้นำเสนอในตาราง 3 ดังนี้

ตาราง 3 เปรียบเทียบผลการประเมินตนเองของนักเรียนด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 3 ระยะ

รายการพฤติกรรม	ค่าเฉลี่ย					
	ระยะที่ 1		ระยะที่ 2		ระยะที่ 3	
1.สามารถพูดได้ตอบได้อย่างคล่องแคล่ว		ควร				
เหมาะสมกับเรื่องที่สนทนา	1.47	ปรับปรุง	2.47	เกือบพอใช้	3.60	ดี
2. สามารถพูดให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ						
สถานการณ์ที่กำหนด	2.47	เกือบพอใช้	3.20	พอใช้	4.17	ดี
3.สามารถออกเสียงคำ และประโยคในการ						
สนทนาได้ชัดเจน	1.97	เกือบพอใช้	2.43	เกือบพอใช้	3.43	พอใช้
4. สามารถคิดแก้ปัญหา และสร้างบทสนทนา						
ในการทำกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม	2.27	เกือบพอใช้	3.03	พอใช้	3.70	ดี
5. สามารถพูดพร้อมกับแสดงท่าทางประกอบ						
การพูดตามบทบาทที่ได้รับอย่างมั่นใจ	2.57	พอใช้	2.93	พอใช้	4.07	ดี
เฉลี่ย	2.15	เกือบพอใช้	2.81	พอใช้	3.79	ดี

จากตาราง 3 พบว่า นักเรียนมีพัฒนาการด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพิ่มขึ้นตามลำดับ โดยในการประเมินตนเอง ระยะที่ 1 นักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยรวมในระดับ เกือบพอใช้ มีค่าเฉลี่ย 2.15 และพัฒนาเพิ่มขึ้นเป็นระดับ พอใช้ ในระยะที่ 2 ด้วยคะแนนเฉลี่ย 2.81 และเพิ่มเป็นระดับ ดี ในระยะที่ 3 โดยมีค่าเฉลี่ย 3.79 เมื่อพิจารณาความสามารถในการพูดเป็นรายด้าน ในการประเมินตนเองระยะที่ 1 และระยะที่ 3 พบว่า ความสามารถด้านการพูดที่นักเรียนมีการพัฒนาการระดับคุณภาพ จากระดับ เกือบพอใช้ เป็นระดับ ดี จำนวน 2 ด้านคือ นักเรียนสามารถพูดให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ที่กำหนดซึ่งพัฒนาจากค่าเฉลี่ย 2.47 เป็น 4.17 เพิ่มขึ้น 1.7 และนักเรียนสามารถคิดแก้ปัญหา และสร้างบทสนทนาในการทำกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม พัฒนาจากค่าเฉลี่ย 2.27 เป็น 3.70 เพิ่มขึ้น 1.43 ความสามารถพูดได้ตอบได้อย่างคล่องแคล่ว เหมาะสมกับเรื่องที่สนทนามีการพัฒนามากที่สุด โดยอยู่ในระดับ ควรปรับปรุง ในระยะที่ 1 และพัฒนาเพิ่มขึ้นเป็นระดับ ดี ในระยะที่ 3 โดยมีค่าเฉลี่ย 3.60 ซึ่งเพิ่มขึ้นถึง 2.13 ส่วนความสามารถออกเสียงคำ และประโยคในการสนทนาได้ชัดเจน มีการพัฒนาน้อยที่สุด โดยอยู่ในระดับ เกือบพอใช้ ในระยะที่ 1 โดยพัฒนาจากค่าเฉลี่ย 1.97 เป็น 3.43 ในระดับ พอใช้ ซึ่งเพิ่มขึ้น 1.46

เพื่อแสดงให้เห็นถึงผลการเปรียบเทียบการประเมินตนเองทั้ง 3 ระยะ โดยชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้วิจัย ได้แสดงข้อมูลในรูปกราฟแท่ง ในภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 กราฟเปรียบเทียบผลการประเมินตนเองของนักเรียนด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั้ง 3 ระยะ

จากภาพประกอบ 2 สรุปได้ว่า นักเรียนประเมินตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั้ง 3 ระยะ มีการพัฒนาในแต่ละด้านเพิ่มขึ้นตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ผลการแสดงความคิดเห็น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลอง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษภายหลังจากการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองจำนวน 10 ข้อ แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ และคำถามแบบปลายเปิด เพื่อให้นักเรียนเสนอแนะและแสดงความคิดเห็นอื่น ๆ หลังจากเสร็จสิ้นการทดลองแล้ว

เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้สถานการณ์จำลอง เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.50 – 5.00	หมายถึง	นักเรียนเห็นด้วยอย่างยิ่ง
ค่าเฉลี่ย	3.50 – 4.49	หมายถึง	นักเรียนเห็นด้วย
ค่าเฉลี่ย	2.50 – 3.49	หมายถึง	นักเรียนไม่แน่ใจ
ค่าเฉลี่ย	1.50 – 2.49	หมายถึง	นักเรียนไม่เห็นด้วย
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.49	หมายถึง	นักเรียนไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ผลการแสดงความคิดเห็นของนักเรียนต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในการใช้
สถานการณ์จำลอง ปรากฏดังตาราง 4

ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นในการจัดการเรียนการสอนวิชา
ภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลอง

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการ สอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง	ค่าเฉลี่ย ระดับความคิดเห็น (X)	การแปลผล
1. ขั้นตอนในการเรียนการสอนเข้าใจง่ายและ สามารถปฏิบัติได้	3.60	เห็นด้วย
2. การนำเสนอเนื้อหาในแต่ละหัวข้อมีความ ชัดเจน และเข้าใจง่าย	3.57	เห็นด้วย
3. บรรยากาศในการเรียนการสอนสนุก ไม่เครียด	3.97	เห็นด้วย
4. ระยะเวลาในการทำกิจกรรมแต่ละช่วงมีความ เหมาะสม	3.53	เห็นด้วย
5. การจับคู่นักเรียนในการแสดงบทบาทมีความ เหมาะสม	4.73	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
6. ใ้ความรู้ในการจัดการเรียนการสอนมีความ เหมาะสม	3.83	เห็นด้วย
7. นักเรียนสามารถฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ ต่างๆได้อย่างเต็มที่	3.57	เห็นด้วย
8. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น อย่างเต็มที่	3.83	เห็นด้วย
9. กระตุ้นให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการทำ กิจกรรมร่วมกัน	4.73	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
10. นักเรียนได้พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สูงขึ้น	4.70	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
รวม	4.01	เห็นด้วย

จากตาราง 4 พบว่า ความคิดเห็นโดยรวมของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง คือ นักเรียน เห็นด้วย กับการใช้สถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเป็นรายด้านแล้วพบว่า นักเรียนเห็นด้วยอย่างยิ่ง กับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คือ การจับคู่ในสถานการณ์จำลองมีความเหมาะสม และ การจัดการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองกระตุ้นให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมร่วมกัน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ 4.73 รองมาคือ นักเรียนได้พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น มีค่าเฉลี่ยที่ 4.70

จากการวิเคราะห์ข้อมูลของคำถามแบบปลายเปิดที่ให้นักเรียนเสนอแนะ และแสดงความคิดเห็นอื่น ๆ ต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง จากนักเรียนทั้งหมดจำนวน 30 คน ซึ่งผู้วิจัยได้แยกประเด็นหลักและแจกแจงความถี่เป็นค่าร้อยละตามลำดับ พบว่า

นักเรียนเห็นว่า

- ไม่แสดงความคิดเห็น (ร้อยละ 26.67)
- กังวลใจว่าจะทำได้ไม่ดี เพราะมีผลต่อคะแนน (ร้อยละ 20)
- ควรให้มีระยะเวลาในการเตรียมตัวมากขึ้น (ร้อยละ 16.67)
- ตื่นเต้นมาก กลัวลืมบทบาทที่จะพูด (ร้อยละ 13.33)
- กรรมการมี 3 ท่าน ซึ่งมากเกินไป ทำให้นักเรียนกระดากอาย ตื่นเต้น และลืมบทบาทที่จะพูด (ร้อยละ 13.33)
- หลายครั้งที่เพื่อนคู่อื่น ๆ ต่างฝึกซ้อมบทบาทในสถานการณ์ของตนเอง ไม่สนใจฟังคู่ที่กำลังแสดง ทำให้เสียสมาธิ เพราะเสียงดัง (ร้อยละ 10)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลของการใช้สถานการณ์จำลองในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินการศึกษาค้นคว้าดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลการใช้สถานการณ์จำลองในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

สมมติฐานของการวิจัย

การสอนโดยการใช้สถานการณ์จำลองทำให้นักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพิ่มขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด (อ 41201) ประจำภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม ด้วยวิธีการจับฉลากมา 1 ห้องเรียนจากจำนวนทั้งหมด 3 ห้องเรียน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

แผนการสอนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง จำนวน 5 แผน

2.2 แบบทดสอบและเกณฑ์ประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง จำนวน 5 สถานการณ์ รวม 10 ฉบับ โดยในแต่ละสถานการณ์จะมี 2 ฉบับ เป็นแบบคู่ขนาน (Parallel)

2.3 แบบประเมินตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง โดยประเมิน 3 ระยะ คือหลังจากการจัดการเรียนการสอนแผนที่ 1 ,3 และ 5

2.4 แบบสอบถามความคิดเห็นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง จำนวน 10 ข้อ แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) และคำถามแบบปลายเปิดให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ นักเรียนทุกคนประเมินระดับความคิดเห็นของตนเองหลังจากเสร็จสิ้นการทดลอง

3. วิธีดำเนินการทดลอง

3.1 คัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

3.2 จัดปฐมนิเทศ เพื่อทำความเข้าใจกับผู้เรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง บทบาทของผู้เรียน เป้าหมายและจุดประสงค์การเรียนรู้ วิธีการวัดและประเมินผลและเกณฑ์การให้คะแนนต่าง ๆ

3.3 ทดสอบกลุ่มทดลองก่อนเรียน (Pretest) โดยใช้แบบทดสอบที่เป็นสถานการณ์จำลอง ใช้เวลา 3 คาบ คาบละ 50 นาที

3.4 ดำเนินการทดลอง ตามแผนการจัดการเรียนการสอน จำนวน 5 แผน แผนละ 3 คาบ คาบละ 50 นาที รวมทั้งสิ้น 15 คาบ โดยผู้เรียนจะต้องประเมินพฤติกรรมตนเอง 3 ระยะ คือหลังจากการเรียนการสอนแผนที่ 1 , 3 และ 5

3.5 ทดสอบกลุ่มทดลอง หลังจากเสร็จสิ้นการเรียนการสอนตามแผนที่ 5 (Posttest) โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนการทดลอง ใช้เวลา 3 คาบ คาบละ 50 นาที

3.6 ประเมินระดับความคิดเห็นของนักเรียน โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง หลังจากเสร็จสิ้นการทดลอง

3.7 รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐานโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

3.8 รวบรวมข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองมาหาค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ

3.9 สรุปและอภิปรายผลการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การศึกษาผลการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดำเนินการดังนี้

1.1 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากแบบทดสอบการใช้สถานการณ์จำลอง เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ก่อนและหลังการทดลอง

1.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนจากแบบทดสอบการใช้สถานการณ์จำลอง เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ก่อนและหลังการทดลองโดยใช้ t-test for Dependent Samples

2. เปรียบเทียบคะแนนการสังเกตพฤติกรรมตนเองในการเรียนการสอนโดยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมในการเรียนการสอนเป็นระยะ ๆ 3 ระยะ คือหลังจากแผนการสอนที่ 1 , 3 และ 5 เป็นรายด้าน และ โดยรวม

3. การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หลังเสร็จสิ้นการทดลอง โดยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง ทั้ง 10 ข้อ เป็นรายด้าน และโดยรวม และเปรียบเทียบค่าร้อยละของข้อมูลที่ได้จากคำถามแบบปลายเปิดที่เป็นการเสนอแนะและแสดงความคิดเห็นอื่น ๆ ของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาผลของการใช้สถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้สถานการณ์จำลอง มีความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนมีการพัฒนาพฤติกรรมในการเรียนเพิ่มขึ้นโดยลำดับ จากการประเมินพฤติกรรมตนเองในการเรียนของนักเรียนโดยรวมทุกด้าน ในระยะที่ 1 ผลการประเมินตนเองอยู่ในระดับ เกือบพอใช้ จากนั้นจึงเพิ่มขึ้นเป็น ระดับพอใช้ ในการประเมินระยะที่ 2 และพัฒนาเป็น ระดับดี ในการประเมินระยะที่ 3

3. นักเรียนเห็นด้วย กับการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองว่ามีผลต่อการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

อภิปรายผล

1. ผลจากการทดลองใช้สถานการณ์จำลอง ในการสอนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สามารถอภิปรายได้ ดังต่อไปนี้

1.1 สถานการณ์จำลอง เป็นกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ให้ใกล้เคียงความเป็นจริงกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน ดังนี้คือ การให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ การเสนอให้ความช่วยเหลือและการขอความช่วยเหลือ การให้ข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าและราคา การพูดคุยทางโทรศัพท์ การให้ข้อเสนอแนะ โดยผู้เรียนมีอิสระในการเลือกใช้ภาษาให้ถูกต้องและเหมาะสม และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง นอกจากนี้ บทบาทและสถานการณ์ดังกล่าว ยังกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากแสดงบทบาท ซึ่งเป็นโอกาสให้ผู้เรียนได้พูดภาษาอังกฤษมากขึ้น ดังเห็นได้จากคะแนนผลของการทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังการทดลองที่พบว่าผู้เรียนมีพัฒนาการของความสามารถด้านการพูดเพื่อการสื่อสารเพิ่มขึ้น (ดูตาราง 2 หน้า 51 และภาพประกอบ 1 หน้า 52) และเมื่อพิจารณาความสามารถเป็นรายด้าน ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านความคล่องแคล่ว ด้านการออกเสียงคำ และประโยค ด้านการเลือกใช้ภาษาได้ถูกต้องตามโครงสร้างไวยากรณ์ และความสามารถในการเลือกใช้คำศัพท์สูงขึ้น (ดูตาราง 1 หน้า 50 และตาราง 6 ในภาคผนวก ข หน้า 139) และจากการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินตนเองของผู้เรียนจากระยะที่ 1 ถึง ระยะที่ 3 พบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการพูดภาษาอังกฤษของแต่ละรายการพฤติกรรมเพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน (ดูตาราง 3 หน้า 54 และภาพประกอบ 2 หน้า 55) ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของเกรดเลอร์ (Gredler: 1992: 119-120) ที่กล่าวว่า การจัดกิจกรรมเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาและมีส่วนร่วมในบทบาทจะทำให้มีการพัฒนาได้มากที่สุด

1.2 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง ผู้วิจัยได้เตรียมผู้เรียนในด้านภาษา เช่นการใช้คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างไวยากรณ์ที่ต้องใช้ในการแสดง โดยการแจกใบความรู้ การใช้คำศัพท์ สำนวน โครงสร้างไวยากรณ์ต่าง ๆ จากนั้นให้ผู้เรียนฝึกการใช้คำศัพท์ สำนวน โครงสร้างไวยากรณ์เป็นคู่ แล้วอธิบายสถานการณ์ให้ผู้เรียนเข้าใจ ผู้วิจัยได้แนะนำให้ผู้เรียนเข้าใจบทบาทของแต่ละคนที่ได้รับ และให้ผู้เรียนเตรียมตัวทั้งท่าทาง และ บทสนทนา ซึ่งนักเรียนสามารถใช้ได้ตามความคิดของนักเรียน ดังผลจากการเปรียบเทียบการประเมินตนเองของนักเรียนทั้ง 3 ระยะ (ดูตาราง 3 หน้า 54 และภาพประกอบ 2 หน้า 55) ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนสามารถพูดได้ตอบได้อย่างคล่องแคล่วเหมาะสมกับเรื่องที่สนทนา ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ที่กำหนดให้ได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งยังสามารถพูดพร้อมกับแสดงท่าทางประกอบการพูดตามบทบาทที่ได้รับอย่างมั่นใจ เนื่องจากผู้วิจัยได้เตรียมผู้เรียน

ในด้านภาษาอย่างพอเพียง ยิ่งไปกว่านั้นผู้เรียนยังมีโอกาสได้ฝึกซ้อมความพร้อมก่อนการแสดง ทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น

1.3 ในขั้นการอภิปรายผล ผู้เรียนมีโอกาสดูความคิดเห็น และผู้วิจัยอธิบายการใช้คำศัพท์ สำนวน แก๊ไขข้อผิดพลาด หรือความเข้าใจผิดต่าง ๆ แก่ผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนได้เห็นข้อผิดพลาดของตน และแก๊ไขข้อผิดพลาดในการพูดครั้งต่อ ๆ ไป ดังผลจากการเปรียบเทียบการประเมินตนเองของนักเรียนทั้ง 3 ระยะ (ดูตาราง 3 หน้า 54 และภาพประกอบ 2 หน้า 55) ส่วนการอภิปรายผลหลังการแสดง ช่วยให้ผู้เรียนได้เห็นผลการปฏิบัติกิจกรรมของตนเอง และข้อควรปรับปรุง แก๊ไข ทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น เนื่องจากนักเรียนได้มีโอกาสในการแก๊ไขภาษา และข้อผิดพลาดต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างปฏิบัติกิจกรรม

2. สถานการณ์จำลองเป็นกิจกรรมที่ให้ประโยชน์ต่อการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนด้านการพูดภาษาอังกฤษ ดังต่อไปนี้

2.1 สถานการณ์จำลองเป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษได้อย่างไม่เครียด หรือกังวลใจ (ดูตาราง 4 หน้า 57) และยังส่งผลให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ บูค็อค (Boocock. 1968: 130) ที่กล่าวว่าผู้เรียนจะมีความสุข และเกิดการเรียนรู้ในขณะเดียวกัน เมื่อได้เรียนโดยใช้สถานการณ์จำลอง โดยเฉพาะด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (ดูตาราง 5 ในภาคผนวก จ หน้า 138) และจากการสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ทั้ง 3 ระยะ (ดูตาราง 3 หน้า 54) ที่พบว่านักเรียนมีพัฒนาการด้านความสามารถพูดให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องในสถานการณ์ที่กำหนด สามารถออกเสียงคำ และประโยคในการสนทนาได้ชัดเจน สามารถคิดแก้ปัญห และสร้างบทสนทนา ในการทำกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม และสามารถพูดพร้อมกับแสดงท่าทางประกอบการพูดตามบทบาทที่ได้รับอย่างมั่นใจ

2.2 กิจกรรมสถานการณ์จำลองเป็นกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และเน้นการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมและรู้จักการทำงานร่วมกัน เนื่องจากการจัดกิจกรรมสถานการณ์จำลองเป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในการทำงานร่วมกับเพื่อน ซึ่งเริ่มตั้งแต่การที่นักเรียนต้องทำความเข้าใจกับสถานการณ์ที่กำหนด จากนั้นสร้างบทสนทนา และเตรียมบทบาทร่วมกัน อีกทั้งต้องมีการเตรียมสื่อ อุปกรณ์ เพื่อประกอบการแสดงบทบาทในสถานการณ์นั้น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เกรดเลอร์ (Gredler. 1992: 119-120) ที่กล่าวว่าสถานการณ์จำลองนั้นเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแต่ละคนได้ฝึกใช้ภาษาด้วยกัน และมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมด้วยกัน ดังจะเห็นได้จากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่พบว่า ผู้เรียนมีความคิดเห็นโดยรวมว่าการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองกระตุ้นให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมและการทำงานร่วมกันโดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดถึง 4.73 (ดูตาราง 4 หน้า 57)

2.3 ผู้เรียนกล้าพูดมากขึ้น เนื่องจากได้ฝึกปฏิบัติเป็นคู่ ลดความประหม่า ทำให้สามารถแสดงออกทางการพูดได้อย่างเต็มที่ (ดูตาราง 4 หน้า 57) ชอบการแสดงสถานการณ์จำลอง และมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมอย่างสนุกสนาน นอกจากนี้ยังพบว่า ในชั้นอภิปรายผลหลังการแสดง ผู้เรียนรู้จักใช้คำพูดชมเชยการแสดงของผู้อื่น และกล้าถามคำถามมากขึ้น

2.4 ผู้เรียนกล้าแสดงออก เนื่องจากในการปฏิบัติกิจกรรมสถานการณ์จำลอง ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาอย่างอิสระ นักเรียนต้องสื่อความหมายให้เพื่อน ๆ คู่อื่น ๆ ได้รับรู้ นักเรียนบางคนไม่กล้าแสดงออก ก็ต้องพยายามแสดงท่าทาง หรือบางคนเสียงเบา ก็พยายามพูดให้เสียงดังขึ้น เมื่อนักเรียนอภิปรายเกี่ยวกับการแสดงและภาษาที่ผู้เรียนใช้ ผู้เรียนได้ชี้ข้อดี และ ข้อควรปรับปรุงของคู่ตนเอง และคู่อื่น ๆ โดยไม่กระดากอาย ผู้เรียนยอมรับต่อคำชมเชย ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ผู้เรียนกล้าแสดงสีหน้าท่าทาง ประกอบการพูดด้วยความมั่นใจมากขึ้น ความกล้าแสดงออกในการพูด พร้อมกับการแสดงสีหน้าท่าทางประกอบการพูดตามบทบาทที่ได้รับอย่างมั่นใจของผู้เรียน มีพัฒนาการสูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ดังผลจากการเปรียบเทียบการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ทั้ง 3 ระยะ(ดูตาราง 3 หน้า 54 และ ภาพประกอบ 2 หน้า 55) ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ ครูคัลล์; และ ออกซ์ฟอร์ด (Crookall; & Oxford. 1990: 14-18) และ โจนส์ (Jones. 1983: 1-2) ว่าการใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง เป็นการให้โอกาสแก่นักเรียนที่ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น ได้มีโอกาสพูด และกล้าแสดงออกมากขึ้น

ข้อจำกัดในการเรียนการสอน

ระยะเวลาในขั้นการฝึกใช้ภาษา (Practice stage) มีน้อยเกินไป ซึ่งทำให้ได้ผลไม่ดีเท่าที่ควร เพราะนักเรียนต้องรีบฝึกปฏิบัติให้เสร็จภายในระยะเวลาที่จำกัด ทำให้นักเรียนเกิดความวิตกกังวล อีกทั้งยังไม่ได้แสดงความสามารถอย่างเต็มที่

ข้อเสนอแนะ ควรที่จะจัดคาบการสอนในการใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง โดยเฉพาะขั้นการฝึกใช้ภาษา ในคาบสุดท้าย เพราะจะได้มีเวลาที่ยืดหยุ่นได้ และไม่กระทบกับรายวิชาอื่น จะทำให้ผลการฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์จำลองดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะโดยทั่วไป

1.1 กิจกรรมนี้เหมาะกับห้องเรียนขนาดเล็กถึงกลาง นั่นคือนักเรียนไม่ควรเกิน 30 คน ซึ่งทำให้ครูสามารถให้ความสนใจกับผู้เรียนได้อย่างทั่วถึงในขณะปฏิบัติกิจกรรม และนักเรียนทุกคนได้ฝึกใช้ภาษาอย่างเต็มที่

1.2 ไม่ควรเสนอแนะ อธิบาย หรือแก้ไขข้อผิดพลาดในสิ่งที่เกิดขึ้นทันทีในขณะที่นักเรียนกำลังแสดง เพราะจะทำให้การแสดงหยุดชะงัก และผู้เรียนจะขาดความมั่นใจในตนเอง ไม่กล้าแสดงออกอย่างเต็มที่ ควรที่จะรอและพูด ในขั้นอภิปรายผลหลังการแสดง

1.3 การเลือกคู่ในสถานการณ์จำลอง ควรที่จะให้ผู้เรียนเป็นผู้เลือกคู่ที่จะแสดงบทบาทในสถานการณ์ด้วยตนเอง เพราะจะทำให้ผู้เรียนรู้สึกไม่มีความกังวล กับเพื่อนที่ตัวเองไว้วางใจ จะทำให้การฝึกพูดภาษาเป็นไปด้วยความราบรื่น อีกทั้งในเวลาว่างผู้เรียนยังสามารถที่จะฝึกบทสนทนากันได้ ส่วนข้อเสียผู้เรียนที่เรียนอ่อนจะได้เปรียบมากถ้าได้จับคู่กับผู้เรียนที่เก่งกว่า เพราะคู่ของตัวเองจะมีส่วนช่วยได้มาก ดังนั้น อย่างไรก็ตาม ควรจะให้เด็กได้มีการสลับคู่กันบ้าง ในช่วงระยะเวลาของการทดลอง แต่ผู้เรียนยังคงสามารถเลือกคู่เองได้

1.4 การเลือกคู่ในสถานการณ์จำลอง ถ้านักเรียนมีความไม่สบายใจในการเปลี่ยนคู่ หรือ นักเรียนบางคนที่ไม่มีความอยากจับคู่ด้วย เช่นนักเรียนที่เรียนอ่อน ครูอาจจะให้นักเรียนจับสลาก เพื่อความยุติธรรม

1.5 ครูควรสอนและปลุกฝังนักเรียนในเรื่องของความเชื่อเพื่อพ่อแม่ ความมีน้ำใจ เสียสละ และการรู้จักช่วยเหลือคนที่ด้อยกว่า เพราะจะมีผลในการช่วยนักเรียนเรื่องการเลือกคู่ เปลี่ยนคู่ในกิจกรรม สถานการณ์จำลองด้วยความเต็มใจ และสมัครใจ เพราะในชีวิตจริงคนเราไม่สามารถที่จะพูดคุยอยู่กับบุคคลใด บุคคลหนึ่งเพียงคนเดียว เราจะต้องมีปฏิสัมพันธ์กับ บุคคลอื่น ๆ ด้วย

1.6 ควรใช้สถานการณ์จำลอง ที่มีรูปแบบภาษาที่ผู้เรียนได้เรียนและฝึกมาแล้ว เพราะจุดประสงค์ในการสอนภาษาอังกฤษโดยการใช้สถานการณ์จำลอง คือมุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว สามารถแสดงท่าทางประกอบการพูดตามบทบาทที่ได้รับอย่างมั่นใจ การใช้สถานการณ์จำลองกับนักเรียนที่ได้เรียนและฝึกรูปแบบภาษามาแล้ว จะส่งผลให้การใช้กิจกรรมดังกล่าวดำเนินไปในระยะเวลาที่กำหนด

1.7 ควรที่จะให้ผู้เรียนมีการประเมินตนเองเป็นระยะ ระยะหลังจากการเรียนการสอน เพื่อที่จะได้เป็นแรงกระตุ้นให้ผู้เรียนได้รู้ถึงข้อดี และข้อด้อยของตัวเอง และจะได้พยายามปรับปรุงในสิ่งที่ตัวเองเห็นว่ายังไม่ดีเท่าที่ควร

1.8 ผู้สอนควรศึกษาว่าเนื้อหาที่จะนำมาสอนนั้น นักเรียนมีความคุ้นเคยหรือได้รับการฝึกโครงสร้างไวยากรณ์นั้นๆ มาเพียงพอแล้วหรือไม่ เพราะไม่เช่นนั้นจะเป็นการเสียเวลาถ้าให้ผู้เรียนฝึกซ้ำในเนื้อหาที่ได้รับการฝึกมามากแล้ว เช่นในงานวิจัยครั้งนี้ การฝึกเรื่อง Giving Directions มากเกินความจำเป็น เพราะผู้เรียนได้ฝึกใช้มาก่อนหน้าการวิจัยเป็นอย่างดีแล้ว ดังนั้น ผู้สอนอาจจะให้ผู้เรียนเป็นผู้ช่วยกันเลือกสถานการณ์ที่ตัวเองสนใจที่จะนำมาฝึกก็ได้

1.9 การเลือกคู่ จับคู่ แสดงบทบาทช่วง Pretest และ Posttest ผู้เรียนควรจะเป็นคู่เดียวกัน เพื่อที่จะไม่มีข้อได้เปรียบหรือเสียเปรียบ ในการเปรียบเทียบคะแนนก่อน และหลังการทดลอง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำเทคนิคการใช้สถานการณ์จำลอง ไปใช้เพื่อพัฒนาการสื่อสารในระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อพัฒนาพฤติกรรมการสื่อสารในระดับชั้นอื่น ๆ ด้วย

2.2 ควรศึกษาผลของการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองกับการเรียนรู้แบบอื่นๆ เช่น เกม เพื่อการสื่อสาร (Communicative Game) กิจกรรมการเติมข้อมูลที่ขาดหาย (Information-Gap Activities) กิจกรรมปฏิสัมพันธ์เกี่ยวกับโครงการ (Project-Based Interaction Activities) กิจกรรมการหาข้อสรุปจากข้อมูล (Processing Information) กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลในวงจำกัด (Sharing Information with Restricted Cooperation) และ กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลในวงกว้าง (Sharing Information with Unrestricted Cooperation) เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. พิมพ์ครั้งที่ 2.

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์วัฒนาพานิช.

คณะกรรมการพัฒนาคุณภาพวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ,

กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). *คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*.

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).

ชูลีพร เพียรช่าง. (2544). *การศึกษามลการฝึกอบรมครูเรื่องการสอนทักษะการพูดโดยใช้กิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสารของครูสอนภาษาอังกฤษโรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์*. ปรินต์นิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ).

กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ชูขวัญ รัตนพิทักษ์ธาดา. (2543). *ผลของการสอนกลวิธีในการปฏิสัมพันธ์ที่มีต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการใช้กลวิธีในการปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. (การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ).

กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

ฐนสจันทร์ วงศ์สุวรรณะ. (2547). *การพูดเพื่อการพัฒนาบุคลิกภาพ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เทคนิค 19.

ดนตรี แสงกล้า. (2544). *การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กลวิธีทำให้สำเร็จประกอบสถานการณ์จำลอง*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (ภาษาอังกฤษ).

มหาสารคาม: ถ่ายเอกสาร.

ดวงเดือน เทศวานิช. (2530). *หลักการสอนทั่วไป*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูพระนคร.

ทรายทอง ตั้งวงศ์ถาวรกิจ. (2537). *การเปรียบเทียบผลการใช้สถานการณ์จำลองและการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดธาตุทอง (เรือนขาวสะอาด) กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ทิตนา แหมมณี. (2522). *กลุ่มสัมพันธ์: ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ*. เล่ม 1. กรุงเทพฯ: บุรพาศิลป์การพิมพ์.

_____. (2547). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ประไพ สมปราชญ์นันท์. (2545). ผลการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อการฟังตนเองด้านการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒารามในพระบรมราชินูปถัมภ์ กรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์. (2536). การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟังการพูดเพื่อการสื่อสารและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง การสอนโดยใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ประกอบสถานการณ์จำลองและการสอนตามคู่มือครู. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- เพ็ญแข วงศ์สุริยา. (2546). การพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สถานการณ์จริงของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร. ปรินิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เยาวลักษณ์ ลอยลิบ. (2547). ผลการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อความสามารถด้านการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. ปรินิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ร้อยกรอง ตูลานันท์. (2547). การศึกษาผลการใช้โปรแกรมการฝึกอบรมทักษะการพูดที่เน้นสถานการณ์จำลองสำหรับพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน. ปรินิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ล้วน สายยศ, และ อังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ละอียด จุฑานันท์. (2541). แนวการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตร ภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2539. ในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 (ฉบับปรับปรุง 2533). กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป แมเนจเม้นท์.

- วิจิตร อวระกุล. (2545). เพื่อการพูด การฟัง และการประชุมที่ดี. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2530). หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สมบัติ สิริคองกุล. (2539). ผลของการสอนกลวิธีในการสื่อสารที่มีต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สมบูรณ์ เสนีย์วงศ์ ณ อยุธยา. (2525). การเปรียบเทียบผลการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนหน่วย “ การทำมาหากิน ” ด้วยการสอนแบบใช้และไม่ใช้สถานการณ์จำลอง. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมพงษ์ จิตระดับ. (2530, มีนาคม). การสอนจริยศึกษาด้วยสถานการณ์จำลอง. ประชากรศึกษา. 34 (6): 15-21.
- สุกัญญา ศิลประสาท. (2544). การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- สุพิน บุญชูวงศ์. (2531). หลักการสอนตรงตามหลักสูตรสภาการศึกษา พุทธศักราช 2530. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยครูสวนดุสิต.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). วิธีสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อมรา รสสุข. (2529). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากเกมสถานการณ์จำลองและเกมจำลองสถานการณ์ในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับต่ำ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. (โสตทัศนศึกษา). กรุงเทพฯ:
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2538). แนวทางการสร้างข้อสอบภาษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- อัจฉรา วงศ์ไธธร. (2544ก). *การทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉรา วงศ์ไธธร. (2544ข). *การพัฒนาข้อทดสอบอิงวัตถุประสงค์แบบอุดมวัดความสามารถสูงสุด และการกระทำปกติทางภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรุณี วิริยะจิตรา. (2532). *การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์. ถ่ายเอกสาร.
- อัญชลี แจ่มเจริญ. (2522, พฤษภาคม). *สถานการณ์จำลองกับการเรียนการสอน*. มิตรครู. 21 (9): 5-9. Bartz, Watter H. (1979). *Testing Oral Communication in the Foreign Language Classroom; Language in Education: Theory and Practice*. Virginia: The Center for Applied Linguistic.
- Brozik, Doris. (1999). *An Investigation in Adult Educational Learning to Determine If Simulations Enhance Communications Skills*. Dissertations Abstract International. ED 437079
- Bygate, Martin.;& Porter, Don. (1991). *Dimension in the Acquisition of Oral Language*. Oxford: Oxford University Press.
- Bygate, Martin. (1993). *Speaking*. 4th ed. Oxford: Oxford University Press.
- _____. (1995). *Speaking*. Oxford: Oxford University Press.
- Byrne, Donn. (1990). *Teaching Oral English*. London: Longman.
- Canale, M.;& Swain, M. (1980). *Theoretical Bases of Communicative Approaches to Second Language and Teaching and Testing Applied Linguistics*.
- Crookall, David.; & Oxford, Rebecca L. (1990). *Simulation, Gaming, and Language Learning*. New York: Newbury House.
- Gredler, Margaret. (1992). *Designing and Evaluating Games and Simulation*. London: Kogan Page.
- Harris, David P. (1990). *Testing English as a Second Language*. New York: Pergamon Press.
- Hymes, Dell. (1972). *On Communicative Competence in Sociolinguistics*, Edited by Pride, J.B. and Holmes, J. England : Penguin Books.
- John, Kenneth Chambers. (1980). *Sociolinguistic Theory (Language in Society)*. Oxford: Blackwell Publishing.

- Johnson, Karen E. (1988). *Understanding Communication in Second Language Classrooms*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Jones, Ken. (1982). *Simulations in Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Jones, Leo. (1983). *Eight Simulations*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Littlewood, William. (1963). *Communication Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- _____. (1995). *Communicative Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- _____. (1998). *Communicative Language Teaching*. 18th ed. Cambridge: Cambridge University Press.
- Rudolph, Verderber F. (1996). *Communication ! USA*: Thomson Wadsworth Publishing Company.
- Sarane , Boocock S. (1968). *Simulation Games in Learning*. 2nd ed. Beverly Hills, California. Sage Publications.
- Scott, Roger. (1981) " *Speaking* " in *Communication in the Classroom*. Longman Group, Ltd.
- Scrivener, Jim. (1994). *Learning Teaching : A Guide-Book for English Language Teachers*. Oxford: Heineman.
- Sturtridge, Gill.; & Herbert, David. (1983). *Simulations ELT Guide 2*. London: NFER.
- Taylor. John L.;& Walford Rex. (1971). *Simulation in the Classroom*. 2nd ed. Middlesex: Harmondsworth.

ภาคผนวก ก
แผนการสอน

แผนการสอนที่ 1

เรื่อง: การถามและบอกทิศทาง (Asking and giving directions)

จุดประสงค์การเรียนรู้:

นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการถามและบอกทิศทางได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

เวลา: 150 นาที

โครงสร้างภาษา:

Asking directions	Giving directions
A: Excuse me, could you tell me how to get to the....., please?	B:- Go/ Walk straight ahead. - Straight ahead till you come to(the crossroads)..... - Turn left/ Turn right at the end of the road.

สื่อการเรียนการสอน: 1. แผนที่

2. ใบความรู้ (เอกสารประกอบหมายเลข 1)

3. ใบงาน (เอกสารประกอบหมายเลข 2-3)

4. บัตรสถานการณ์

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ชั้นนำเสนอเนื้อหา

1.ครูถามคำถามโดยใช้วิธี Eliciting ให้นักเรียนบอกคำศัพท์เกี่ยวกับการบอกทิศทาง

โดยครูวาดเป็น mind-mapping บนกระดานดำ

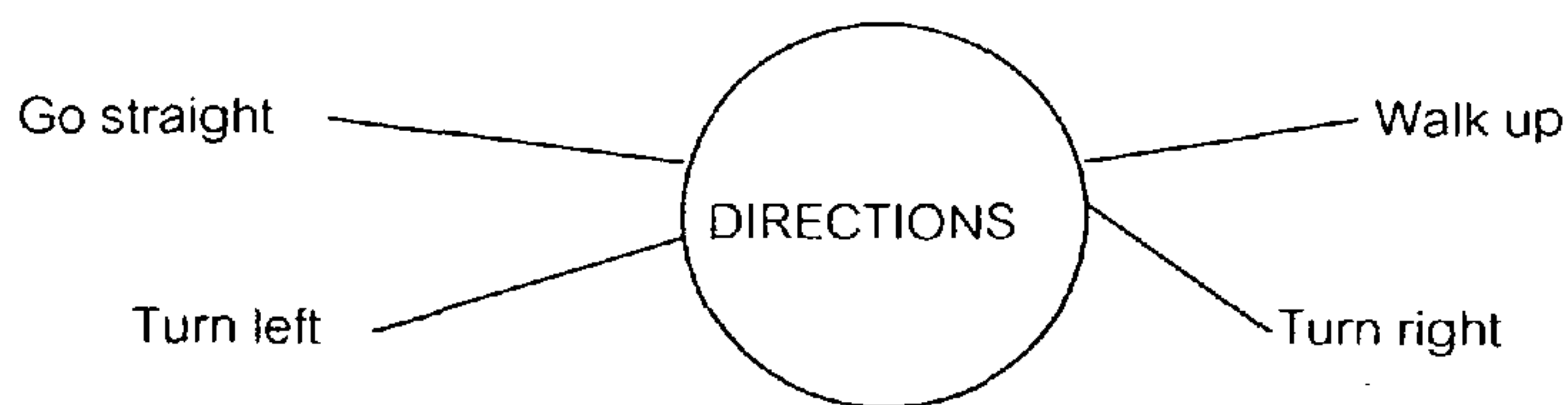
T: How can you give directions?

S.1: Go straight.

S.2: Turn left.

S.3: Walk up.

S.4: Turn right, etc.

2. ครูแจกเอกสารประกอบหมายเลข 1 เกี่ยวกับการถามและบอกทิศทางให้นักเรียนเพิ่มเติม พร้อมทั้งให้นักเรียนอ่านประโยคตามครู

ขั้นฝึกภาษา

1. ครูถามเส้นทางจากแผนที่ ที่วางบน visualizer แล้วให้นักเรียนช่วยกันบอกทิศทาง (3-4 สถานที่) เช่น:

T: Excuse me, how can I get to the supermarket, please?

S.1: Go straight up this street then take the third turning on the left. The supermarket is on the right., etc.

2. แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่ม A และ B โดยให้นักเรียนเลือกตัวแทนในแต่ละกลุ่มผลัดกันถามและตอบ โดยครูเป็นผู้กำหนดสถานที่ (นักเรียนดูแผนที่บน visualizer ประกอบ)

3. นักเรียนทำงานคู่ (pair work) ครูแจกเอกสารประกอบหมายเลข 2 ให้นักเรียนที่เป็น A และเอกสารประกอบหมายเลข 3 เป็น B โดยให้นักเรียนนั่งหันหน้าเข้าหากันห้ามให้เพื่อนดูเอกสารของตัวเอง นักเรียนอ่านสถานการณ์แล้วสนทนาถามและบอกทิศทางกับเพื่อนโดยให้นักเรียนทำเครื่องหมายตามการบอกทิศทางของเพื่อน และเขียนตำแหน่งของแต่ละสถานที่ลงในเอกสารประกอบของตัวเอง เช่น:

3.1: A wants to buy a magazine. What would A and B say?

A: Excuse me, could you tell me where the bookstore is, please?

B: Go straight up to the 1st Avenue until you come to the Market Street then turn left. The bookstore is on the left.

A: Thank you.

3.2: B wants to eat Mexican food. What would B and A say?

B: Excuse me, where can I go to a Mexican restaurant, please?

A: Go along the Center Street then take the second turning on the right.

The Mexican restaurant 'ACAPULCO' is on the left.

4. ครูตรวจสอบความถูกต้อง

ชั้นใช้ภาษา

1. นักเรียนจับคู่ ครูแจกบัตรสถานการณ์ให้แต่ละคู่ช่วยกันสร้างบทสนทนา ฝึกซ้อมบทสนทนาตามบทบาทที่ได้รับ
2. นักเรียนนำเสนอบทบาทในสถานการณ์จำลอง นักเรียนคู่อื่นสังเกตเพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับ

ขั้นสรุปและอภิปรายผล

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปและอภิปรายผลการแสดงสถานการณ์จำลองของแต่ละคู่

การประเมินผล

นักเรียนใช้แบบประเมินผลความสามารถของตนเองในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สถานการณ์จำลอง

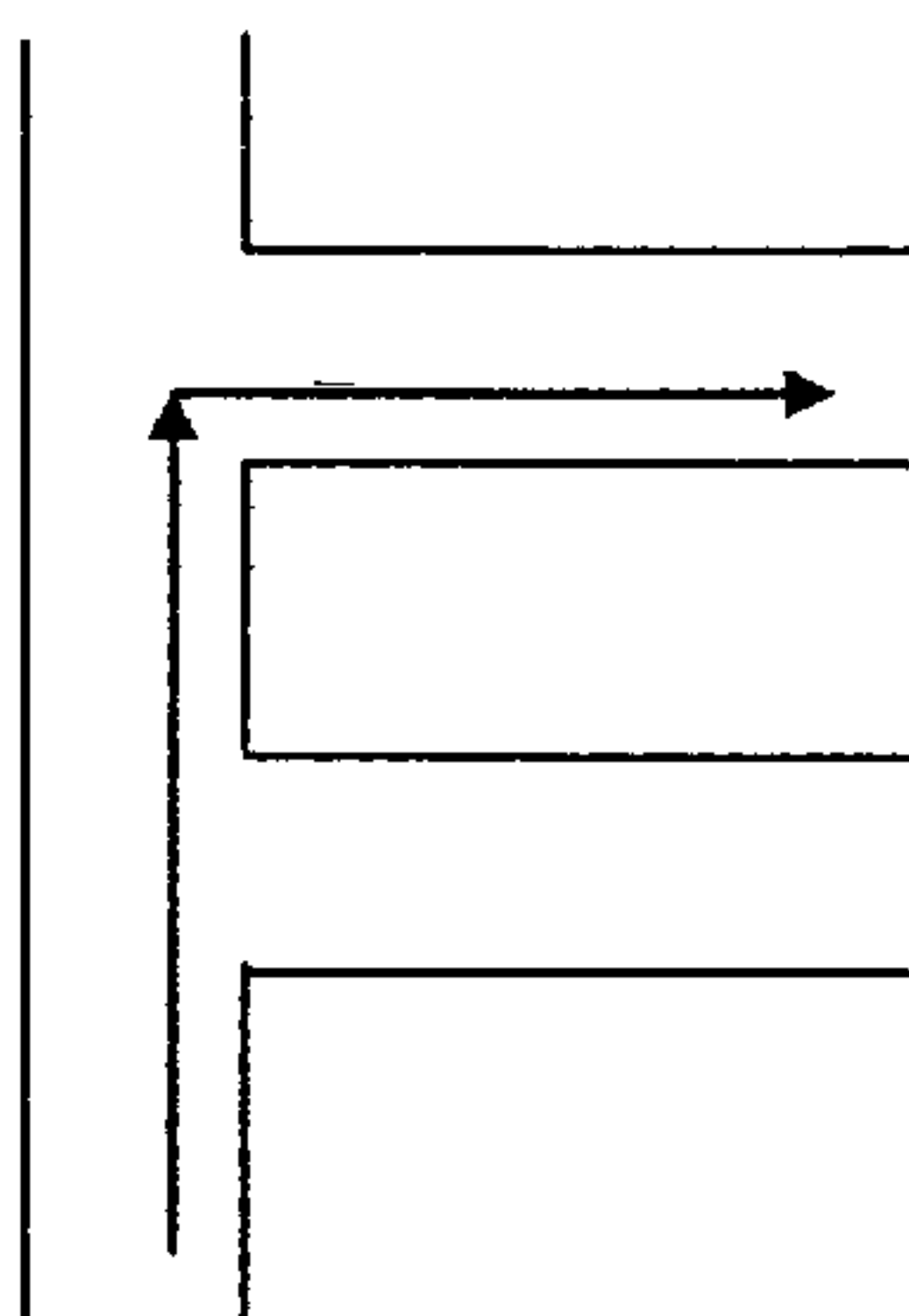
Asking and giving directions

Asking directions			Giving directions		
- Excuse me,	can	you tell me how to	- Follow this street.		
	could	get to, please?	- Go along this street.		
- Excuse me,	can	you tell me the way to	- Take a bus number.....		
	could	the....., please?	- Go along here as far as the		
- Excuse me,	can	you tell me where	(traffic light).....		
	could	is, please?	- Go straight until you come to the		
-Excuse me,	can	you direct me to.....,	(crossroads).....		
	could	please?	- Go straight up/down this street.		
			- It's on....(Sri Ayudhaya Road)...		
			- It's next to.. (the Thai Military Bank)...		
			- It's behind..... (the Phayathai police station).....		
			- It's on the corner of ...(Pradipat Rd.)		
			- It's at the junction of(Rama VI and Sri Ayudhaya Road).....		
			- Turn	left	at the corner of
					Sukhumwit 3.
				right	at the gas station.
					at the end of the road.
			- Go	past	(the Major Cineplex.)
				through	(the crossroads.)
				over	(the bridge.)

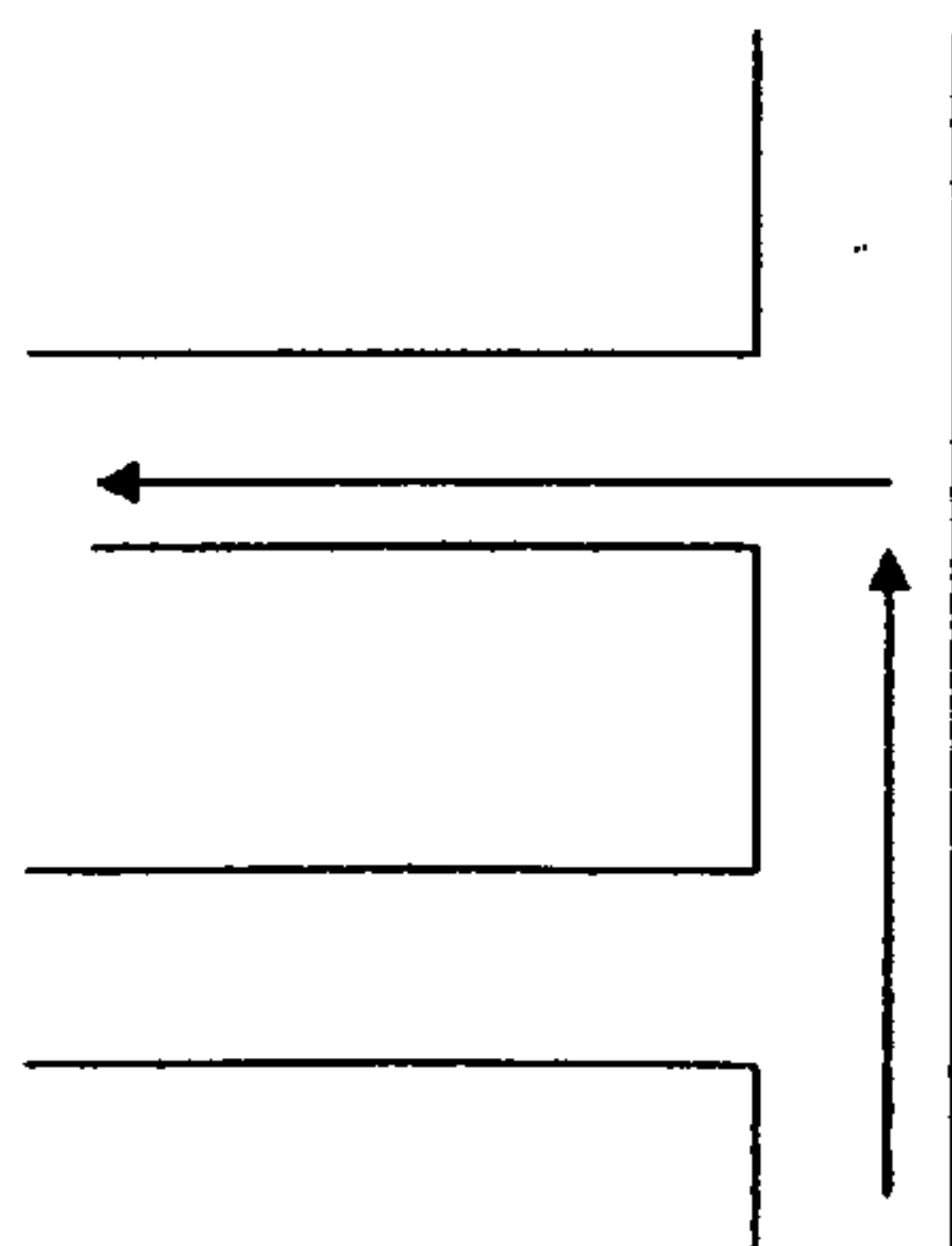
เอกสารประกอบหมายเลข 1 (ต่อ)

Asking and giving directions

Asking directions	Uncertainty
- Excuse me, would you tell me how to get to, please? - Excuse me, how can I get to, please ? - Excuse me, where is? - Excuse me, is this the way to? - Excuse me, where does this road go ?	- I'm sorry. I'm a new comer here. - I don't know. I'm a stranger here. - Sorry, I'm afraid I can't. - Sorry, I don't know.

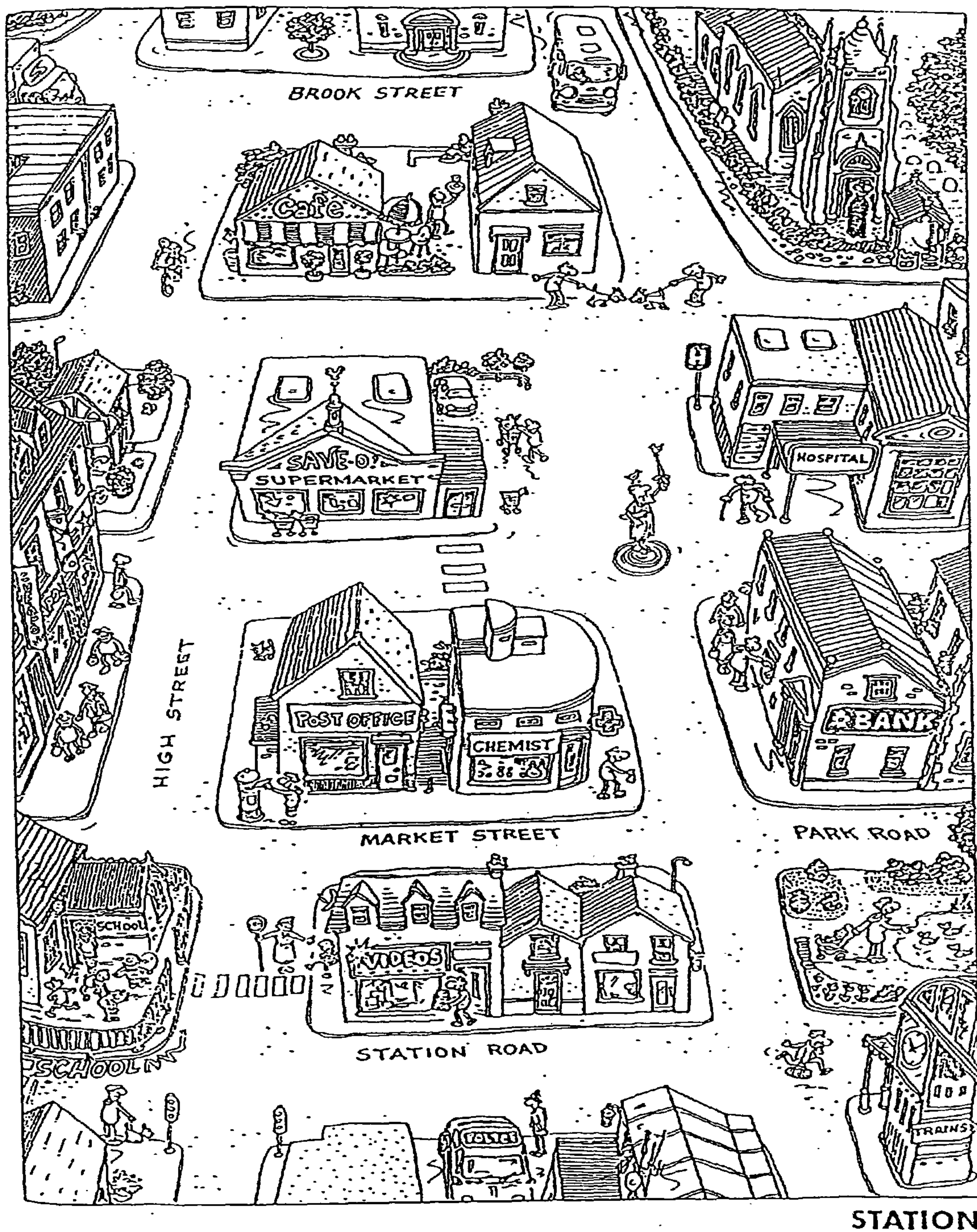

- Take the second turning on the right.

- Take the second turning on the left.

The map (Put on visualizer)

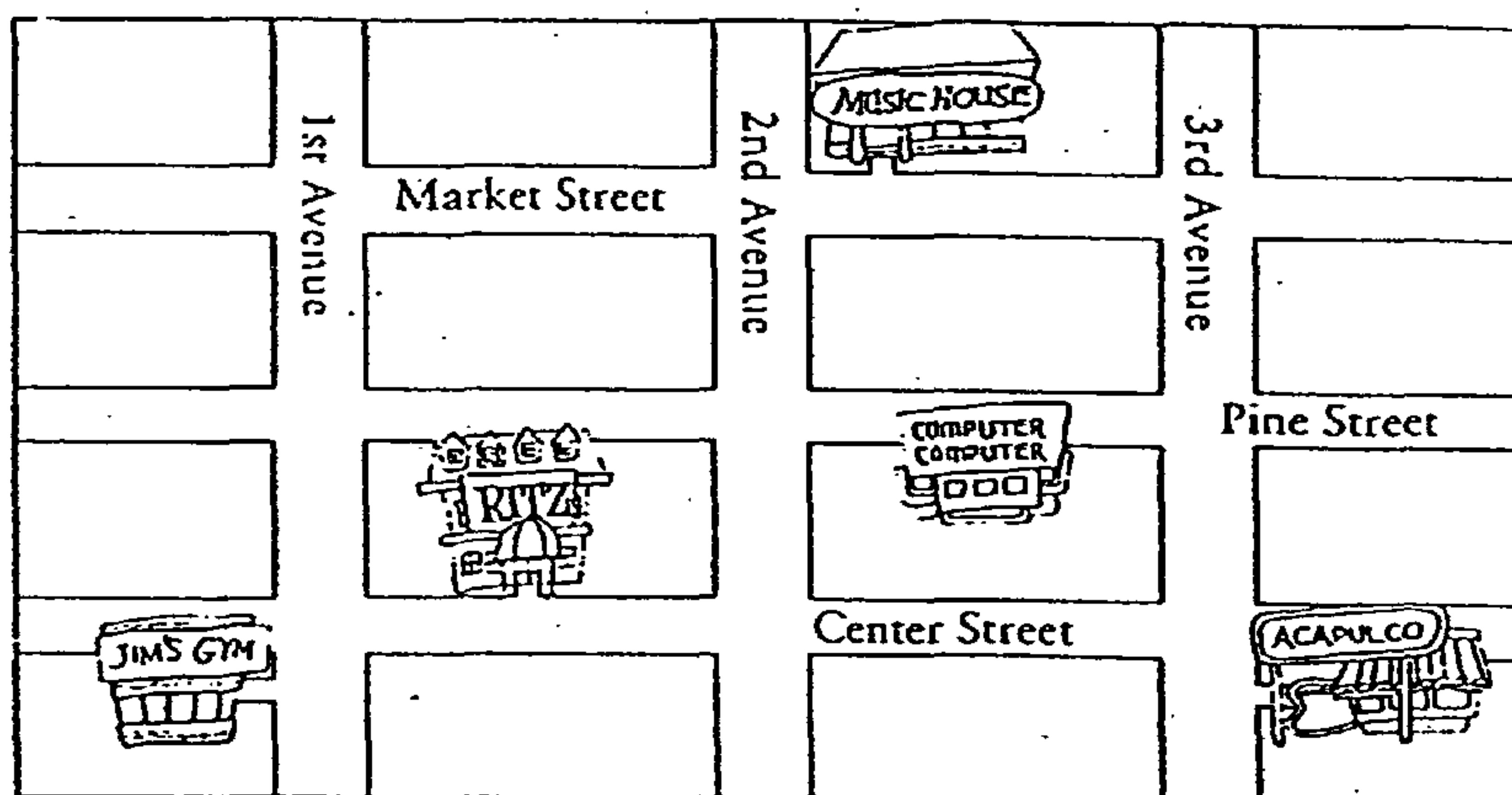
เอกสารประกอบหมายเลข 2

You are A

1. You are at the Ritz Hotel. You're looking for somewhere to do these things:

1. eat Italian food	2. watch a movie
3. buy a magazine	4. get traveler's checks

2. Tell your partner the four things you want to do. Ask for directions. Mark the places on your map.

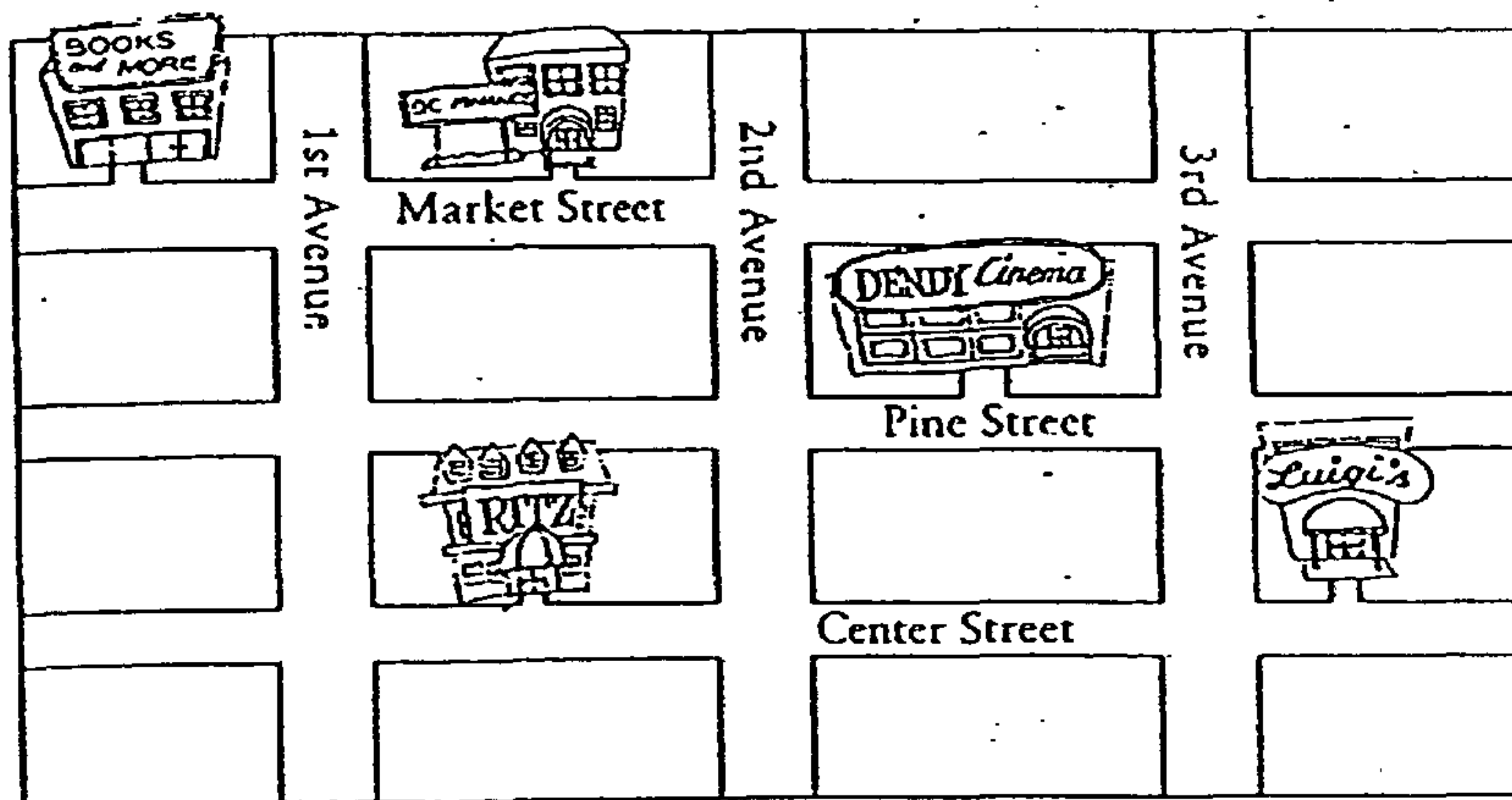

3. Listen to your partner's questions. Give your partner directions using your map.

เอกสารประกอบหมายเลข 3

You are B

1. Listen to your partner's questions. Give your partner directions using your map.

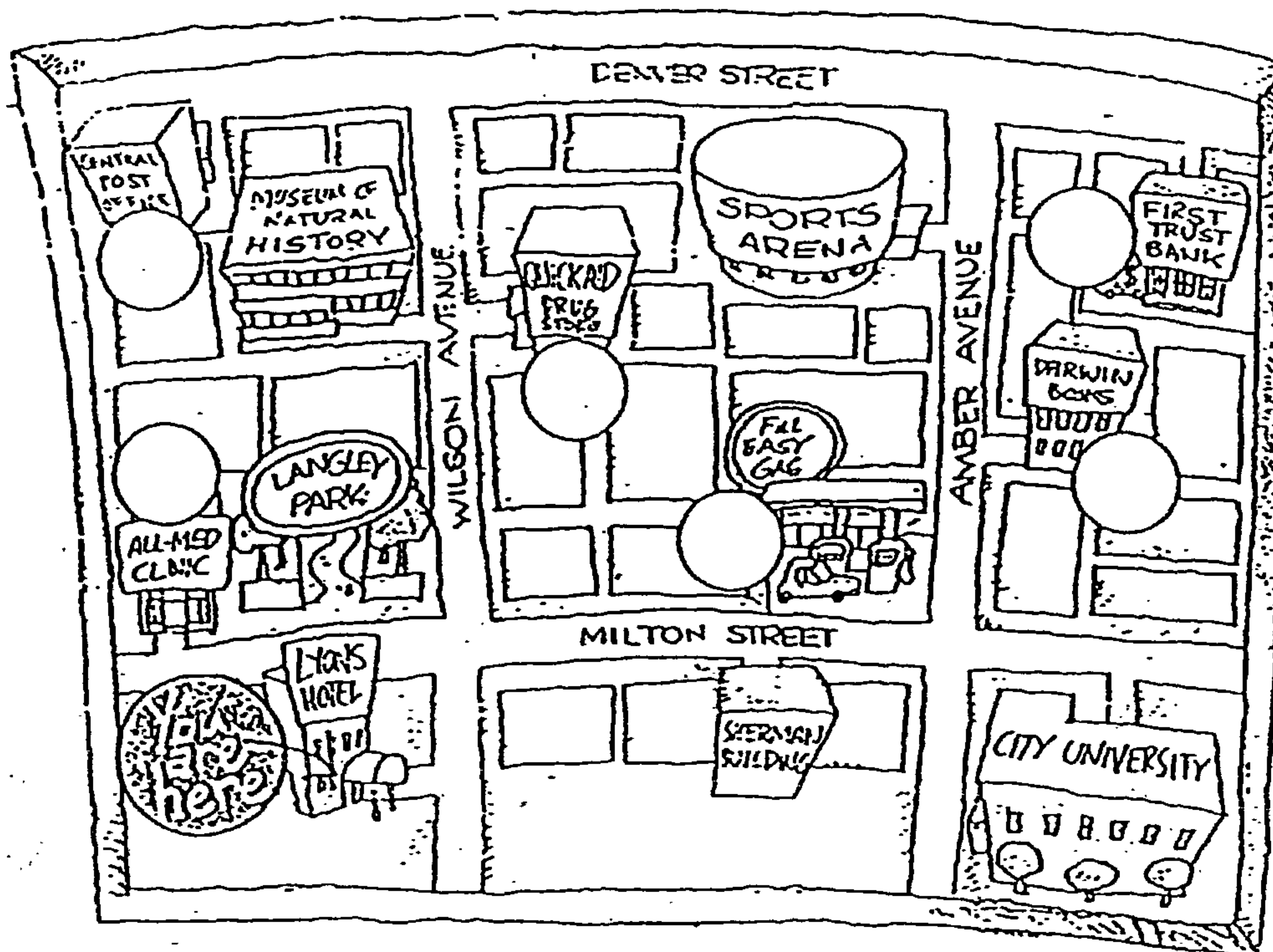
2. You are at the Ritz Hotel. You're looking for somewhere to do these things:

1. eat Mexican food	2. buy a CD
3. work out	4. buy a printer cable

3. Tell your partner the four things you want to do. Ask for directions.

Mark the places on your map.

A map for role card

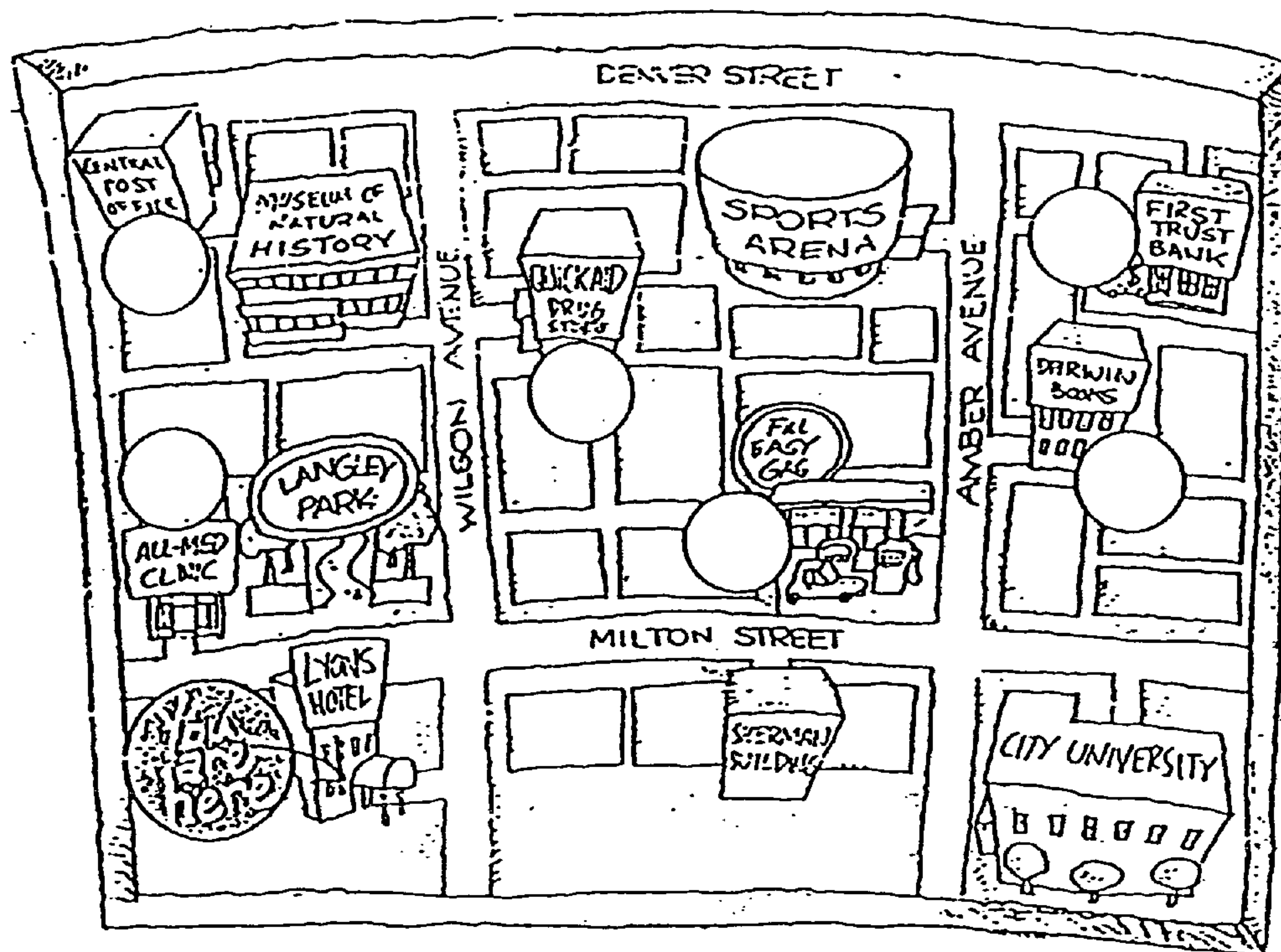
Role card A

At Lyons Hotel, a tourist who stays there asks a receptionist to get to different places.

A receptionist

You are a receptionist who works for the Lyons Hotel. A tourist asks you for different places. Give them directions, please.

A map for role card

Role card B

At Lyons Hotel, a tourist who stays there asks a receptionist to get to different places.

A tourist

You are a tourist who stays at the Lyons Hotel and wants to go to different places. What would you do and say?

แผนการสอนที่ 2

เรื่อง: การขอและเสนอให้ความช่วยเหลือ (Asking and Offering Help)

และการตอบรับหรือปฏิเสธ (Accepting and Refusing Help)

จุดประสงค์การเรียนรู้ :

นักเรียนพูดสนทนาได้ตอบในการขอร้องและการเสนอให้ความช่วยเหลือได้

เวลา:150 นาที

โครงสร้างภาษา:

Asking for help /Offering help	Accepting help	Refusing help
Asking for help A: Would you + V1.....? Could you + V1.....,(please)? Could you possibly + V1.....? Could you do me a favor? Would you mind + V ing ?	ใช้ได้กับคำพูดขอร้องอื่นทั้งหมด ยกเว้น Would you mind.....? Yes, of course. Yes, certainly. Yes, all right. Yes, with pleasure. Yes, that's OK. กรณี Would you mind.....? (รังเกียจไหม.....) No, of course not. No, not at all. No, I don't mind.	กรณีปฏิเสธคำขอร้องอื่นทั้งหมด ยกเว้น Would you mind.....? -I'm afraid, I can't. -Sorry, I can't. -No,I can't. -No,I won't. กรณี Would you mind...? (รังเกียจไหม.....) -Yes, I do mind. - Yes, I'm busy.
Offering help A:- May I help you? - Can I help you?	B:- Yes, please. - If you don't mind, thank you. -That's very kind of you. Thank you.	B:- No, thank you. - You're very kind. - Don't worry about it, thanks anyway.

- สื่อการเรียนการสอน: 1. ใบความรู้ (เอกสารประกอบหมายเลข 1)
 2. ใบงาน (เอกสารประกอบหมายเลข 2, 3, 4)
 3. บัตรสถานการณ์

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูกำหนดสถานการณ์สั้น ๆ ให้นักเรียนฟังว่า นักเรียนจัดงานปาร์ตี้วันเกิด นักเรียนจะเตรียมอะไรบ้างในงานวันเกิดของตัวเอง

- S.1: A cake.
 S.2: Drinks.
 S.3: Snacks.
 S.4: Sausages.
 S.5: CDs, etc.

ขั้นนำเสนอเนื้อหา

1. ครูแจกเอกสารประกอบหมายเลข 1
2. ครูเปิดเทปให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนบอกว่ายินประโยคอะไรบ้าง
3. ครูเขียนประโยคลงบนกระดานดำ จากนั้นให้นักเรียนฝึกออกเสียงตาม
4. ให้นักเรียนจับคู่ภาพและประโยคสนทนาต่าง ๆ ให้ตรงกัน

เฉลย : 1) Will you take a picture of us? 2) Can you turn down that radio, please?
 3) I'll get the matches. 4) Let me carry that for you. 5) Can we borrow your ball?
 6) Could you help me? 7) Would you give me a little lemonade?

ครูแจกเอกสารประกอบหมายเลข 2 ให้นักเรียนฝึกพูดประโยคสนทนาตามครู

ขั้นฝึกภาษา

1. ครูแจก role card ให้นักเรียน 5-6 คน ให้นเวล่านักเรียนคิด แล้วพูดตามสถานการณ์กับเพื่อนคนใดคนหนึ่ง ซึ่งเขาอาจจะตอบรับ หรือปฏิเสธก็ได้ เช่น

- Open the window.
- Sharpen my pencil.
- Borrow 100 baht.
- Give me a glass of water.

2. เมื่อนักเรียนรับ role card แล้วเดินไปหาเพื่อนคนใดคนหนึ่งในห้อง แล้วพูดขอร้องให้เพื่อนช่วย (Asking for help) เช่น

A: Would you sharpen my pencil, please?

B: Yes, sure./ Certainly./ Sorry.

A: Could you give me a glass of water, please?

B: Yes, sure./ Certainly./ Sorry.

3. ครูแจก role card เกี่ยวกับการพูดเสนอให้ความช่วยเหลือ (Offering help) ให้กับนักเรียน 5-6 คน ให้นเวล่านักเรียนคิด แล้วพูดตามสถานการณ์กับเพื่อนคนใดคนหนึ่ง ซึ่งเขาอาจจะตอบรับหรือปฏิเสธก็ได้ เช่น

1. I'll wash them for you.

S.1: If you don't mind. Thank you.

2. Let me get it for you.

S.2: Please.

3. I'll explain it to you.

S.3: Yes, please.

4. Let me help you take a picture.

S.4: That's very kind of you, thank you.

5. Let me do that for you.

S.5: No, thanks. I can do it myself.

4. ครูแจกเอกสารประกอบหมายเลข 3 นักเรียนทำแบบฝึกหัด

5. ครูแจกเอกสารประกอบหมายเลข 4 นักเรียนทำแบบฝึกหัด โดยเติมคำในประโยคขอร้องแล้วฝึกพูด โดยสลับบทบาทกันเป็น Tony และ Dad

6. ครูตรวจสอบความถูกต้อง โดยดูว่านักเรียนใช้สำนวนโครงสร้างภาษาในบทสนทนาได้เหมาะสมและถูกต้อง

ขั้นใช้ภาษา

1. นักเรียนจับคู่ ครูแจกบัตรสถานการณ์ให้แต่ละคู่ช่วยกันสร้างบทสนทนา ฝึกซ้อมบทสนทนาตามบทบาทที่ได้รับ

2. นักเรียนนำเสนอบทบาทในสถานการณ์จำลอง นักเรียนคู่อื่นสังเกตเพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับ

ขั้นสรุปและอภิปรายผล

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปและอภิปรายผลการแสดงสถานการณ์จำลองของแต่ละคู่

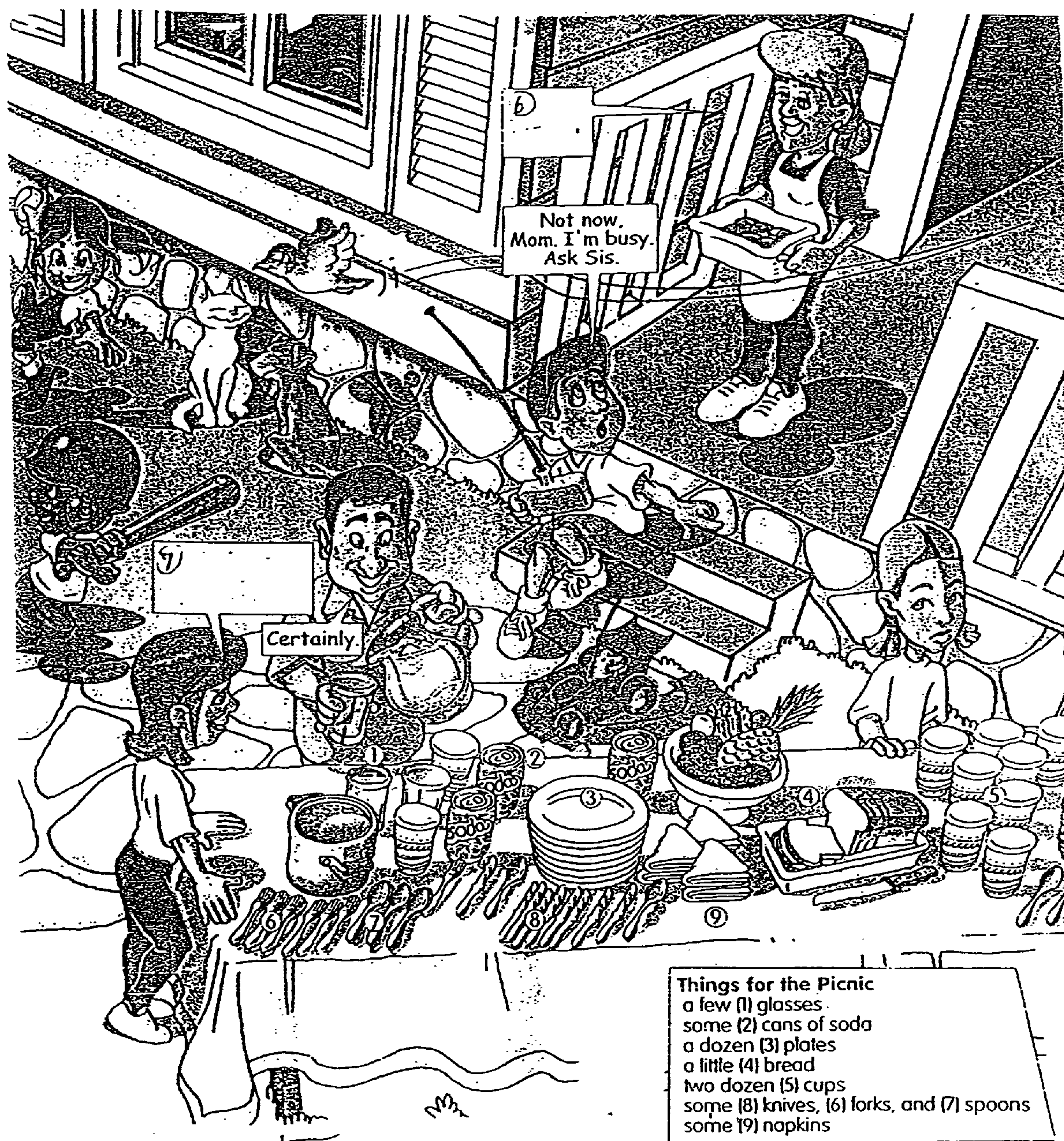
การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจในการร่วมกิจกรรม
2. สังเกตและตรวจสอบความถูกต้อง ความคล่องแคล่ว และความตั้งใจในการทำกิจกรรม
3. ตรวจสอบความถูกต้องในการออกเสียงจากการฝึกสนทนาได้ตอบ

COULD YOU DO ME A FAVOR?

Look and listen

Things for the Picnic
 a few (1) glasses
 some (2) cans of soda
 a dozen (3) plates
 a little (4) bread
 two dozen (5) cups
 some (8) knives, (6) forks, and (7) spoons
 some (9) napkins

PAIR WORK

A Imagine you are at the picnic. Make requests.

Will you lend me your camera?

Sure./Certainly.

or

Sorry, I can't.

Would you give me a little soda?
 Here you are.

B Imagine you are at the picnic.
 Offer to do something.

I'll bring the glasses.
 Thanks.

Do you want any help with dishes?
 Yes, please./No, it's all right.

เอกสารประกอบหมายเลข 2

Asking for help /Offering help	Accepting help	Refusing help
Asking for help A: Would you + V1.....? Could you + V1.....,(please)? Could you possibly + V1.....? Could you do me a favor? Would you mind + V ing ?	ใช้ได้กับคำพูดขอร้องอื่นทั้งหมด ยกเว้น Would you mind.....? Yes, of course. Yes, certainly. Yes, all right. Yes, with pleasure. Yes, that's OK. กรณี Would you mind.....? (รังเกียจไหม.....) No, of course not. No, not at all. No, I don't mind.	กรณีปฏิเสธคำขอร้องอื่นทั้งหมด ยกเว้น Would you mind.....? -I'm afraid, I can't. -Sorry, I can't. -No,I can't. -No,I won't. กรณี Would you mind...? (รังเกียจไหม.....) -Yes, I do mind. -Yes, I'm busy.
Offering help A:- May I help you? - Can I help you?	B:- Yes, please. - If you don't mind, thank you. -That's very kind of you. Thank you.	B:- No, thank you. - You're very kind. - Don't worry about it, thanks anyway.

Example: Asking for help

At the office

A: Could you give me a lift home please?

B: Yes, of course.

At a restaurant

A: Would you mind passing me fish sauce?

B: No, I don't mind. Here you are.

เอกสารประกอบหมายเลข 2 (ต่อ)

Example: Offering help

On a picnic

Alice: Do let me help you move that table.

Lisa: Okay, take hold of that end.

At a garage

A: Could I help you change that tyre?

B: Yes, please.

Worksheet 1

A. Write requests.

1. This bag is really heavy. I can't carry it.
.....Could you help me with this bag ?.....
2. I want to take a photo, I don't have a camera.
.....
3. I'm thirsty. I want something to drink.
.....
4. We want to play basketball, but we don't have a ball.
.....
5. We have a stereo, but we only have a few CDs.
.....

B. Make offers

1. There are a lot of plates in the kitchen sink.
.....I'll wash them for you.
2. Your mother is trying to get a can from the top shelf.
.....
3. A friend doesn't know how to do a math assignment.
.....
4. Some people want someone to take their photo.
.....
5. A friend is going to cook steak, but doesn't know how to.
.....

Worksheet 2

Situation: Tony wants to borrow his father's car.
Complete the conversation.

Tony: Dad, ...(1).....you do me a favor?

Dad: It depends. What do you want?

Tony:(2)....I.....(3).....your car?

Dad: My car?

Tony: I want to take Lisa out.

Dad: Why don't you go by bus?

...(4).....give you money for the bus.

Tiny: Please, Dad. I can't do that.

What will Lisa think ?

Dad: OK. I'll ask Mom to...(5).....you her car.

Key: 1. = Could, 2. = Can, 3. = borrow,
 4. = I'll, 5. = lend

Role cards for simulation

Role card A

Helen is moving into a new apartment. She needs help to move her stuff, so she asks her friend to help her.

Helen

You are moving into a new apartment and need help to move your stuff, so you ask your friend to help you. What would you do and say?

Role card B

Helen will move into a new apartment. She needs help to move her stuff, so she asks her friend to help her.

Helen's friend

Helen asks you to help her move her stuff to a new apartment. What would you do and say?

แผนการสอนที่ 3

เรื่อง: การซื้อขาย (Buying and Selling)

จุดประสงค์การเรียนรู้:

นักเรียนพูดสนทนา ได้ตอบบทสนทนาในสถานการณ์การซื้อขายได้ถูกต้องตามกาลเทศะ

เวลา: 150 นาที

โครงสร้างภาษา:

Buying and Selling

Greeting a customer	Accepting the offer	Refusing the offer
A:- Can I help you? - May I help you? - Is there anything I can help you with? - Can I be of your assistance?	B:-Yes, please. -Yes, I'd like to. -Thank you. I want..... I'd like to....	B:-No, thanks. -I'm just looking, thank you. -No, thank you. Just browsing.

- สื่อการเรียนการสอน : 1. ใบความรู้ (เอกสารประกอบหมายเลข 1)
2. ใบงาน (เอกสารประกอบหมายเลข 2)
3. Worksheet1 ((เอกสารประกอบหมายเลข 3)

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

๕. นำเข้าสู่บทเรียน

1. นักเรียนแต่ละคนรับบัตรคำศัพท์คนละ 1 แผ่น เช่น a dress, earrings, a deep pan, an eraser, a bottle of jam, a lipstick, etc. คนละ 1 แผ่น ครูติดแผ่นกระดาษที่เขียน Category word (clothing, jewelry, food stationery, -kitchenware, make-up) ไว้บนผนังห้อง โดยเว้นระยะห่างให้มากพอ เพื่อให้นักเรียนสามารถไปยืนรวมกันเป็นกลุ่มตามบัตรคำที่ได้รับ โดยไม่ปะปนกับกลุ่มอื่น นักเรียนอ่านบัตรคำศัพท์ พิจารณาว่าบัตรคำศัพท์ของตนอยู่ใน Category word ไດ แล้ววิ่งไปยืนที่กลุ่มชนิดของสิ่งของนั้น กลุ่มใดเสร็จก่อนชนะ

2. นักเรียนแต่ละคนอ่านออกเสียงคำศัพท์ของตนเองดัง ๆ

ชั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation)

1. ครูบอกนักเรียนว่า We are at the department store now.

What can you hear people talking?

Possible answers:

- Can I help you?
- How much is it?
- What color ?/ What size?
- It's expensive.
- That's beautiful.
- It's big /small.,etc.

2. ครูแจกเอกสารประกอบหมายเลข 1 และสอนวิธีการใช้ประโยค และสำนวนในการสนทนาสำหรับการใช้ซื้อของ การต่อรองราคา โดย กำหนดบทบาท และสถานการณ์ให้นักเรียน เช่น

2.1 ถ้านักเรียนเป็นผู้ขายสินค้า จะมีวิธีการพูดต้อนรับลูกค้าอย่างไร

2.2 ถ้านักเรียนเป็นผู้ซื้อสินค้าจะมีวิธีการพูด เพื่อชมสินค้า หรือ ต้องการซื้อสินค้าอย่างไร

2.3 ถ้านักเรียนต้องการทราบราคาสินค้าและราคารวมของสินค้าจะพูดอย่างไร

2.4 ถ้านักเรียนต้องการต่อรองราคาสินค้าจะพูดอย่างไร ฯ ล ฯ

3. ครูแจกเอกสารประกอบหมายเลข 2 นักเรียนดูรูปภาพ ครูใช้คำถามเพื่อนักเรียนจะได้ฝึกการใช้ประโยคอย่างเข้าใจมากยิ่งขึ้น เช่น

- How many booths are there ?
- What do they sell in each booth ?

4. นักเรียนฟัง tapescript ของ salesperson และ shoppers ดูภาพจากเอกสารหมายเลข 2 ประกอบ และออกเสียงตามไปด้วย 2 ครั้ง

5. Oral check ครูใช้ประโยคคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจสถานการณ์ เช่น

1. What can you buy with a big discount?
2. Which scarf does the girl like?
3. What can the girl and boy buy for their mother on her birthday?
4. Why doesn't the woman buy the earrings?
5. Where can the man buy a belt?

กิจกรรมขั้นฝึก (Practice)

1. นักเรียนทำงานคู่ ฝึกประโยคใน department store โดยสลับกันเป็น ผู้ซื้อ และผู้ขาย จากเอกสารประกอบหมายเลข 2
2. นักเรียนฟังเทป และฝึก Pair work ตามสถานการณ์ที่กำหนด เช่น
 - * A .Ask and answer about your preferences.
ครูอาจจะแนะนำเรื่องการตอบ เช่น (colour) หรือ (size)
 - ** B. Ask and answer about places in the store .
Where can I buy a blouse?
-In the women's department . It's on the second floor.
 - *** C. Ask for suggestions for presents
What can I buy Mum for her birthday?
You can buy her a gold ring .And you can get a free bracelet.
3. ครูให้นักเรียนฝึกทุก booth ตามเอกสารประกอบหมายเลข 2 เพราะเวลาครูตรวจสอบ ครูอาจจะให้ทดลองพูดที่ booth ใดก็ได้
4. ครูแจกเอกสารประกอบหมายเลข 3 (Worksheet 1) นักเรียนทำแบบฝึกหัด หลังจาก นั้นครูเฉลยคำตอบ
5. ครูแจกเอกสารประกอบหมายเลข 4 นักเรียนฝึกบทสนทนาโดยสลับกันเป็นผู้ซื้อ และผู้ขาย

ขั้นใช้ภาษา (Production)

1. นักเรียนจับคู่ ครูแจกบัตรสถานการณ์ให้แต่ละคู่ช่วยกันสร้างบทสนทนา ฝึกซ้อมบทสนทนาตามบทบาทที่ได้รับ
2. นักเรียนนำเสนอบทบาทในสถานการณ์จำลอง เพื่อนคู่อื่นสังเกตเพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับ

ขั้นสรุปและอภิปรายผล

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปและอภิปรายผลการแสดงสถานการณ์จำลองของแต่ละคู่

การประเมินผล

1. ประเมินจากการร่วมกิจกรรมการจัดการเรียนรู้และการทำกิจกรรมคู่
2. ตรวจสอบจากการออกเสียง การใช้ภาษาท่าทางในการแสดงสถานการณ์จำลอง

เอกสารประกอบหมายเลข 1

Buying and Selling

Greeting a customer	Accepting the offer	Refusing the offer
A:- Can I help you? - May I help you? - Is there anything I can help you with? - Can I be of your assistance?	B:-Yes, please. -Yes, I'd like to. -Thank you. I want..... I'd like to....	B:-No,thanks. -I'm just looking, thank you. -No, thank you. Just browsing.

Asking about the price

Asking about the price	Giving the price
How much is it? this watch? this belt? How much does it cost? this watch this belt What is the price of this? this watch? this belt?	} It's 40 baht./ 99 baht. 900 baht.

Asking the total price

Asking the total price	Giving the total price
- How much altogether? - How much will that be altogether? is that	- It's 1,999 baht. - It will be 2,240 baht.

เอกสารประกอบหมายเลข 1 (ต่อ)

Buying and Selling

Bargaining	Making an offer	Refusing an offer
How about 40 baht? 80 baht? 900 baht?	-I'll make it 35 baht. -I'll let you have it for 90 baht. -I can let you have it for 800 baht.	-Our prices are all fixed. -This is the standard price. -Sorry. We can't reduce the price. -We are not overcharging you.

Making a decision to buy or not to buy

Buying	Refusing to buy
I'll have it. I'll make it. I'll have them. I'll make them.	I think I'll leave it, thank you. I think I'll leave them, thank you. Thanks, but it's not quite what I want. Thanks, but they're not quite what I want.

Saying goodbye to a customer

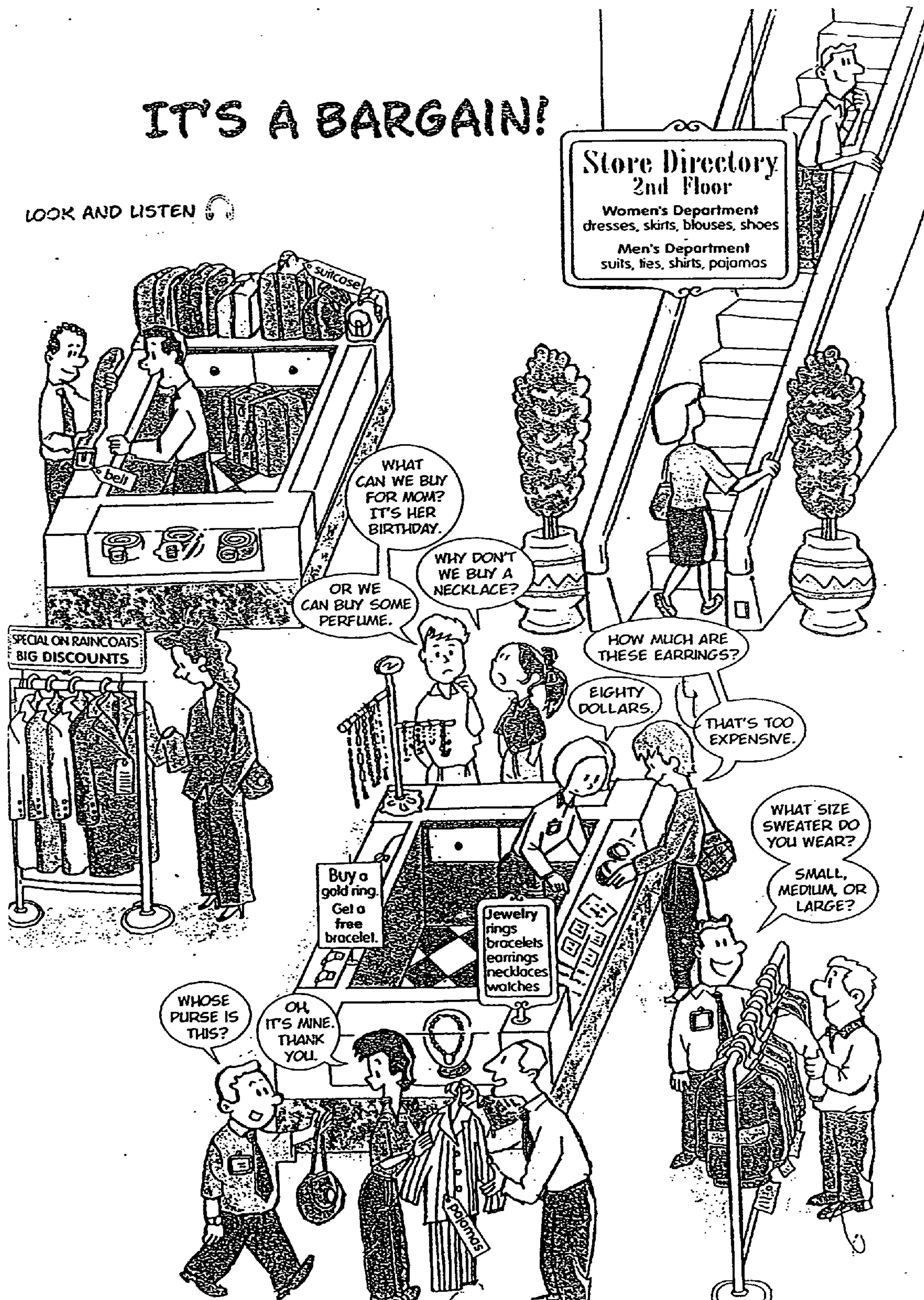
Please come back again.

Hope you'll come again.

Hoping that I'll be at your service next time.

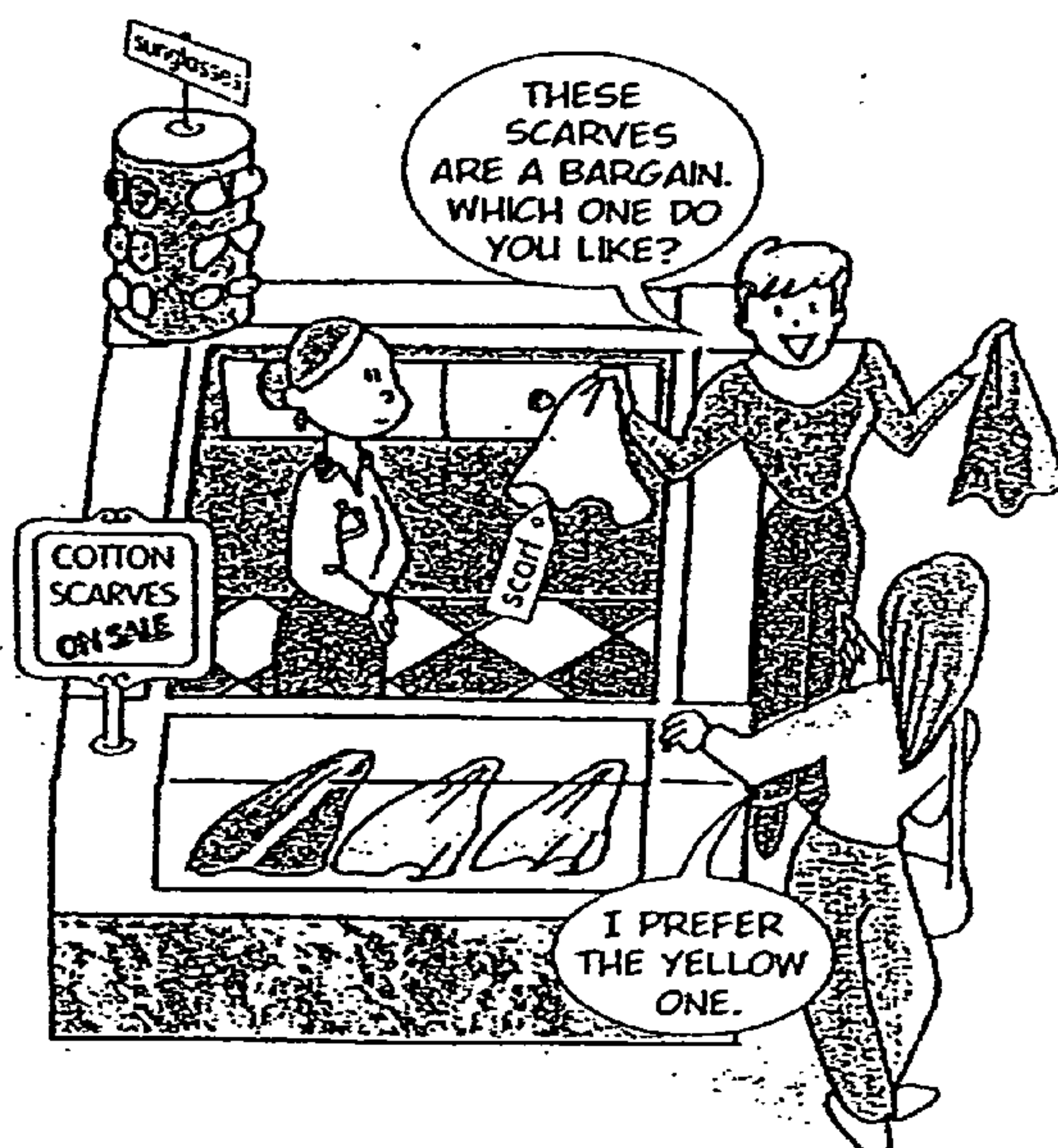
IT'S A BARGAIN!

LOOK AND LISTEN

เอกสารประกอบหมายเลข 2 (ต่อ)

Accessories

เอกสารประกอบหมายเลข 3

Worksheet 1

Directions: Choose the best answer to complete the dialogue .

Situation: At a department store

Salesgirl:(1)....., madam?

Alice: I'd like to have a look at your summer dresses?

Salesgirl: What kind would you like to see?

Alice: I want something simple for everyday use.

Salesgirl:(2)..... We also have some fine silk and beautiful mudmee.

.....(3)....., madam?

Alice: I wear size 36. Please let me see some of that size in cotton.

Salesgirl: All the dresses in this side are size 36.

Alice: I would prefer a short- sleeve model. I would also like the skirt to be full.

This yellow dress is quite pretty.(4)..... ?

Salesgirl: The price has been reduced from 850 baht to 750 baht.

Alice:(5)..... ?

Salesgirl: Certainly, madam. Please step into the dressing room. It's just ahead of you.

Choices for items 1-5

- a. What size do you wear
- b. May I try it on
- c. May I help you
- d. Here are some cotton dresses
- e. How much does it cost .

Key: 1 = c, 2 = d, 3 = a, 4 = e, 5 = b

เอกสารประกอบหมายเลข 4

Word List

5.1 suit

5.2 dress

5.3 pants

5.4 blouse

5.5 skirt

5.6 shirt

5.7 shorts

5.8 sweater

5.9 overalls

5.10 vest

5.11 trench coat

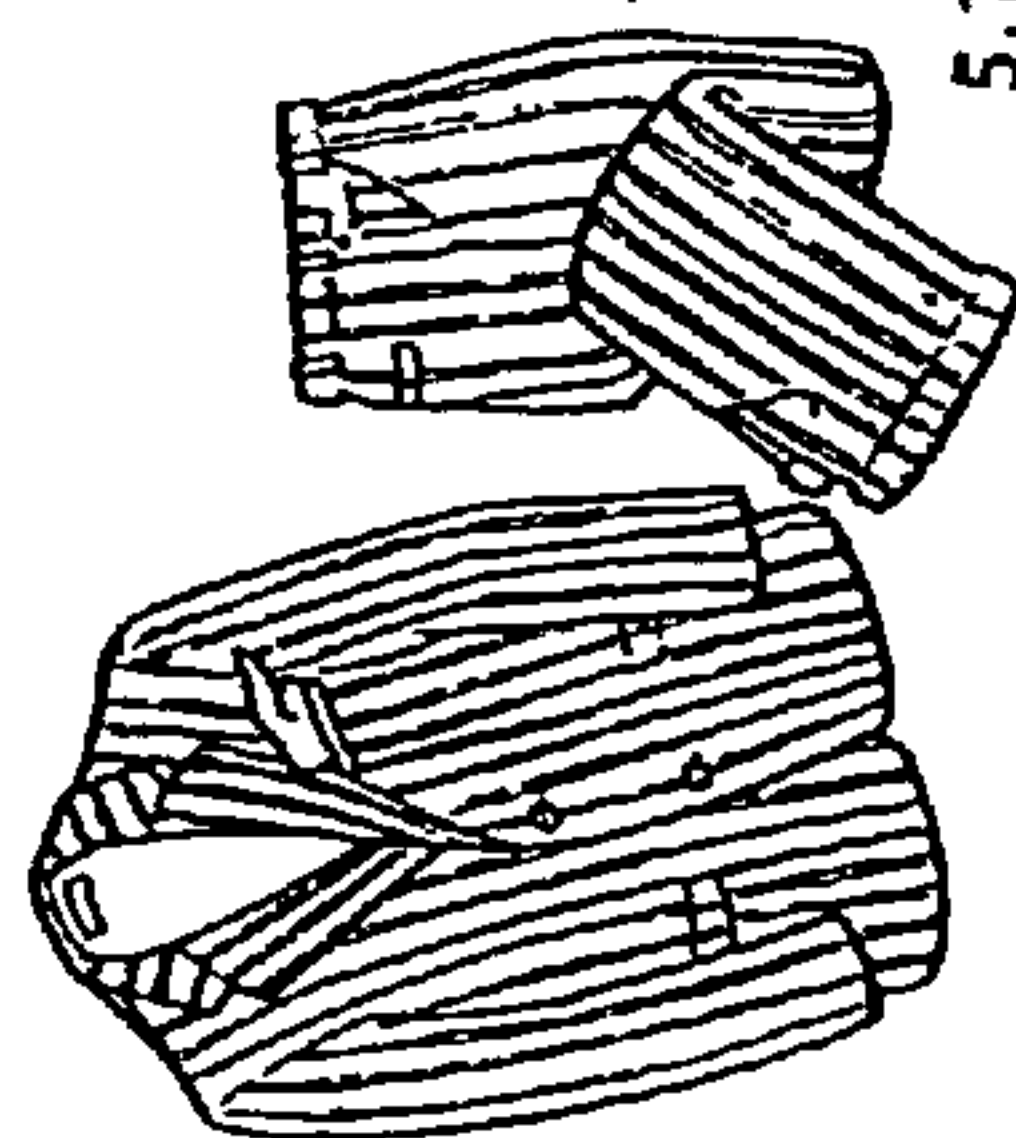
5.12 socks

5.13 gloves

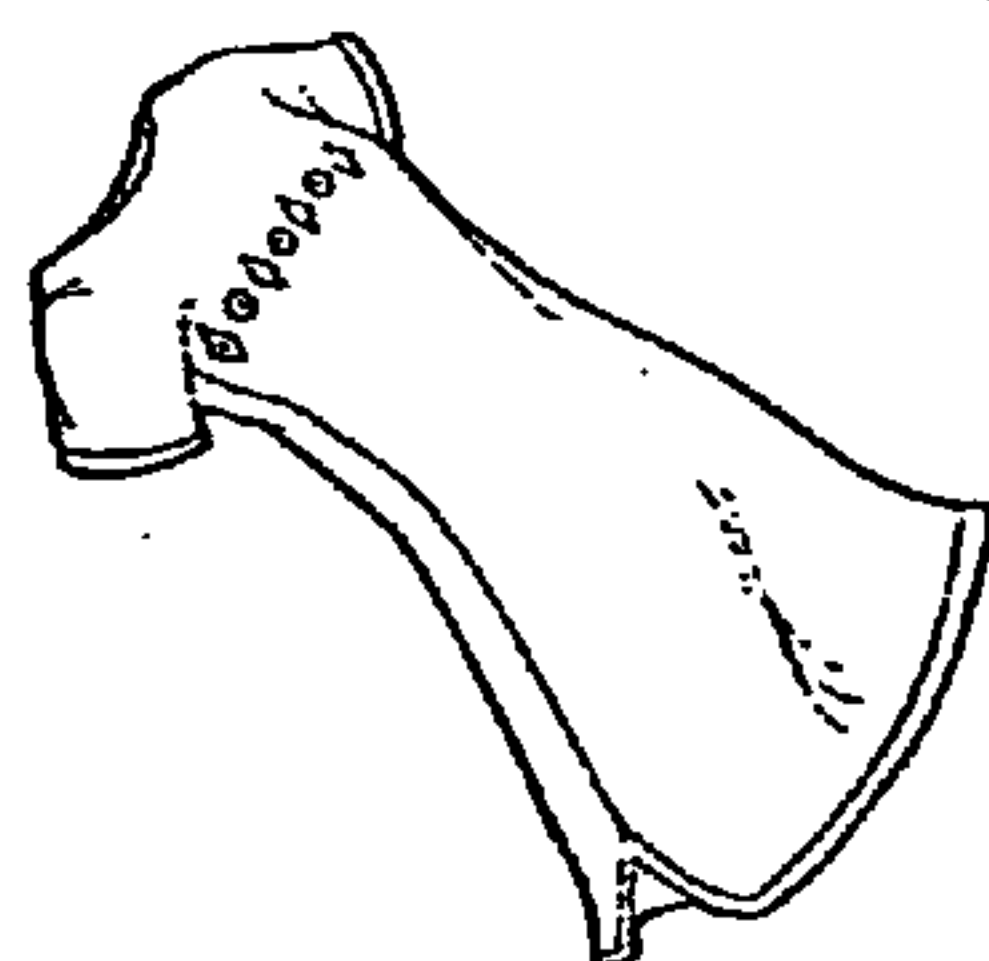
5.14 hat

5.15 belt

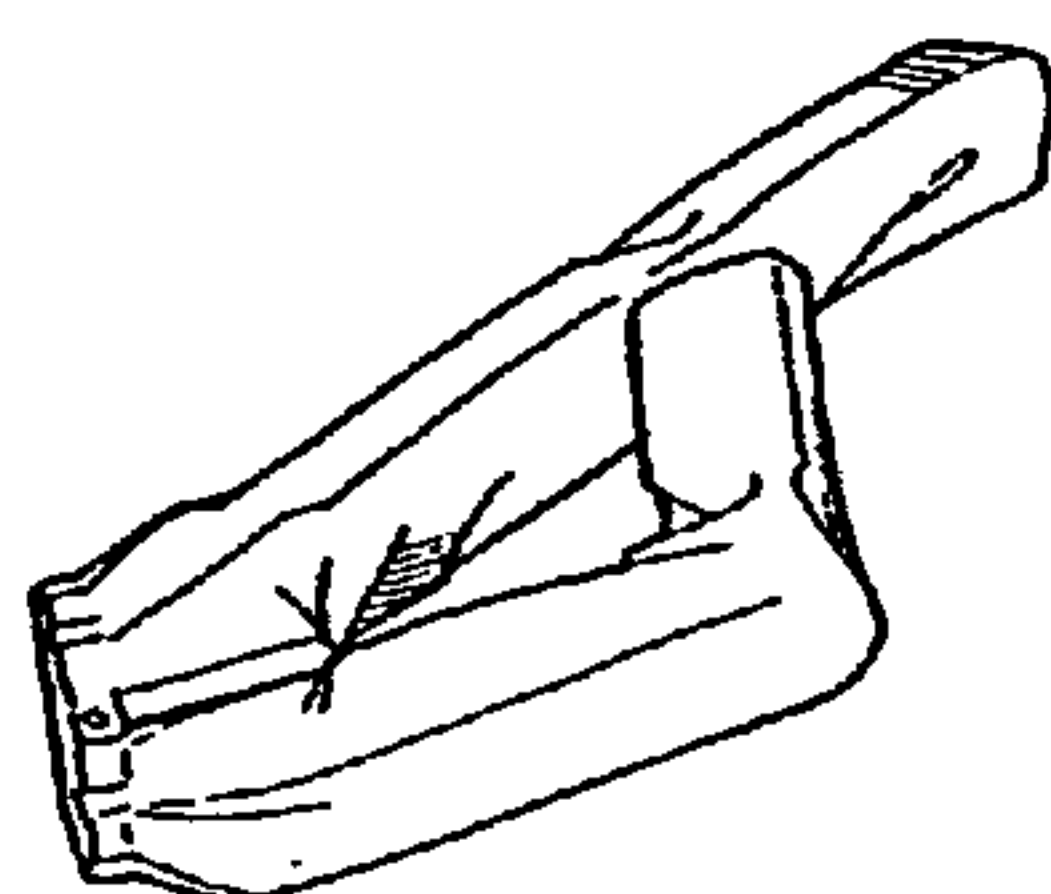
5.16 shoes

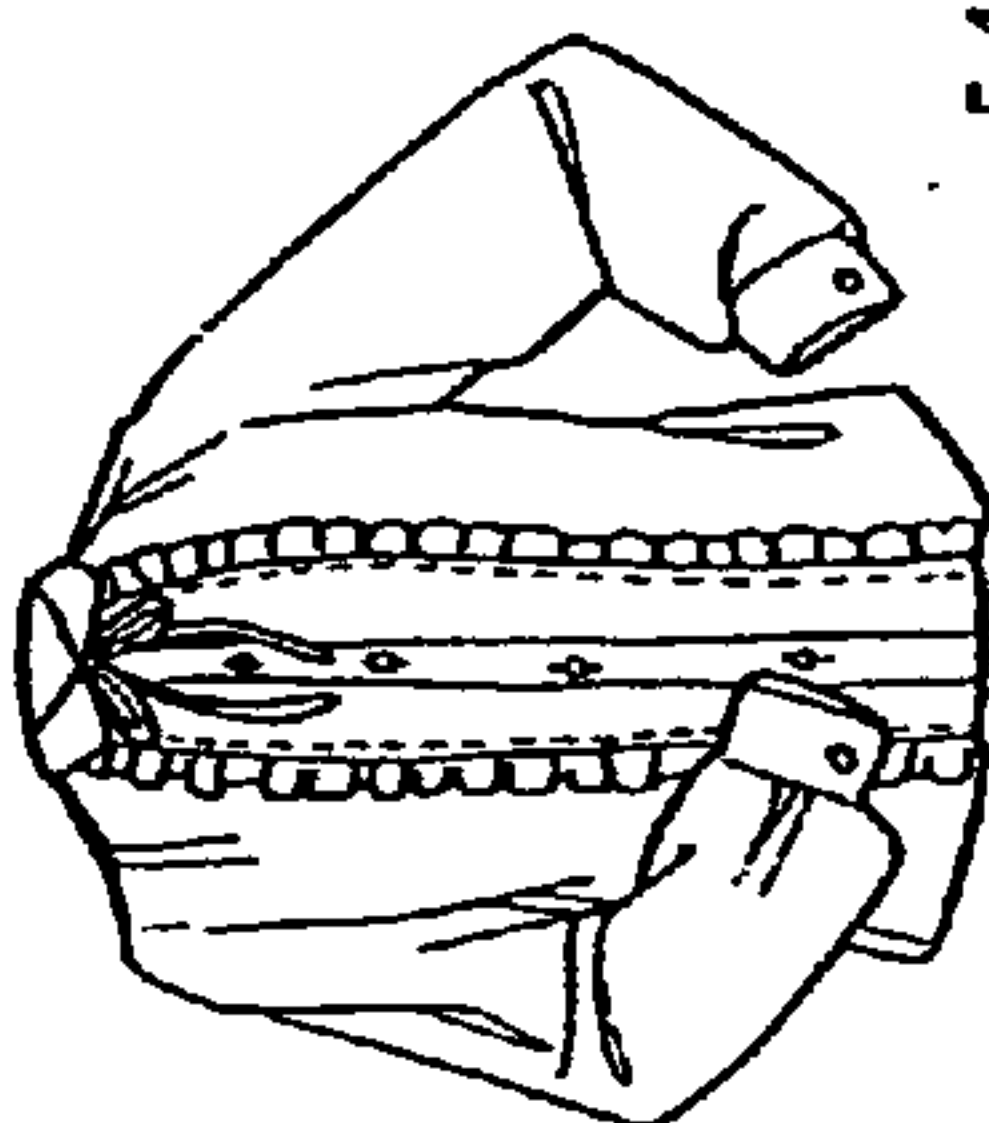
5.1

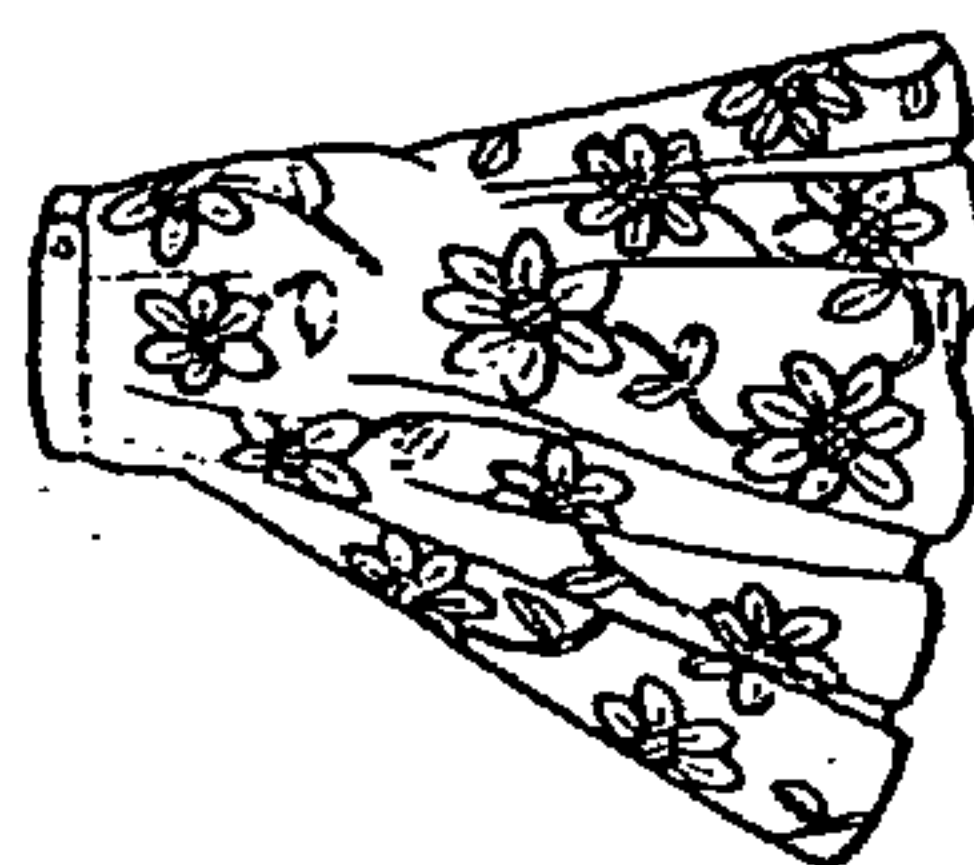
5.2

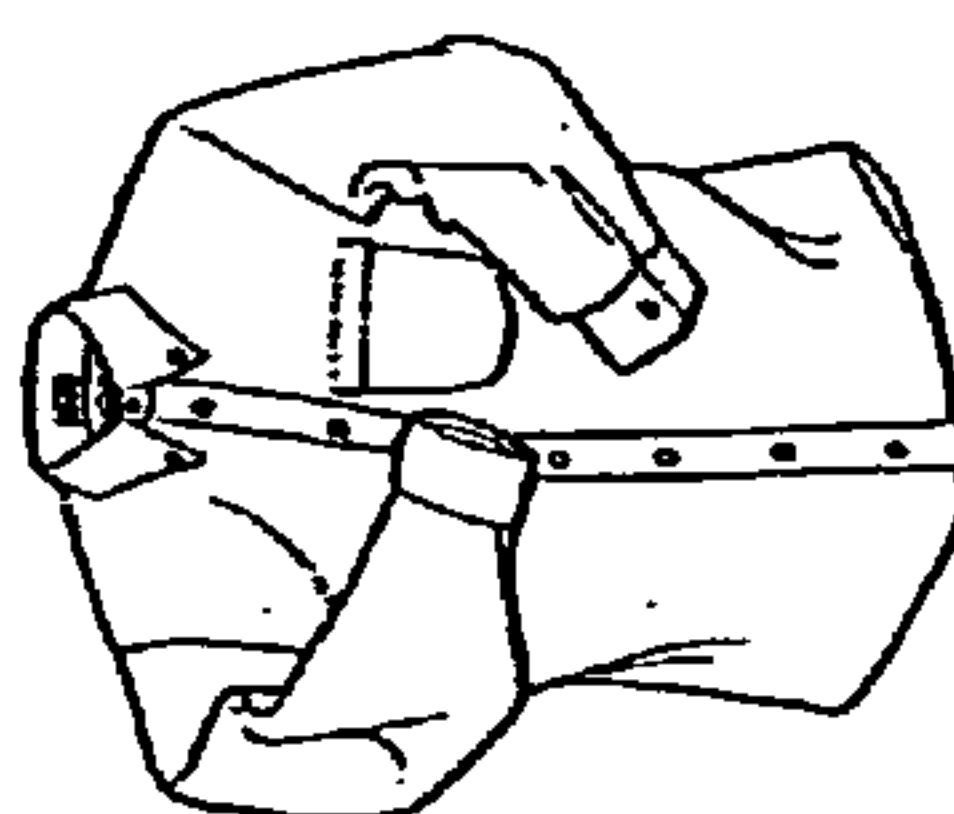
5.3

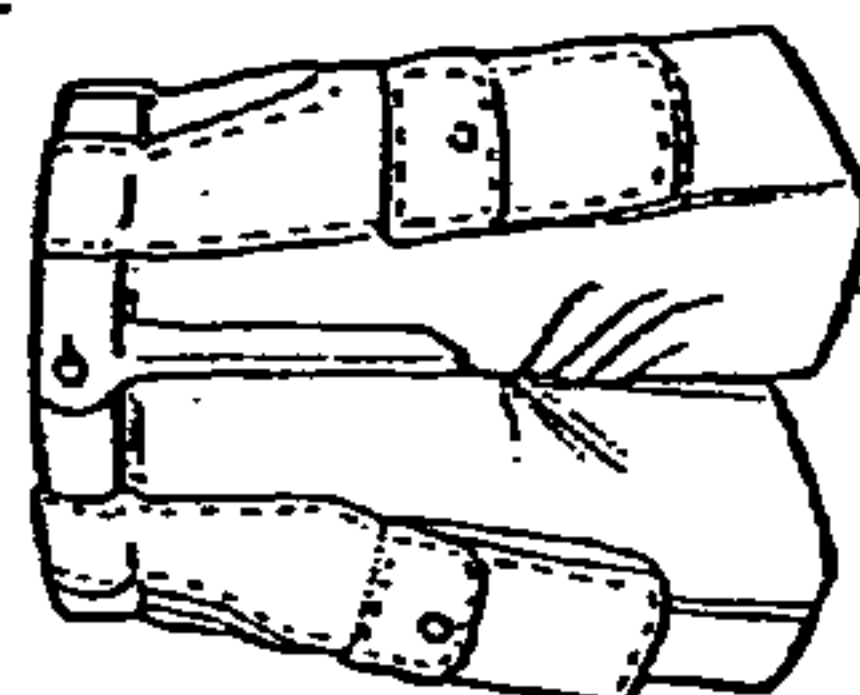
5.4

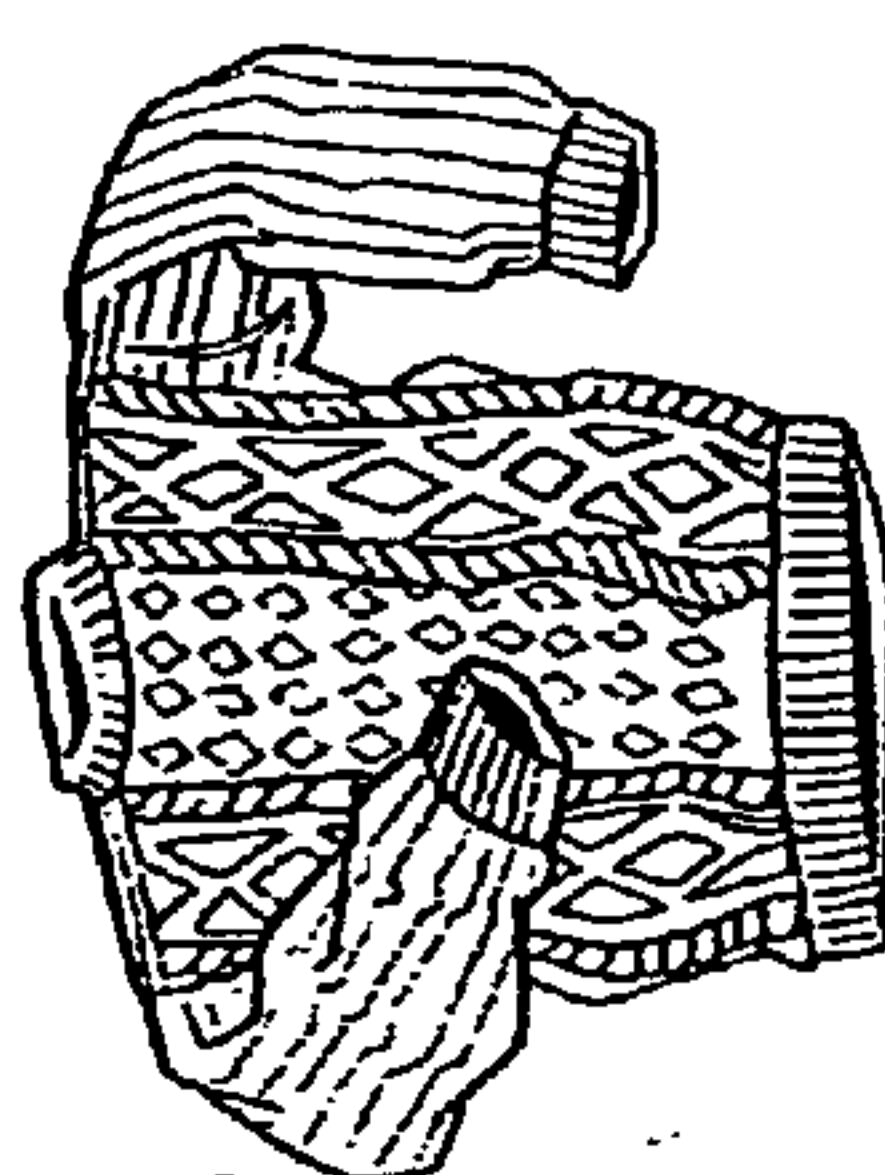
5.5

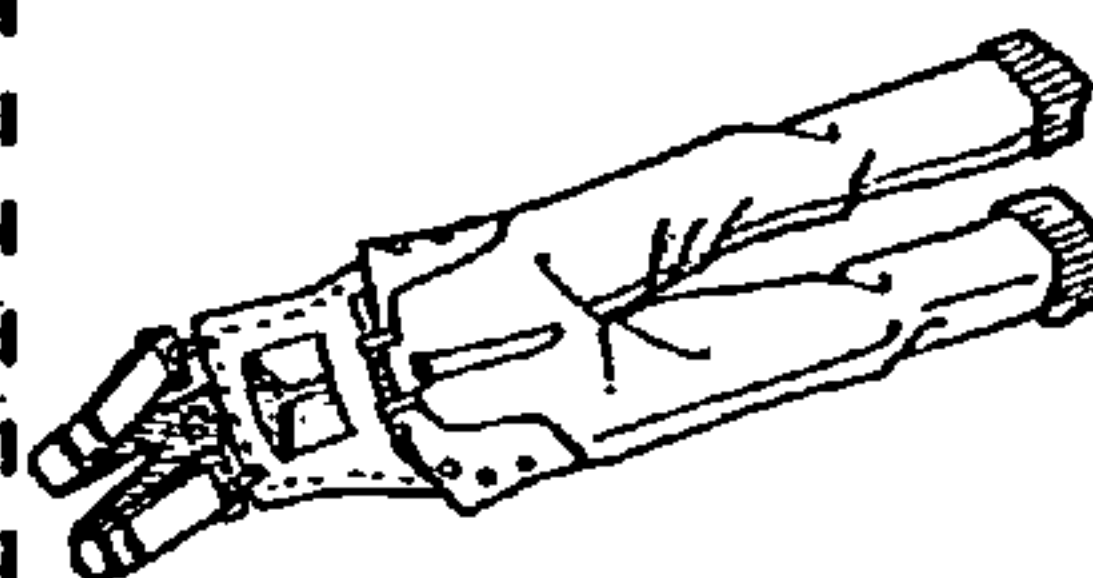
5.6

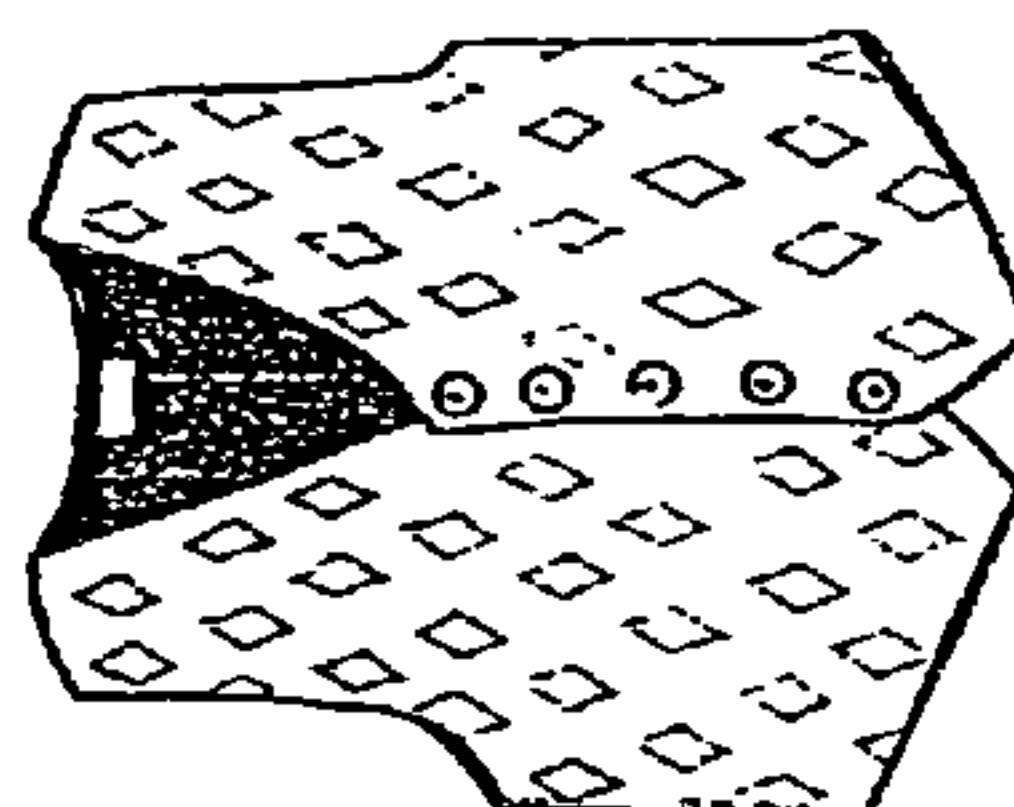
5.7

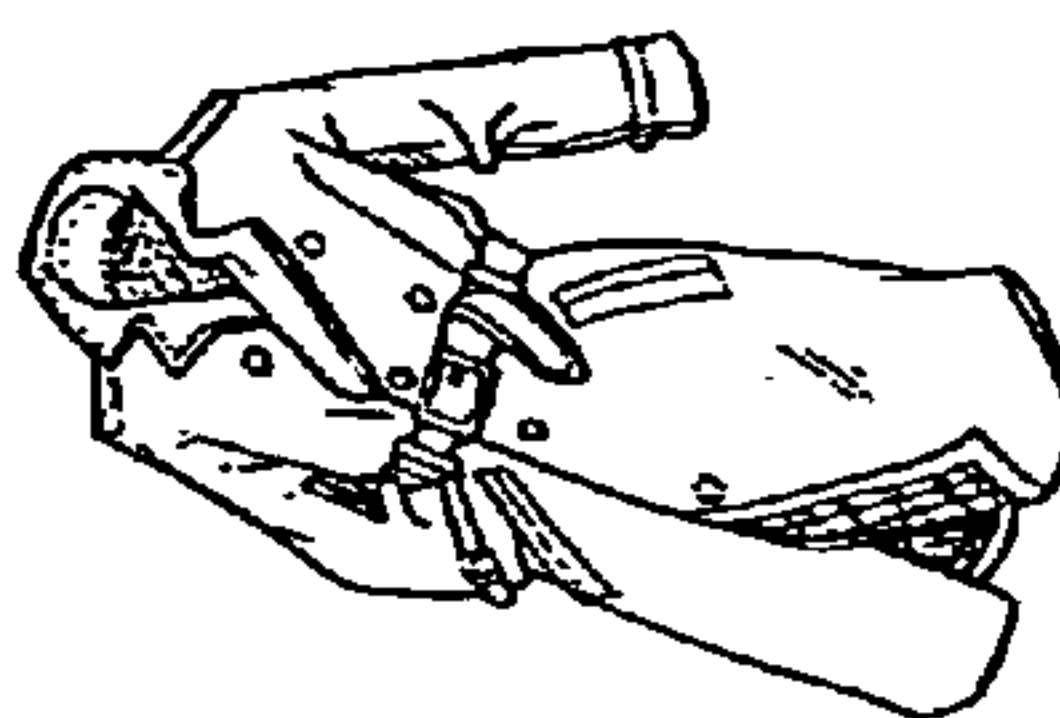
5.8

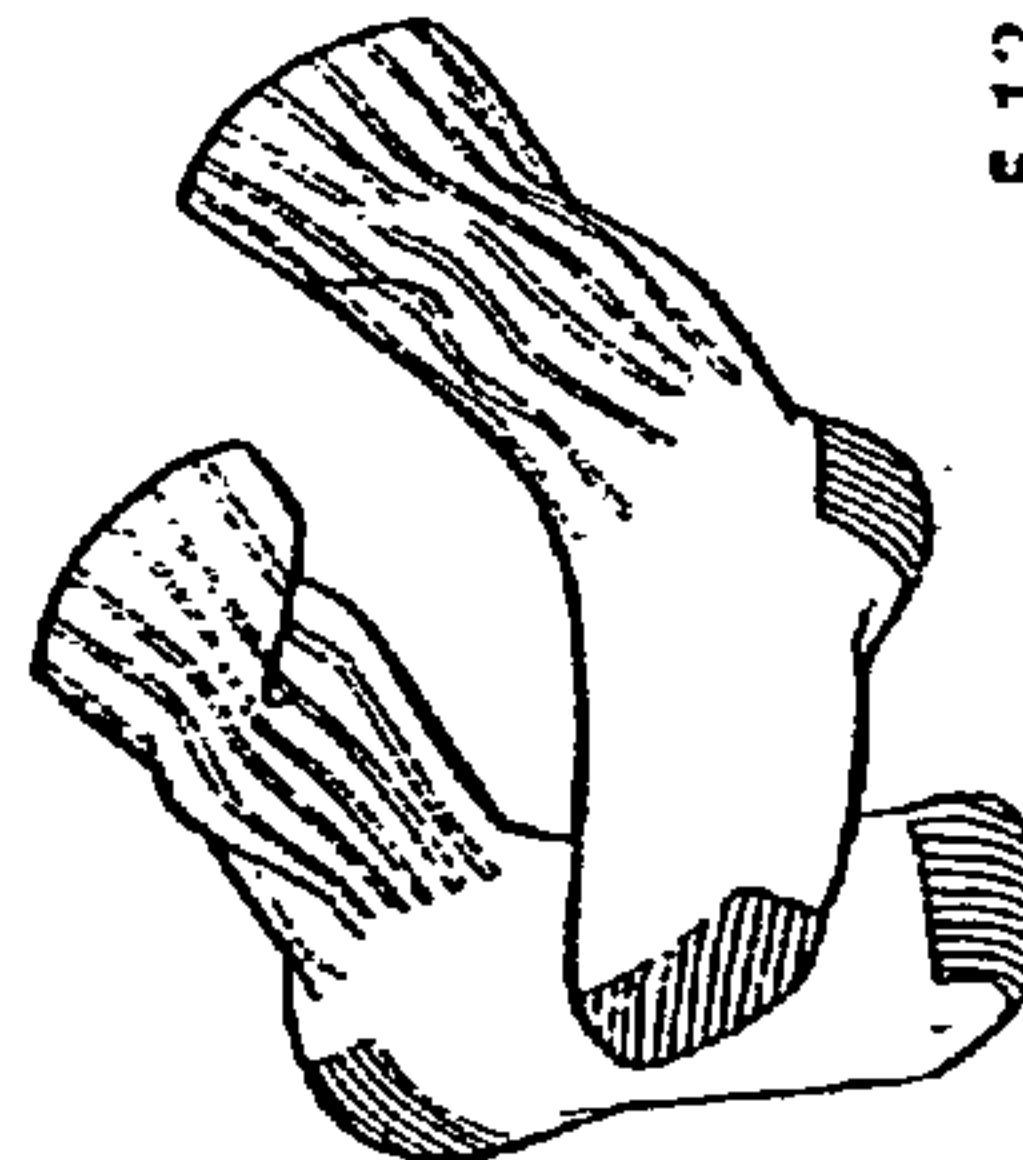
5.9

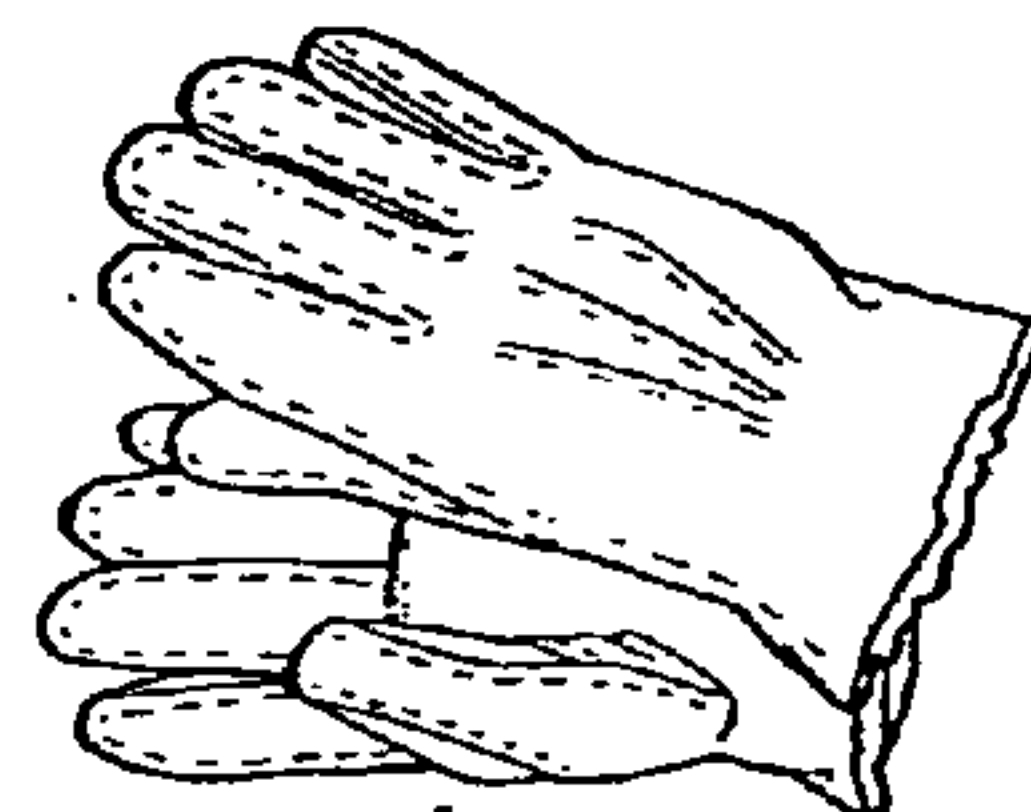
5.10

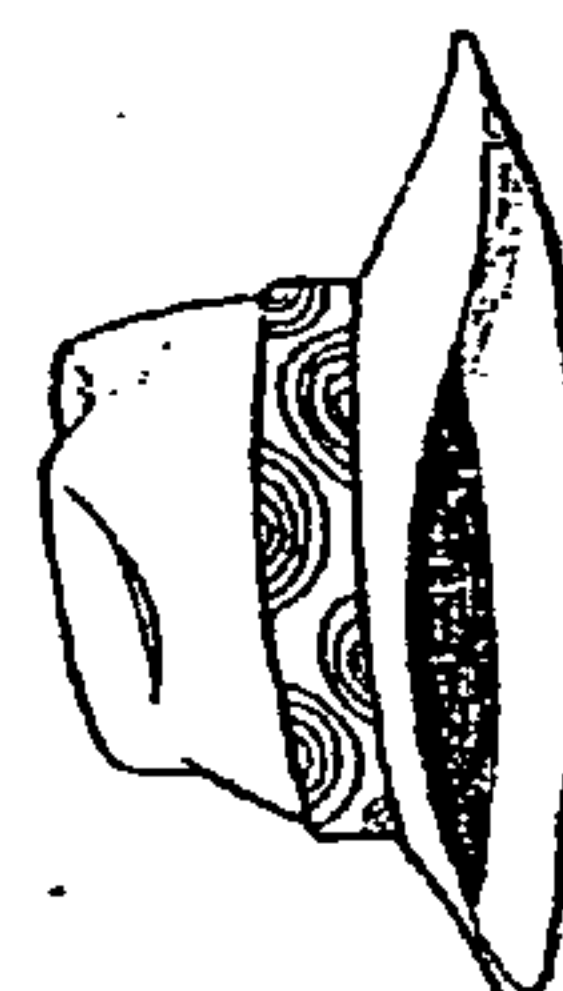
5.11

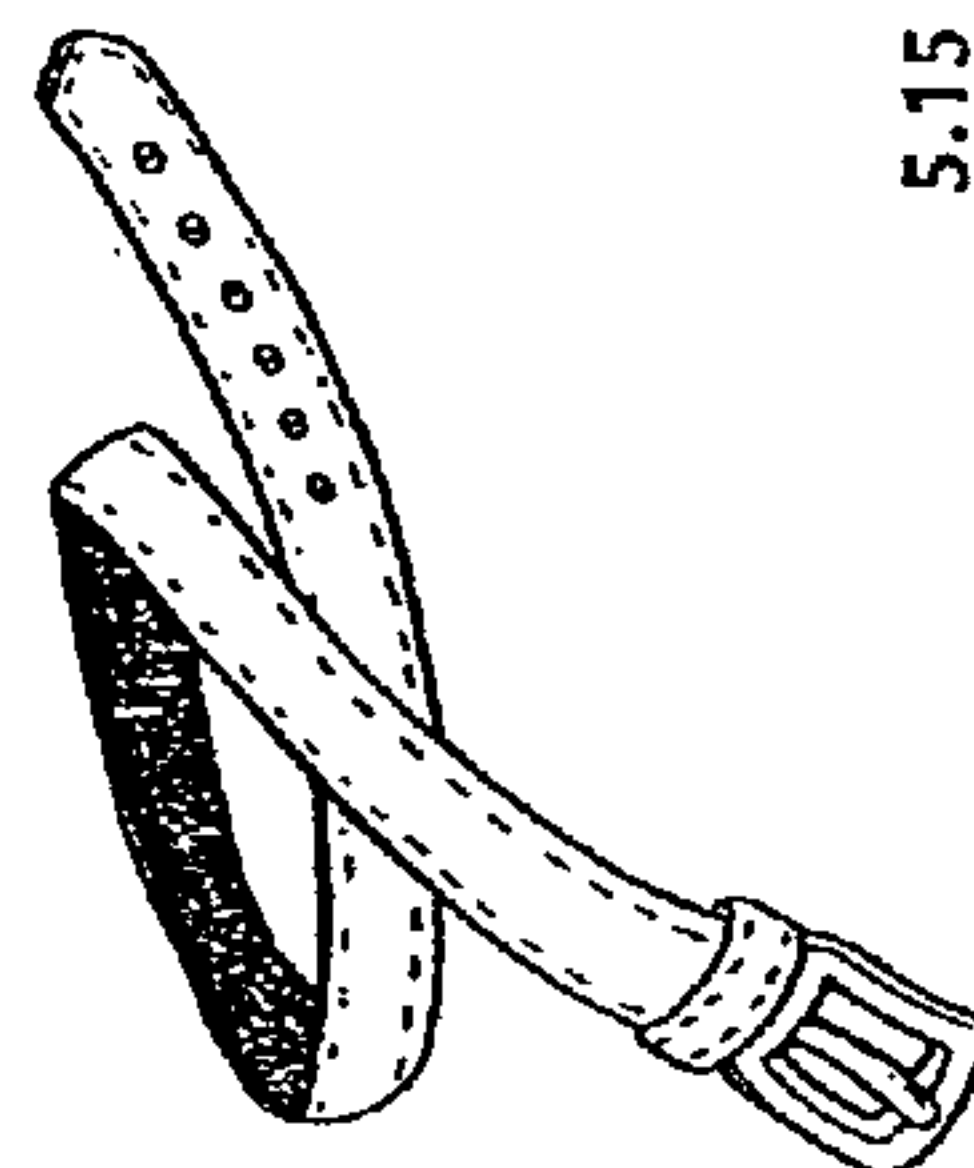
5.12

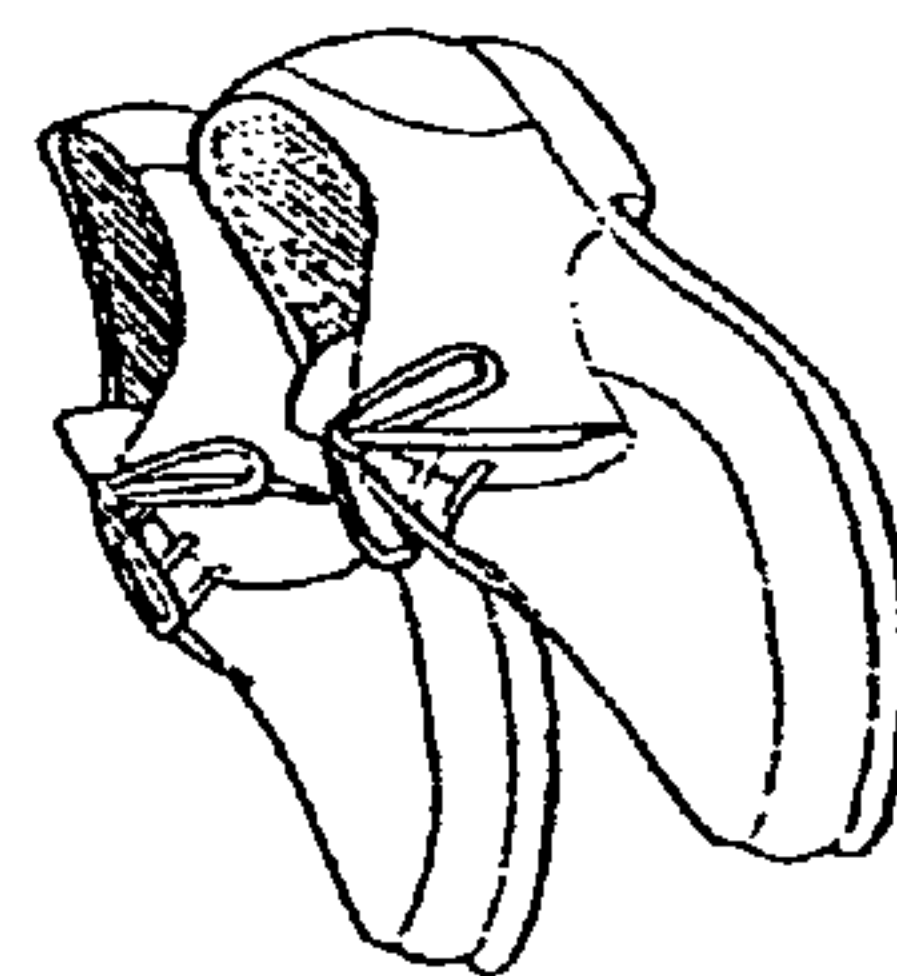
5.13

5.14

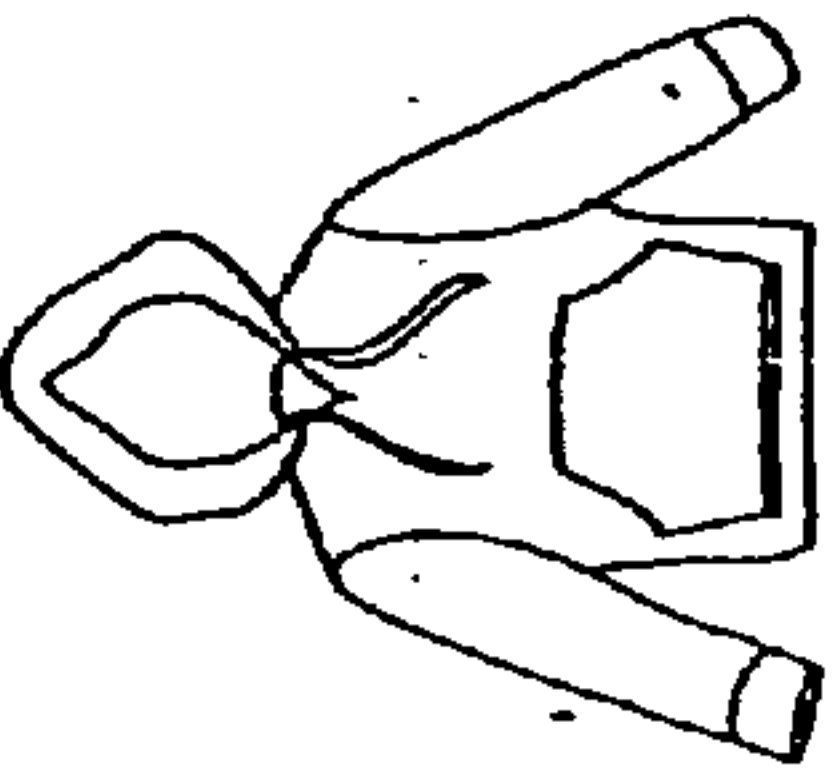
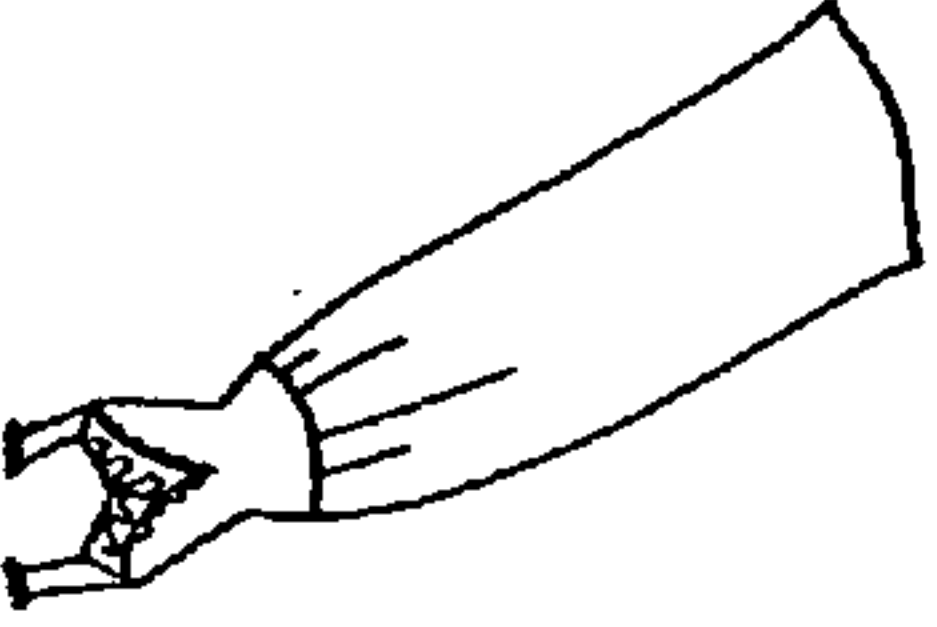
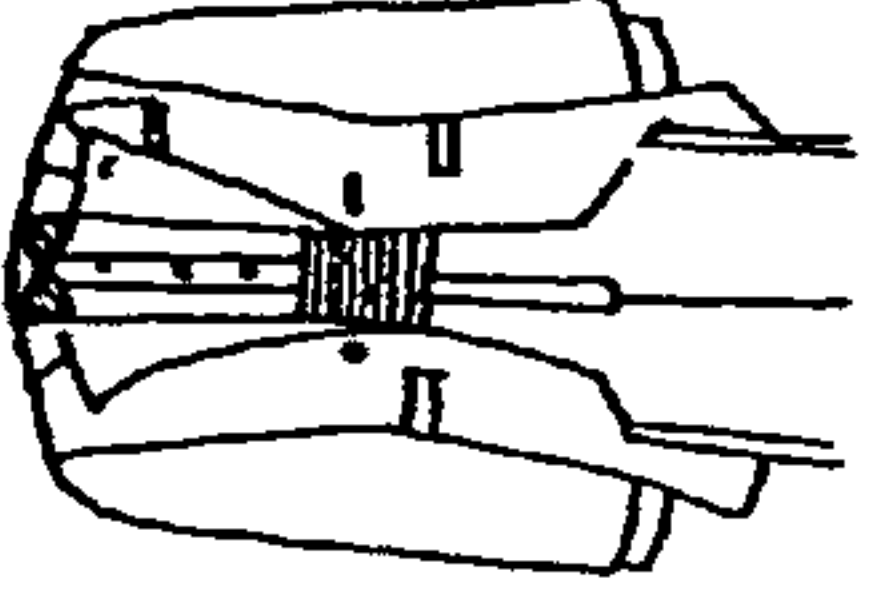
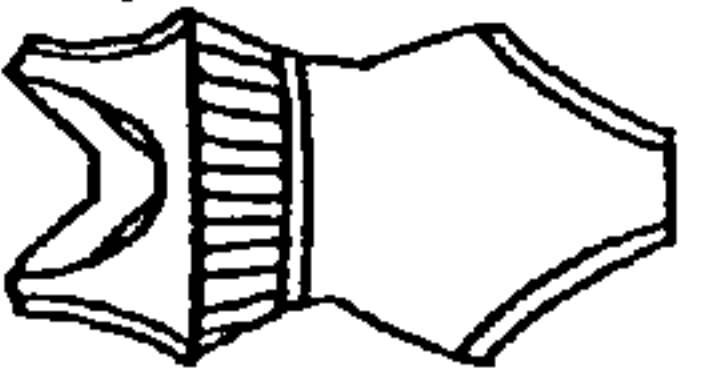
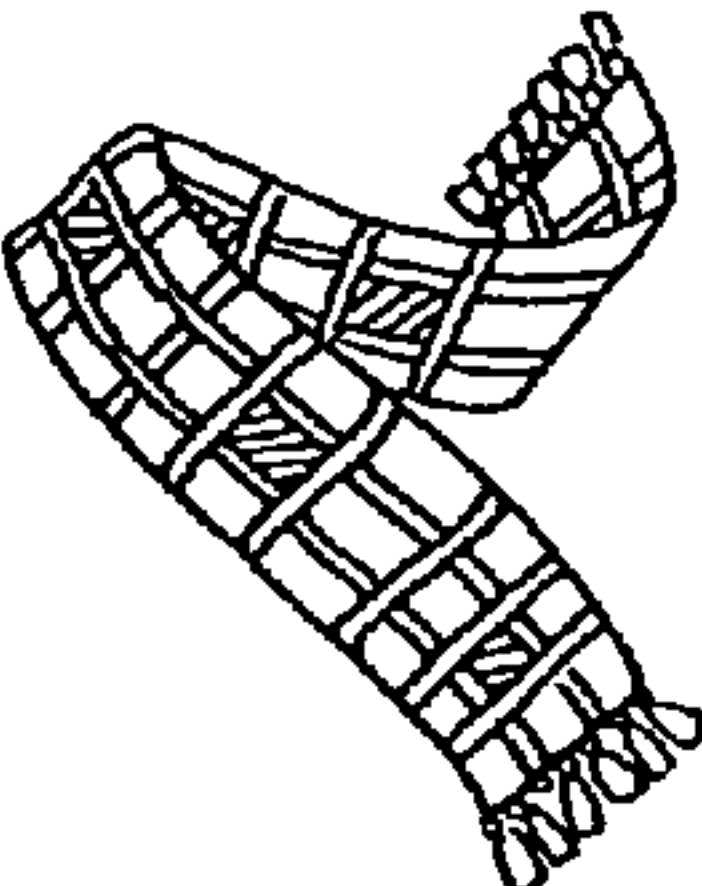
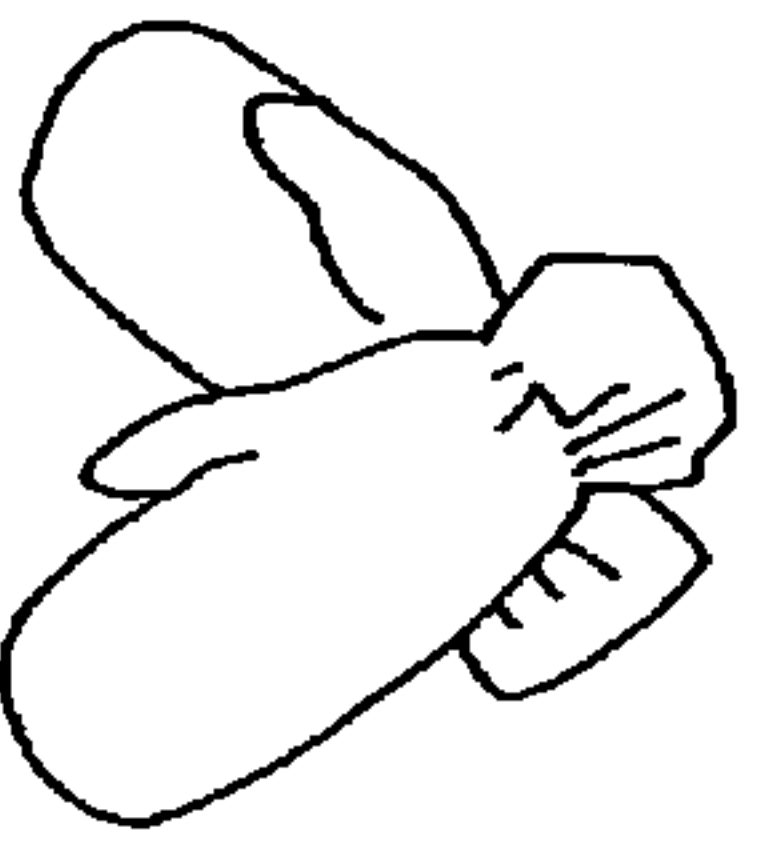
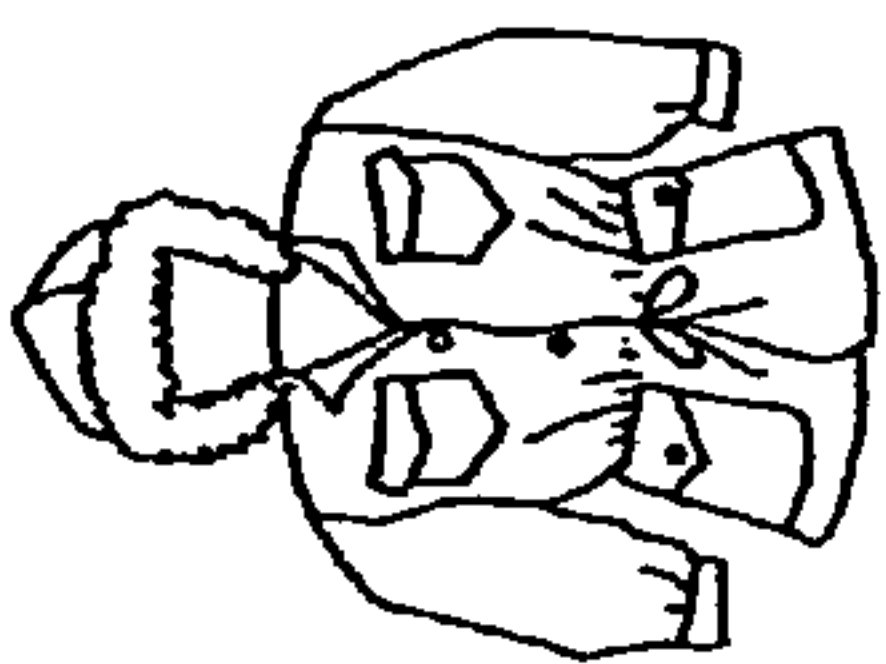
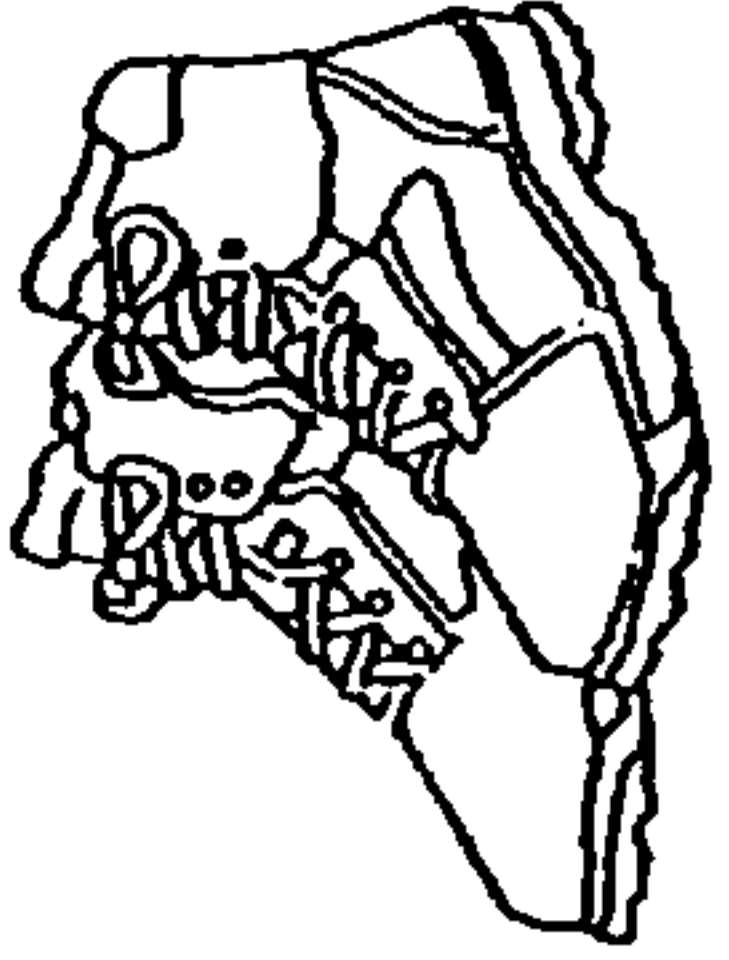
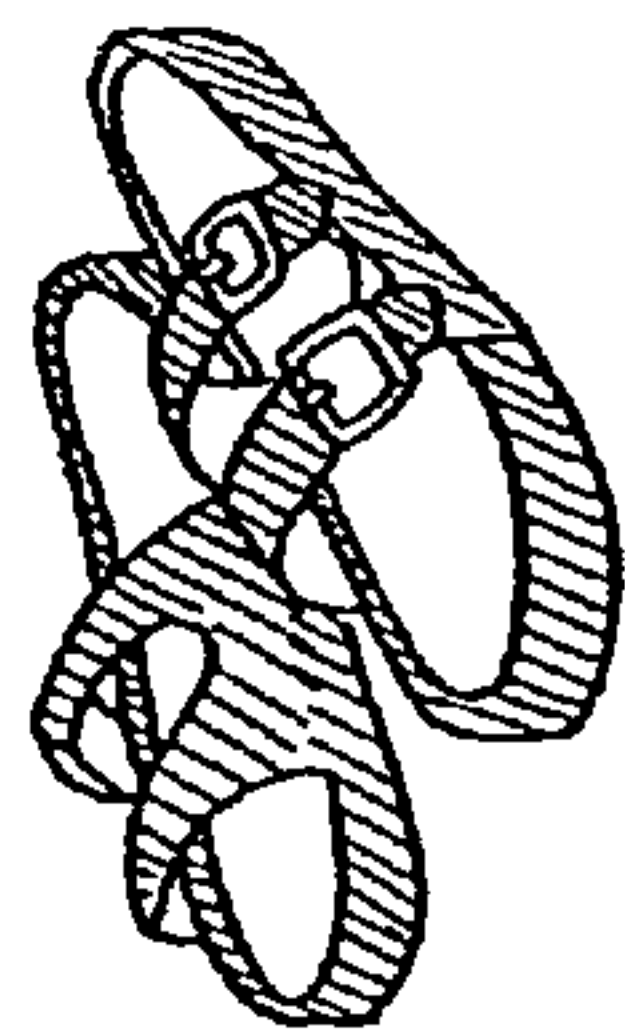
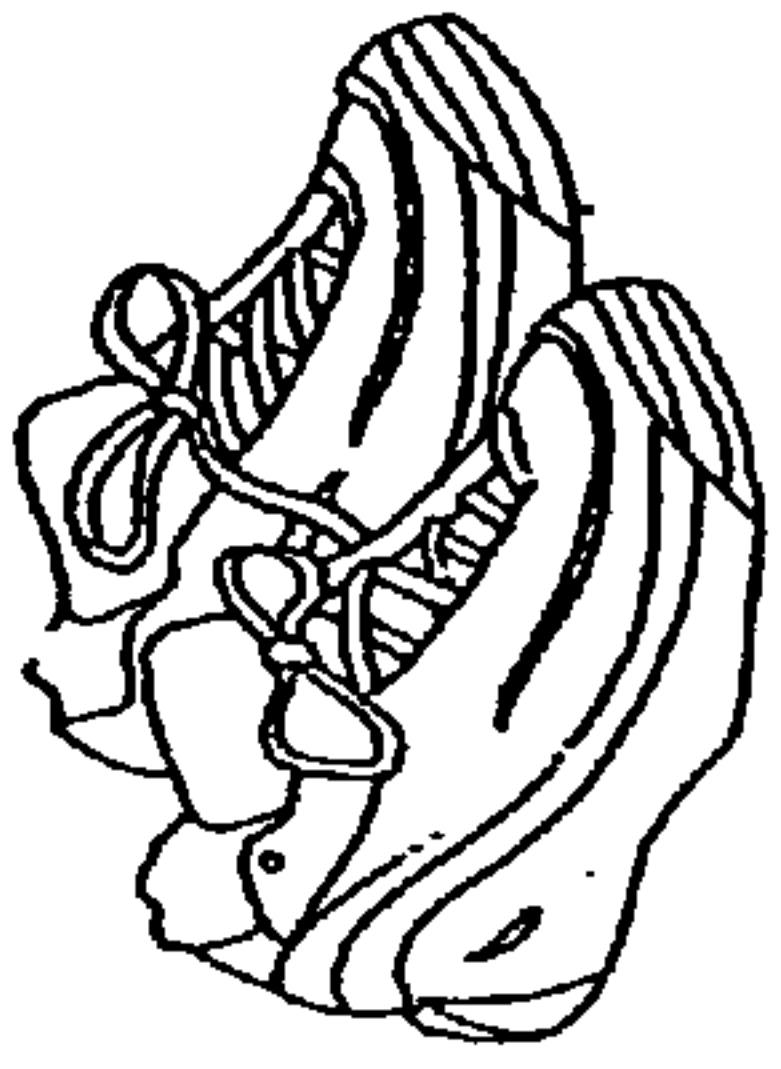
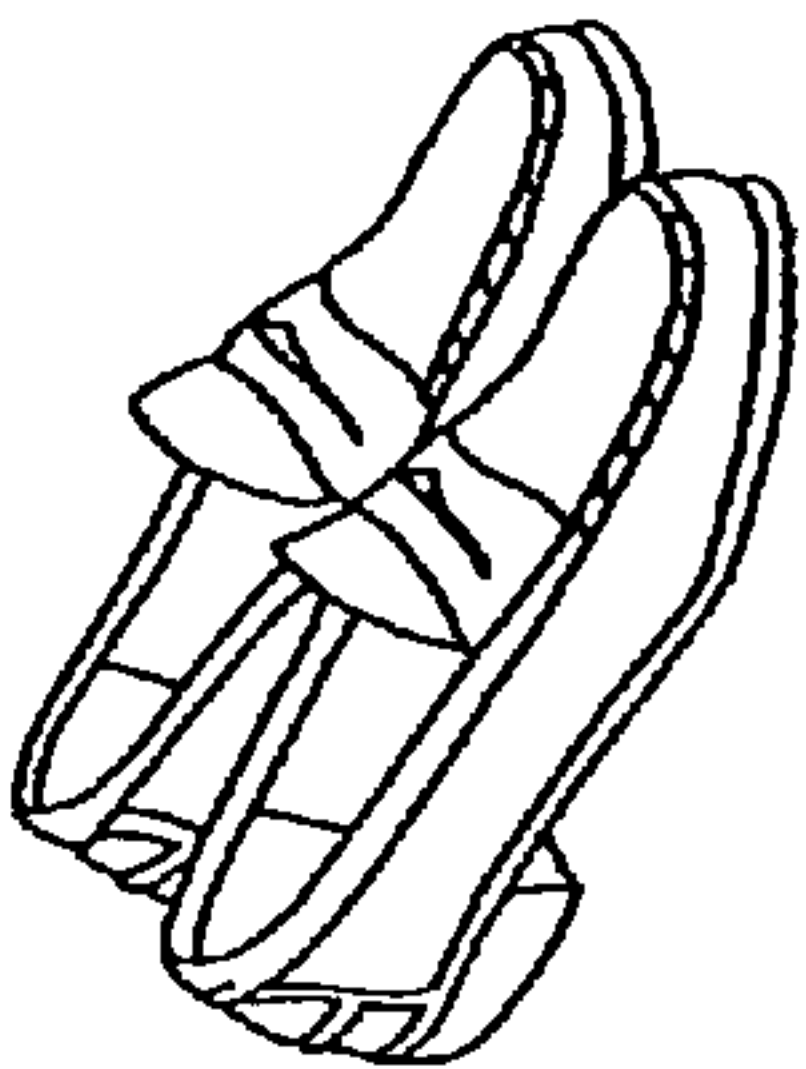
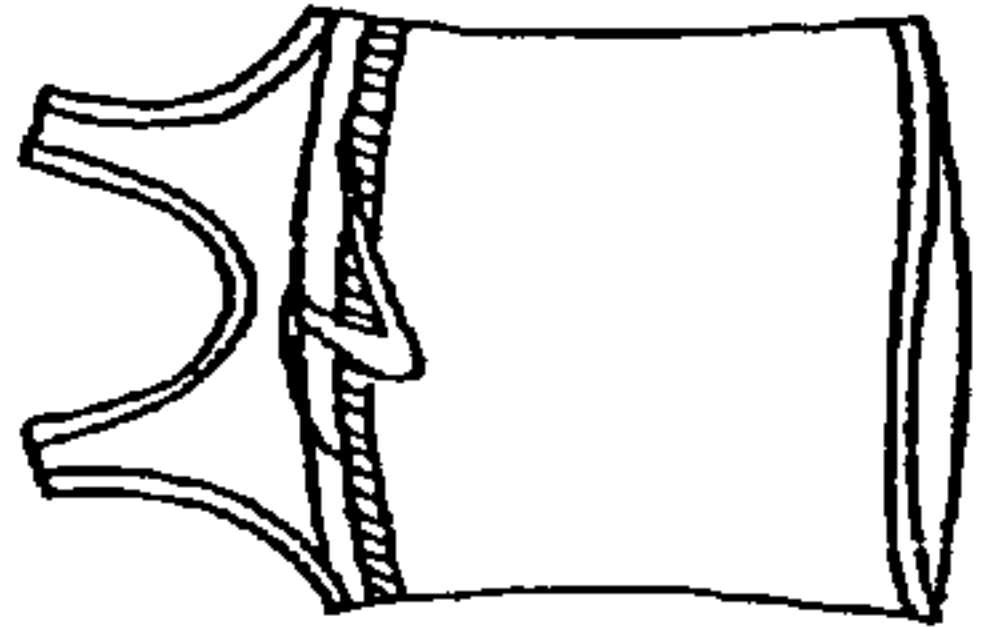
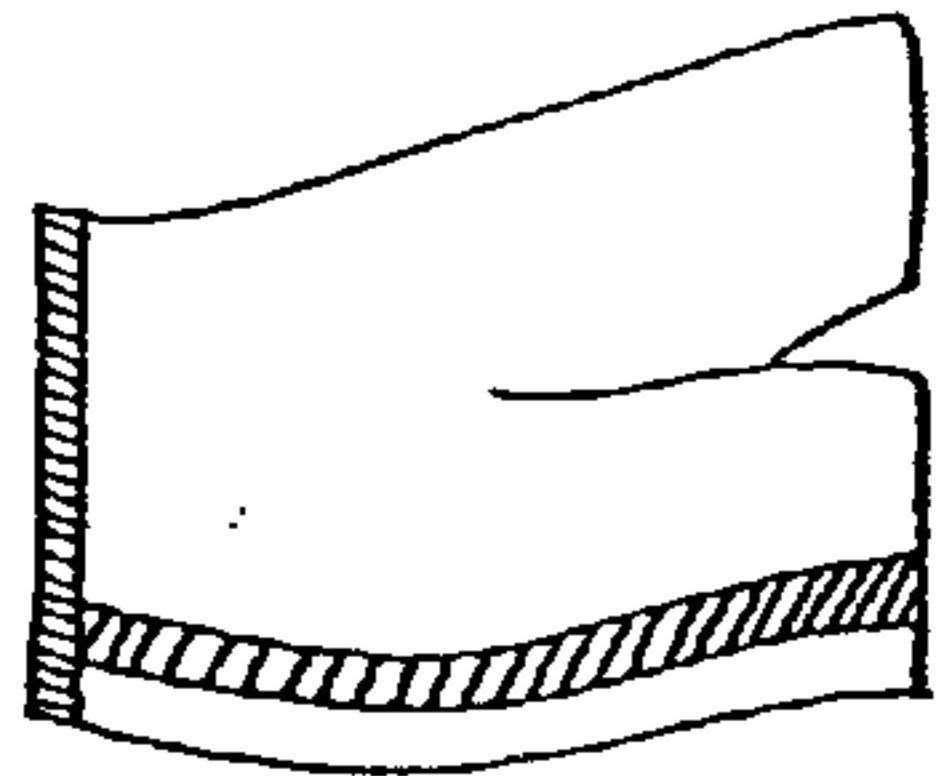
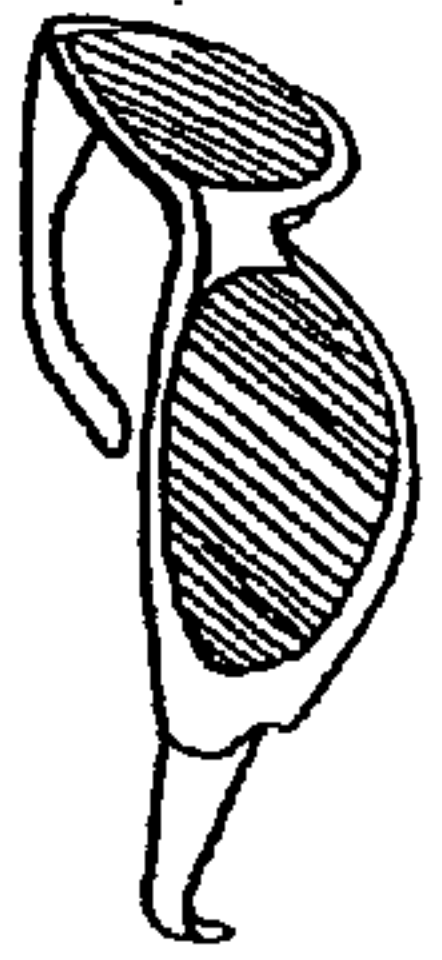
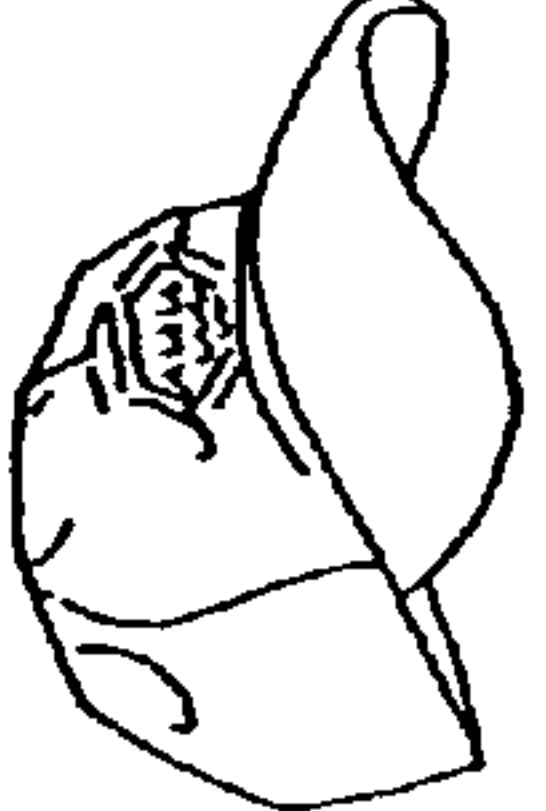

5.15

5.16

เอกสารประกอบหมายเลข 4 (ต่อ)

Word List				
5.33 sweatshirt	5.33	5.34	5.35	5.36
5.34 sweatpants				
5.35 evening gown				
5.36 tuxedo				
5.37 swimsuit				
5.38 wool scarf	5.37	5.38	5.39	5.40
5.39 mittens				
5.40 parka				
5.41 hiking boots				
5.42 sandals	5.41	5.42	5.43	5.44
5.43 athletic shoes				
5.44 loafers				
5.45 tank top				
5.46 bike shorts	5.45	5.46	5.47	5.48
5.47 sunglasses				
5.48 cap				

Role card A

At the Central Department Store, one customer wants to buy a present for her friend's birthday.

A salesperson

You are a salesperson who works for the Central Department Store, one customer comes to your booth and tells what she wants. What would you do and say?

Role card B

At the Central Department Store, one customer wants to buy a present for her friend's birthday.

A customer

You are a customer and want to buy a present for your friend's birthday. You go to the Central Department Store. What would you do and say?

แผนการสอนที่ 4

เรื่อง: การพูดคุยทางโทรศัพท์ (Making a phone call)

จุดประสงค์การเรียนรู้ :

นักเรียนสามารถฟังข้อความทางโทรศัพท์ แล้วสามารถพูดโต้ตอบ โดยใช้โครงสร้างศัพท์
และสำนวนภาษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

เวลา: 150 นาที

โครงสร้างภาษา:

Making a phone call		Receiving a call
A:- May	I speak to, please ?	B:- Speaking.
- Can		- It's George speaking.
- Could		- A moment, please.
		- Wait a minute, please.
		- Hold on, please.
		- Just a moment, please.

สื่อการเรียนการสอน: 1. ใบความรู้ (เอกสารประกอบหมายเลข 1)

2. ใบงาน (เอกสารประกอบหมายเลข 2)

3. บัตรสถานการณ์

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูแจกเอกสารประกอบหมายเลข 1 แล้วถาม

T: Does the boy use the mobile phone?

S.1: Yes.

T: What about Mrs. Louis?

S.2: She uses the home telephone.

T: What is she writing?

S.3: She is taking a message from Bernie.

T: Where is she writing?

S.4: In the memo.

ชั้นนำเสนอเนื้อหา

1. ครูใช้เอกสารประกอบหมายเลข 1 และให้นักเรียนฟังการสนทนาทางโทรศัพท์ระหว่าง Harry และ Mrs.Louis
2. ครูเปิดเทปให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง และให้นักเรียนพูดตาม
3. ครูแจกเอกสารประกอบหมายเลข 2 ให้นักเรียนออกเสียงตาม

ชั้นฝึกภาษา

1. นักเรียนดูเอกสารประกอบหมายเลข 1 และทำงานคู่ สลับกันเป็น Harry และ Mrs.Louis.

ชั้นใช้ภาษา

1. นักเรียนจับคู่ ครูแจกบัตรสถานการณ์ให้แต่ละคู่ช่วยกันสร้างบทสนทนา นักเรียนฝึกซ้อมบทสนทนาตามบทบาทที่ได้รับ
2. นักเรียนนำเสนอบทบาทในสถานการณ์จำลอง นักเรียนคู่อื่นสังเกตเพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับ

ชั้นสรุปและอภิปรายผล

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปและอภิปรายผลการแสดงสถานการณ์จำลองของแต่ละคู่

การประเมินผล

นักเรียนใช้แบบประเมินผลความสามารถของตนเองในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง

Conversation

Harry: Hello. This is Harry May I speak to Laura?

Mrs. Louis: I'm sorry. She's not in. Can I take a message?

Harry: Yes, please. It's about the picnic tomorrow. Please ask her to bring her new CDs.

Mrs. Louis: All right. Is that all?

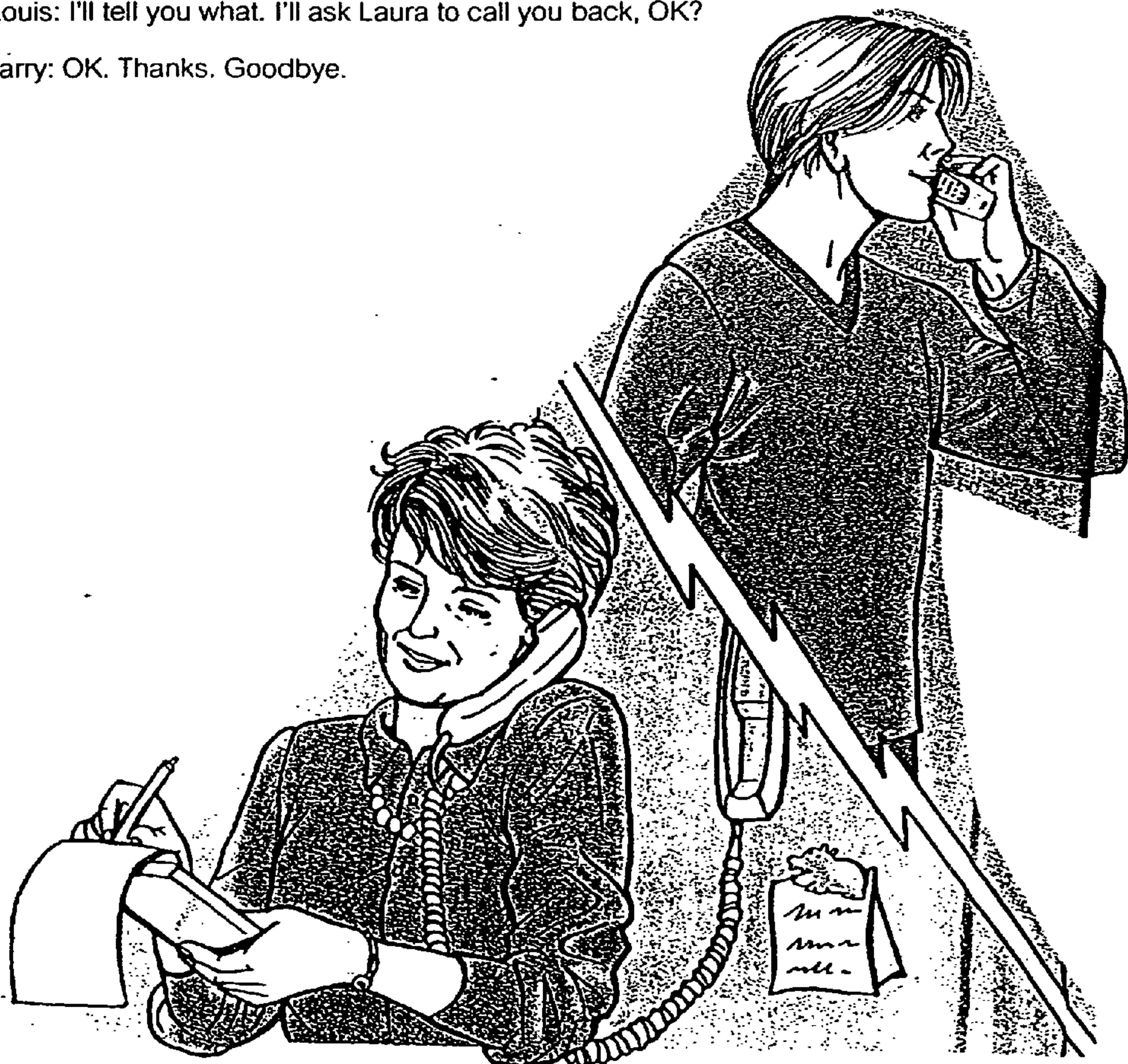
Harry: Oh, yes, could you tell her to buy a few bags of potato chips?

Mrs. Louis: I'll give her the message.

Harry: Oh, and I just remembered something else.

Mrs. Louis: I'll tell you what. I'll ask Laura to call you back, OK?

Harry: OK. Thanks. Goodbye.

เอกสารประกอบหมายเลข 2

Making a phone call

Making a phone call			Receiving a call	
-	May Can Could	I speak to....., please?	- Jason Schwarz speaking. - This is Kim speaking. - It's Linda speaking. - A moment, please. - Wait a minute, please. - Hold on, please. - Don't hang up. - Hold the line, please. - Just a moment, please. - Sorry, she's out. - Sorry, she's not here. - Could I have your name, please? - May I ask who's calling, please? - Who's calling, please? - Who's speaking, please? - Who shall I say called?	
-	Is.....there ?			
-	I'd like to speak to			
-	May I have a word with			

Leaving a message			Taking a message		
-	May	I leave a message?	-	May	I take a message?
	Can				
	Could				
			- Will you leave a message? - Would you like to leave a message?		

เอกสารประกอบหมายเลข 2 (ต่อ)

Making a phone call

Dialling wrong number	Extending the line												
- Sorry, wrong number. - I'm afraid this isn't the number you're calling. - I'm sorry, but you dialled the wrong number.	- Can I have extension 122, please. - Please give me extension 315. - <table border="1"> <tr> <td>Can</td><td>you put me through the</td></tr> <tr> <td>Could</td><td>reception, please?</td></tr> <tr> <td>Would</td><td></td></tr> </table> - <table border="1"> <tr> <td>Can</td><td>you connect me to the</td></tr> <tr> <td>Could</td><td>reception, please?</td></tr> <tr> <td>Would</td><td></td></tr> </table>	Can	you put me through the	Could	reception, please?	Would		Can	you connect me to the	Could	reception, please?	Would	
Can	you put me through the												
Could	reception, please?												
Would													
Can	you connect me to the												
Could	reception, please?												
Would													

Role card A

Kathy calls to invite Emily to join her birthday party, but Emily is out. Emily's sister, Amy, receives the call.

Kathy

You will have a birthday party next week. You call Emily to join you, but she is out. Emily's sister receives the call. What will you do and say?

Role card B

Kathy calls to invite Emily to join her birthday party, but Emily is out. Emily's sister, Amy, receives the call.

Emily's sister

You receive the call from Kathy. She wants to talk with Emily, but Emily is out. What will you do and say?

แผนการสอนที่ 5

เรื่อง: การให้ข้อเสนอแนะ (Giving suggestions)

จุดประสงค์การเรียนรู้:

นักเรียนสามารถพูดสนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับการให้ข้อเสนอแนะ โดยใช้โครงสร้างประโยคที่เหมาะสม และถูกต้องตามสถานการณ์

เวลา: 150 นาที

โครงสร้างภาษา:

Giving suggestions	Accepting suggestions	Refusing suggestions
A:- Why don't you/ we.....? -You should..... -Let's..... -How / What about (+V.ing)...? - If I were you, I'd.....	B:-That's a good idea. -That would be fine. -All right. - I'll do that. - You're right.	B:-I don't think that's a good idea. - I'd rather not. - I'd really like to but I can't, I'm afraid.

สื่อการเรียนการสอน

1. ใบความรู้ (เอกสารประกอบหมายเลข 1 และ 2)
2. ใบงาน (เอกสารประกอบหมายเลข 3)
3. บัตรสถานการณ์

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเสนอเนื้อหา

1. ครูแจกเอกสารประกอบหมายเลข 1
2. ครูเปิดเทปให้นักเรียนฟังบทสนทนา และพูดตาม อย่างน้อย 2 ครั้ง
3. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปว่าสำนวนใด ใช้ในการให้ข้อเสนอแนะ การตอบรับ และการปฏิเสธ

ขั้นฝึกใช้ภาษา

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 8 กลุ่ม ครูกำหนดสถานการณ์ให้

Situation: Your friend has a cold.

T: If your friend has a cold, what should you suggest her/ him?

Group 1: Why don't you take a medicine?

Group 2: How about taking a rest?

Group 3: You should see a doctor.

Group 4: You should drink hot water.

Group 5: Why don't you take a cough medicine?

กลุ่มที่บอกได้มากที่สุดเป็นกลุ่มชนะ

2. ครูแจกเอกสารประกอบหมายเลข 3 ให้นักเรียนทำงานคู่ดูรูปภาพแล้วฝึกพูดบทสนทนาโดยใช้ข้อเสนอแนะของตัวเอง

ขั้นนำไปใช้

1. นักเรียนทำงานคู่ ครูแจกบัตรสถานการณ์ให้แต่ละคู่ช่วยกันสร้างบทสนทนาและฝึกซ้อมบทสนทนาตามบทบาทที่ได้รับ
2. นักเรียนนำเสนอบทบาทในสถานการณ์จำลอง นักเรียนคู่อื่นสังเกต และให้ข้อมูลเสนอแนะความคิดเห็น

ขั้นสรุปและอภิปรายผล

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปและอภิปรายผลการแสดงสถานการณ์จำลองของแต่ละคู่

การประเมินผล

นักเรียนใช้แบบประเมินผลความสามารถของตนเองในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง

LET'S GO OUT

LOOK AND LISTEN

WHAT SHOULD WE DO, MANDY?

OH, I DON'T KNOW, BOB.

LET'S GO TO THE VIDEO ARCADE.

WE WENT THERE YESTERDAY.

WELL, THEN, LET'S GO FOR A SWIM.

LET'S GO SHOPPING, THEN.

I CAN'T. I DON'T HAVE A BATHING SUIT. I HAVE TO BUY A NEW SUIT.

OK. WHY DON'T WE GO FOR A BIKE RIDE?

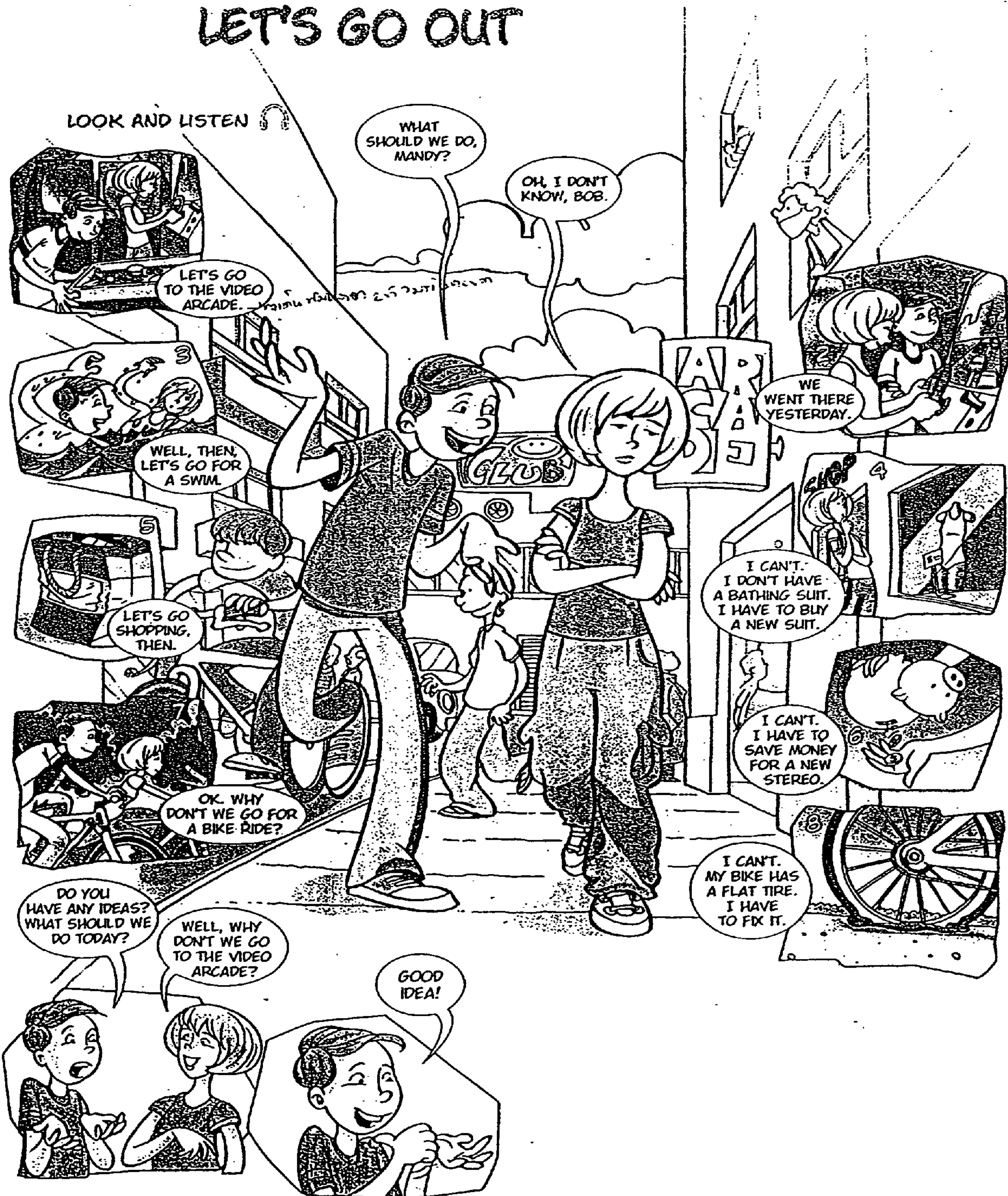
I CAN'T. I HAVE TO SAVE MONEY FOR A NEW STEREO.

DO YOU HAVE ANY IDEAS? WHAT SHOULD WE DO TODAY?

WELL, WHY DON'T WE GO TO THE VIDEO ARCADE?

GOOD IDEA!

I CAN'T. MY BIKE HAS A FLAT TIRE. I HAVE TO FIX IT.

เอกสารประกอบหมายเลข 2

Giving suggestions

Giving suggestions	Accepting suggestions	Refusing suggestions
- Why don't you/ we.....? - You should..... - Let's..... - If I were you, I'd..... - (I think) you should 		

เอกสารประกอบหมายเลข 2 (ต่อ)

Ex: Why don't we stay here and have dinner?

If I were you, I'd buy a purse for her birthday .

Let's go for a walk in the park.

How about a glass of cola?

Ex: If I were you, I wouldn't stay here.

I don't think you should buy a ring for her .

You'd better not go there on Sunday.

Ex: At the office

Emily: Why are you so sad?

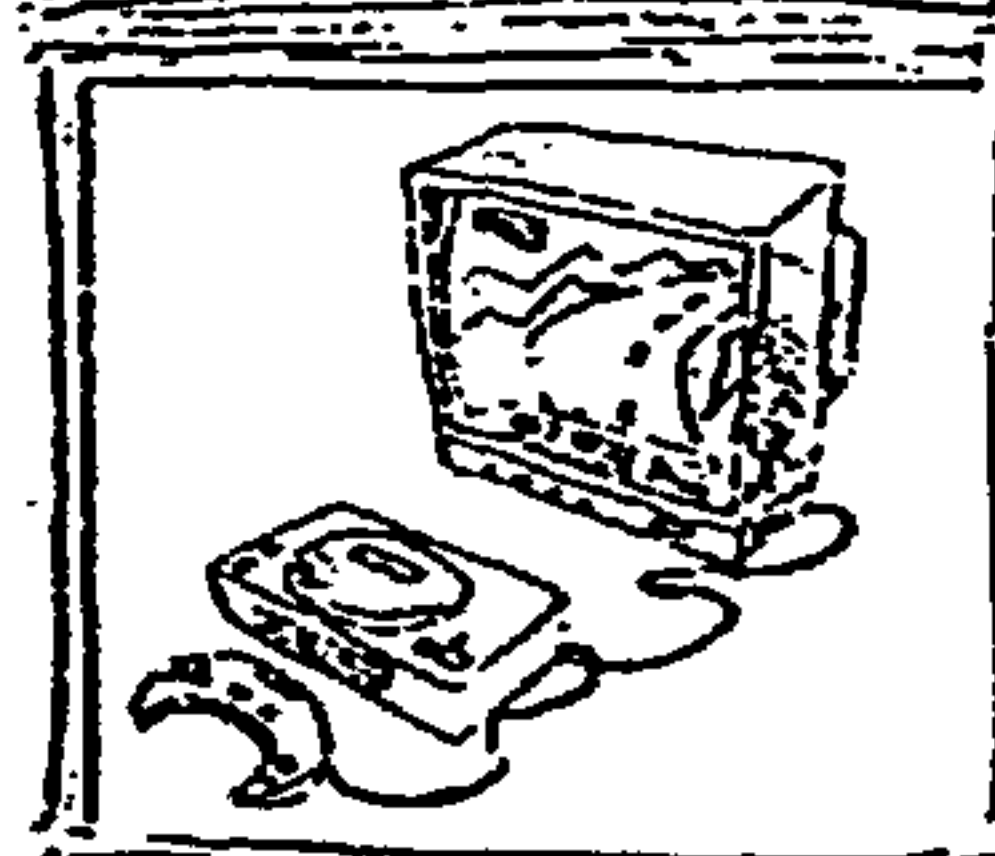
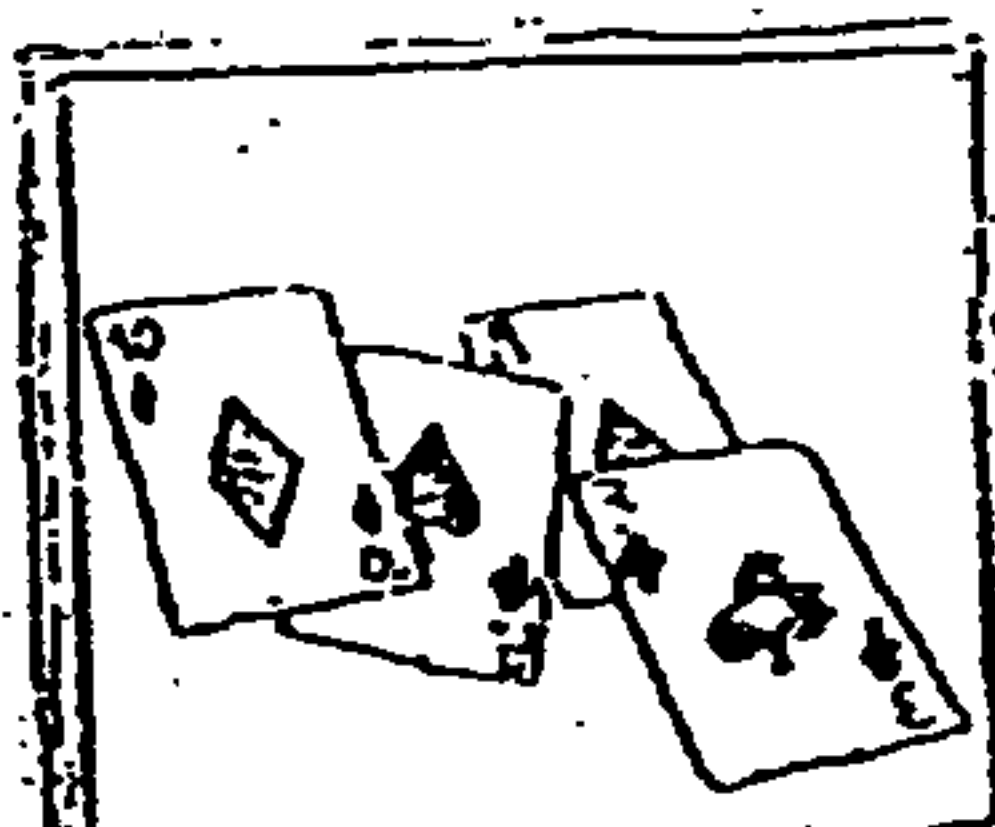
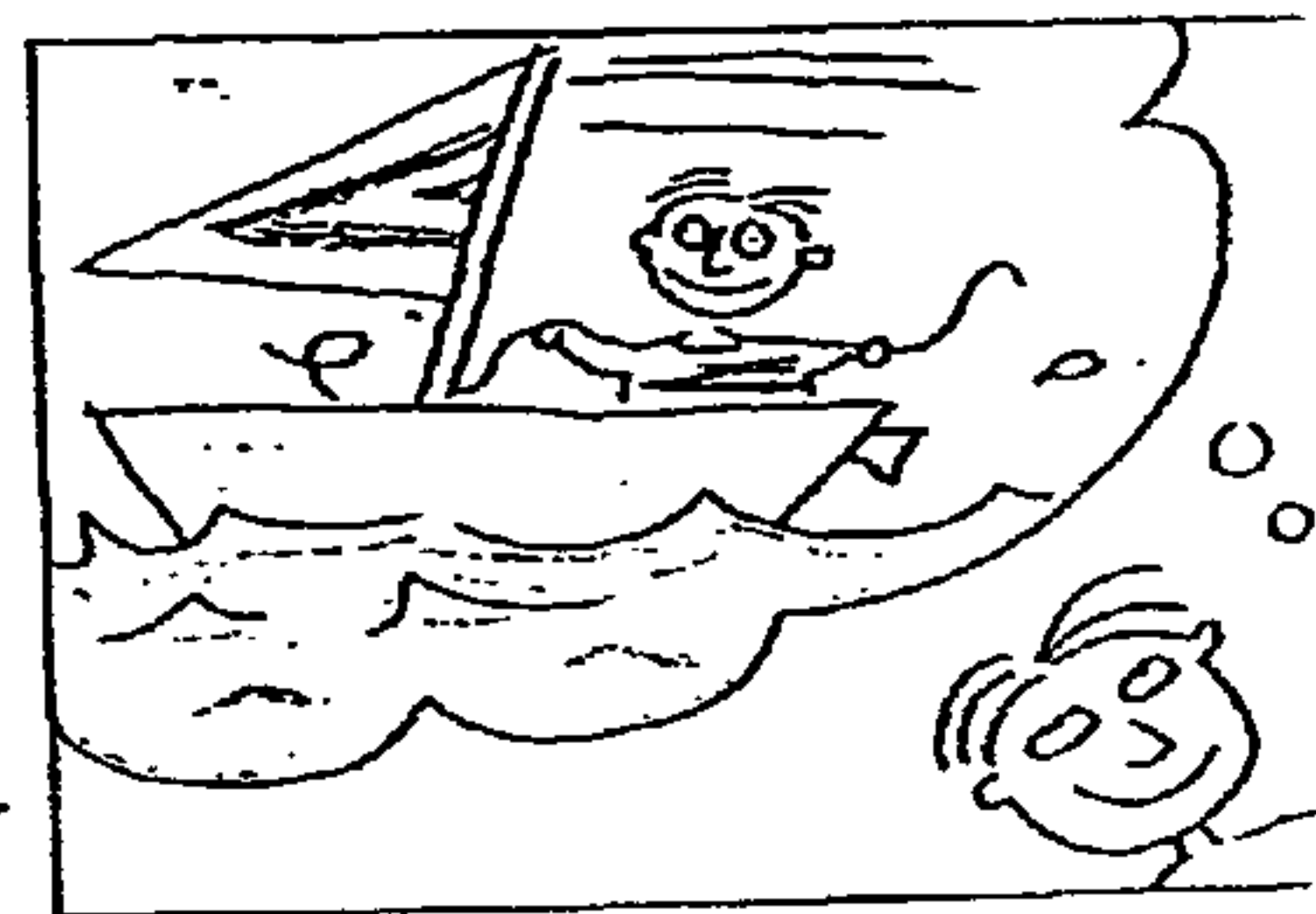
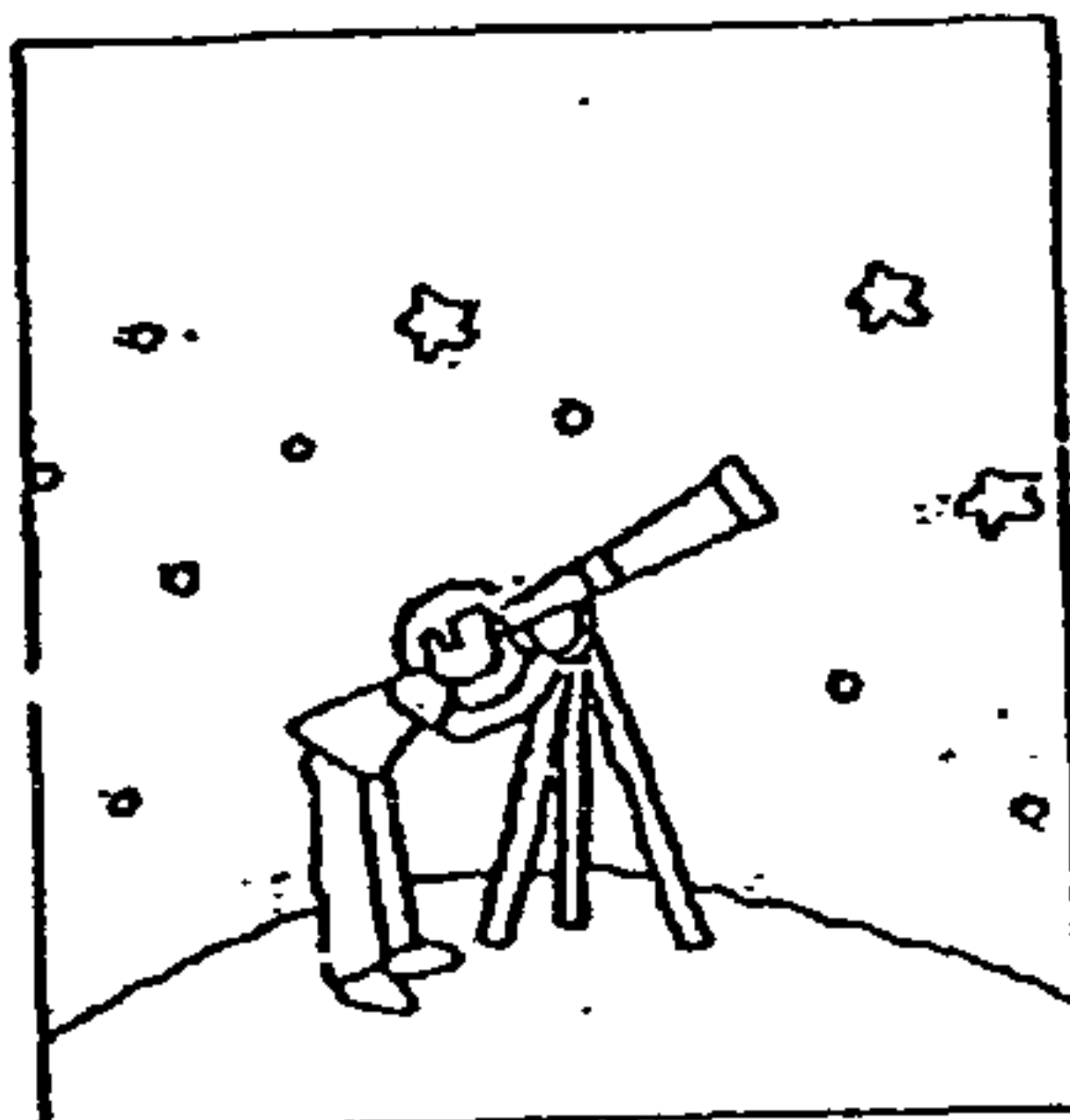
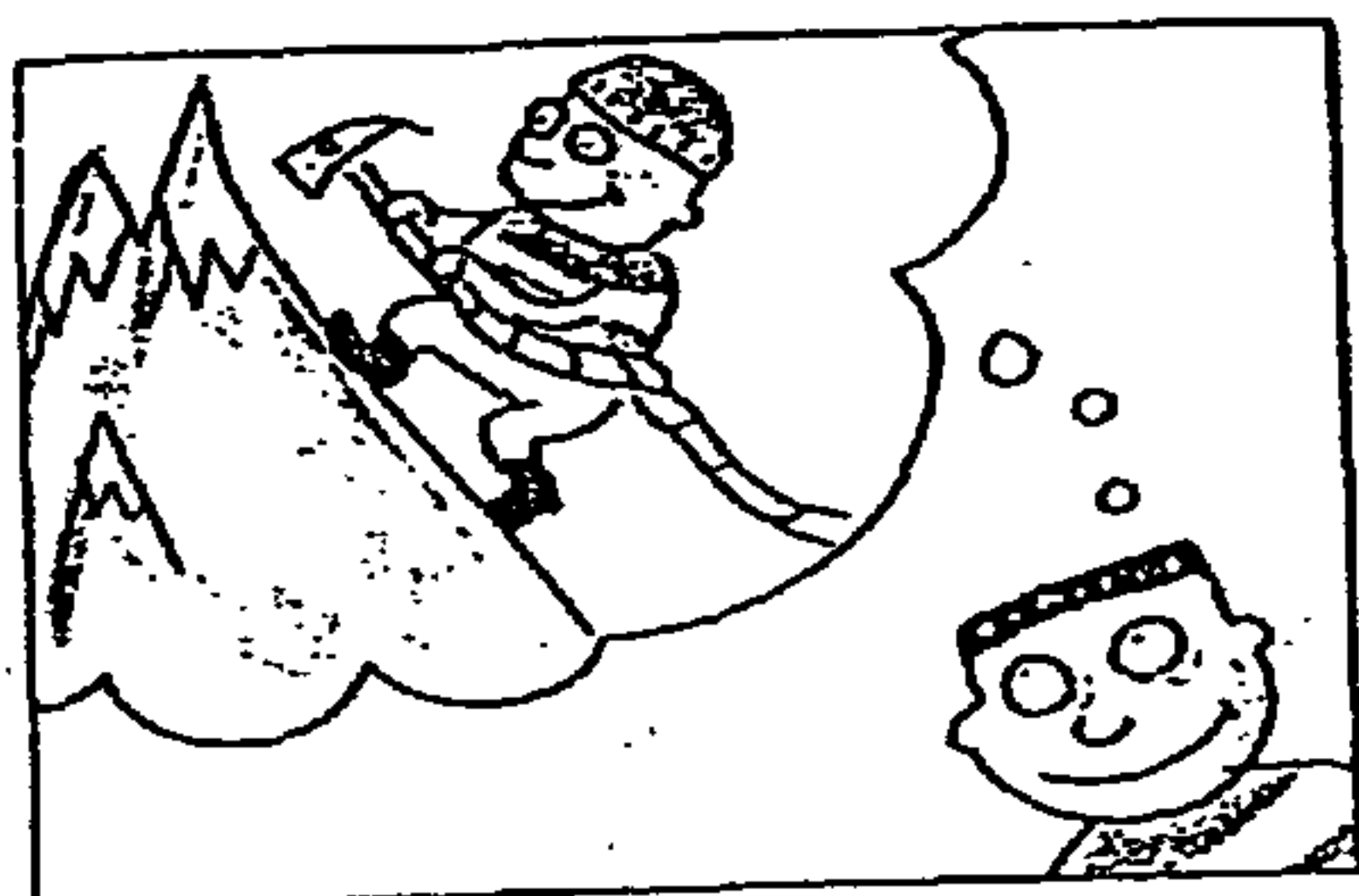
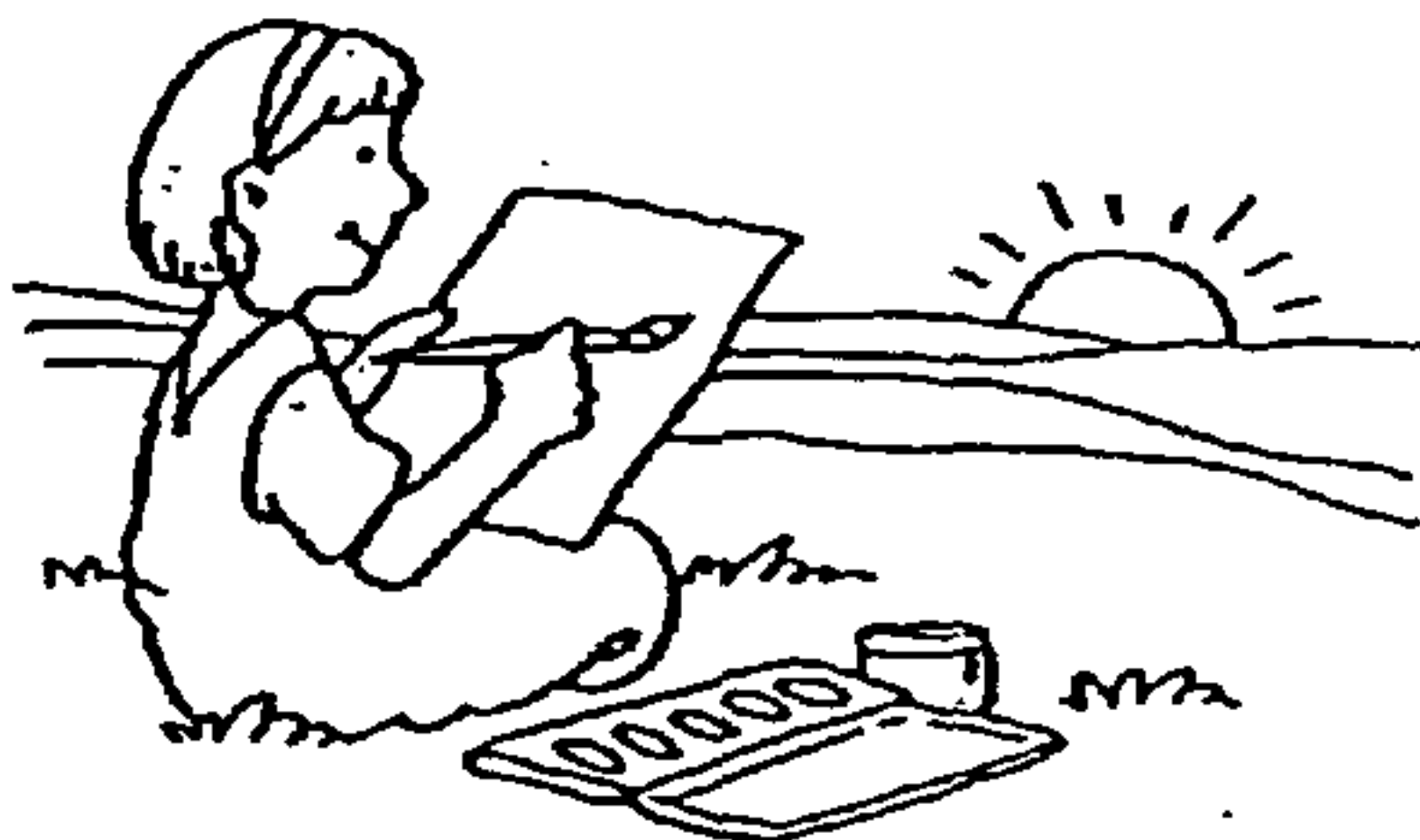
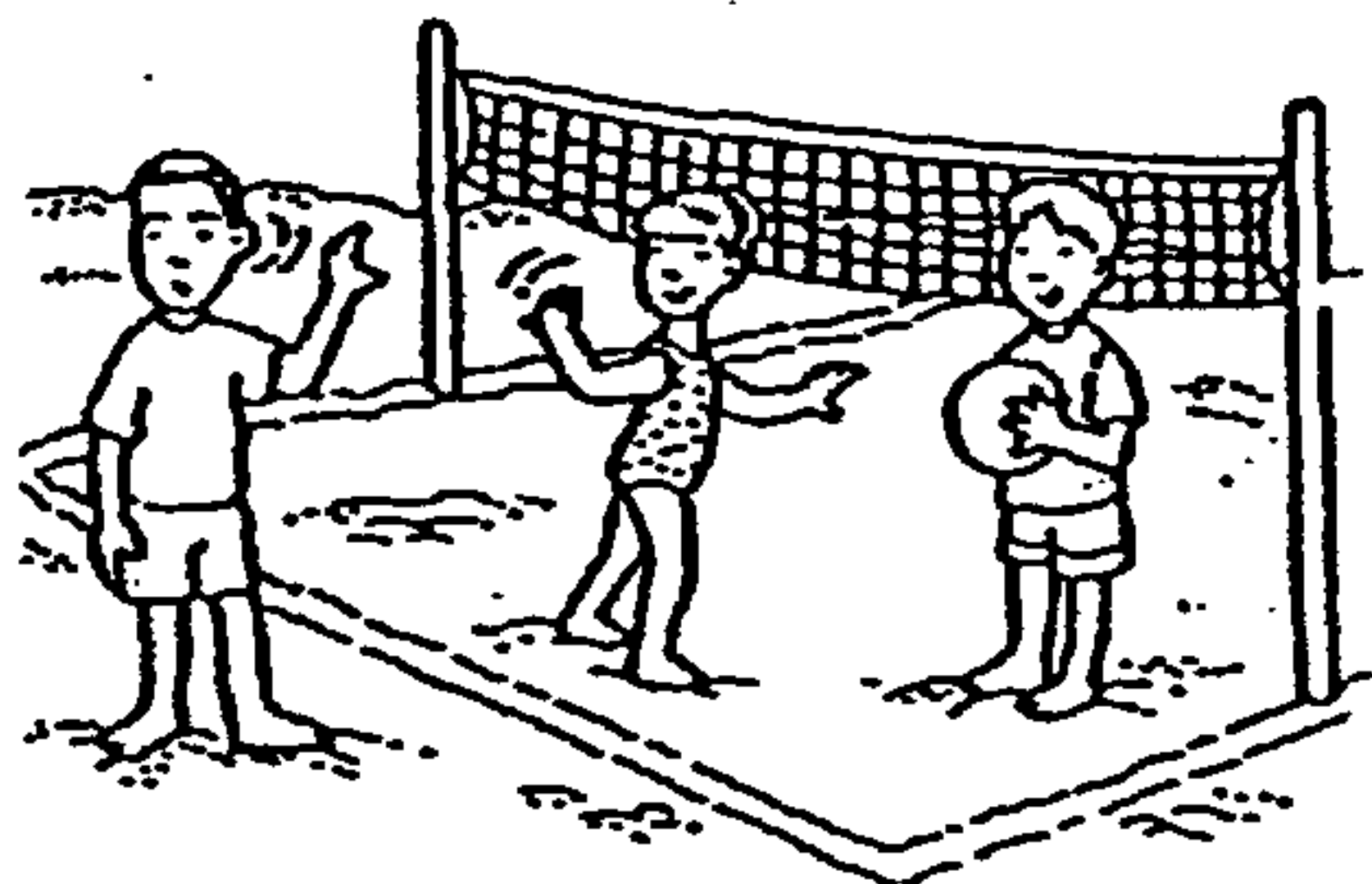
Susan: I can't find enough money to pay for my debt?

Emily: Why don't you ask your boss for a raise?

Susan: That's not such a good idea because our company is having financial problems now.

เอกสารประกอบหมายเลข 3

Directions: Look at the pictures and give the suggestions to your friends for weekend activities.

Role card A

Susan visits Thailand for the first time. She wants to visit some beautiful places, so she asks a travel agent for help.

A travel agent

You are a travel agent at Asia Travelling Company. You have to give suggestions to Susan. She wants to visit some beautiful places in Thailand. What will you do and say?

Role card B

Susan visits Thailand for the first time. She wants to visit some beautiful places, so she asks the travel agent for help.

Susan

You are planning to visit some beautiful places in Thailand, so you ask a travel agent for help. What will you do and say?

ภาคผนวก ข

แบบทดสอบและเกณฑ์ประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง

แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

โดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง

(PRE-TEST/POST-TEST)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ภาคเรียนที่ 1

ปีการศึกษา 2550

โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย

เขตราชเทวี

จังหวัดกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

ขั้นตอนในการทดสอบ

1. นักเรียนแต่ละคู่จับสลากเพื่อเลือก บทบาท สถานการณ์ ในการสนทนา
2. นักเรียนแต่ละคู่เตรียมบทสนทนา ซ้อมบทบาทตามที่ได้รับเป็นเวลา 5 นาที
3. นักเรียนสนทนากันตามบทบาท และสถานการณ์ที่ได้รับอย่างน้อย 3-5 นาที โดยต้องสลับบทบาทกันเป็น A และ B ในสถานการณ์ที่กำหนดให้ดังต่อไปนี้
 1. Asking and giving directions
 2. Asking and offering help
 3. Buying and selling
 4. Making a phone call
 5. Giving suggestions

Pre-test/Post-test

Situation 1 A: Asking and giving directions

Student A**Role card 1 A**

While Warut is waiting for the bus, Jason, a foreigner, comes and asks the way to Siam Discovery and Saun Lum Night Bazaar.

Jason

You are a foreigner who comes to visit Bangkok. You want to go to Siam Discovery and Saun Lum Night Bazaar, but you don't know how to get there. So you have to ask someone nearby. What will you do and say?

Student B**Role card 1 A**

While Warut is waiting for the bus, Jason, a foreigner, comes and asks the way to Siam Discovery and Saun Lum Night Bazaar.

Warut

While you are waiting for a bus, a foreigner comes towards you. He asks you how to get to Siam Discovery and Saun Lum Night Bazaar. What will you do and say?

Pre-test/Post-test

Situation 1 B: Asking and giving directions

Student B**Role card 1 B**

While Prapai is waiting for her friend, Jeremy, a foreigner, comes and asks the way to the train station and the post office.

Jeremy

You are a foreigner who come to visit Bangkok . You want to go to the train station and the post office but you don't know how to get there. So you ask the person who is nearest. What will you do and say?

Student A**Role card 1 B**

While Prapai is waiting for her friend, Jeremy, a foreigner, comes and asks the way to the train station and the post office.

Prapai

While you are waiting for your friend, a foreigner comes towards you. He asks you the way to the train station and the post office. What will you do and say?

Pre-test/Post-test

Situation 2 A: Asking and offering help

Student A**Role card 2 A**

Surisa is flying to Chiangmai. Her flight is 8.00 a.m. on Saturday. She needs to get to the airport before 7.00 a.m. She asks her brother to give her a lift to the airport.

Surisa

You are flying to Chiangmai. Your flight is 8.00 a.m. on Saturday. You have to get to the airport before 7.00 a.m.

You ask your brother to give you a lift to the airport. What will you say?

Student B**Role card 2 A**

Surisa is flying to Chiangmai. Her flight is 8.00 a.m. on Saturday. She needs to get to the airport before 7.00 a.m. She asks her brother to give her a lift to the airport.

Surisa 's brother

Your sister ,Surisa asks you to give her a lift to the airport on Saturday. Her flight is 8.00a.m., so you need to get there before 7.00.a.m. What will you say?

Pre-test/Post-test

Situation 2 B : Asking and offering help

Student B**Role card 2 B**

Pawarut is taking a train to UdornThani. His train will leave at 7.00 a.m. on Saturday. He asks his sister to give him a lift to the train station.

Pawarut

You are taking a train to Udorn Thani. Your train will leave at 7.00 a.m. on Saturday. You ask your sister to give you a lift to the train station. What will you say?

Student A**Role card 2 B**

Pawarut is taking a train to UdornThani. His train will leave at 7.00 a.m. on Saturday. He asks his sister to give him a lift to the train station.

Prapai

Your brother, Pawarut asks you to give him a lift to the train station. His train will leave at 7.00 a.m. on Saturday. What will you say?

Pre-test/Post-test

Situation 3 A : Buying and Selling

Student A**Role card 3A**

Lalita wants to buy a present for her friend's birthday. She goes to Jatujak Market. She has only 150 baht, so she can't spend more than that.

Lalita

You want to buy your friend a present for her birthday. You go to Jatujak Market .You have only 150 baht, but you prefer something that costs more than 150 baht . What will you do and say?

Student B**Role card 3 A**

Lalita wants to buy a present for her friend's birthday. She goes to Jatujak Market. She has only 150 baht, so she can't spend more than that.

Shopkeeper

A girl comes to buy a present in your shop. She has only 150 baht to buy a present. She prefers one that costs more than 150 baht, so you can't sell it to her. What will you say?

Pre-test/Post-test

Situation 3 B : Buying and Selling

Student B**Role card 3 B**

Irada wants to buy a present for her younger brother, on New Year's Day. She goes to the flea market. She has only 150 baht, so she can't spend more than that.

Irada

You want to buy a present for your brother. You go to the flea market. You have only 150 baht, but you prefer something that costs more than 150 baht . What will you do and say?

Student A**Role card 3 B**

Irada wants to buy a present for her younger brother, on New Year's Day. She goes to the flea market. She has only 150 baht, so she can't spend more than that.

Shopkeeper

A girl comes to buy a present in your shop. She has only 150 baht, but she prefers something that costs more than 150 baht. What will you do and say?

Pre-test/Post-test

Situation 4 A: Making a phone call

Student A**Role card 4 A**

Golf wants to see a movie. He calls his friend Jim to go with him.

Golf

You want to see a movie . So you call your friend Jim to go with you. What will you say?

Student B**Role card 4 A**

Golf wants to see a movie. He calls his friend Jim to go with him.

Jim

You are playing computer games at home when Golf calls you and asks you to go to a movie with him. What will you do and say?

Pre-test/Post-test

Situation 4 B: Making a phone call

Student B**Role card 4 B**

Patty wants to go shopping, so she calls her friend Joy to go with her.

Patty

You want to go shopping, so you call your friend Joy to go with you. What will you say?

Student A**Role card 4 B**

Patty wants to go shopping, so she calls her friend Joy to go with her.

Joy

You are at home busy doing your housework when Patty calls you and asks you to go shopping with her. What will you say?

Pre-test/Post-test

Situation 5 A : Giving suggestions

Student A**Role card 5 A**

Pom is planning to visit beautiful places for her summer vacation. She can't make a decision where to go, so she asks a travel agent for help.

Pom

You are planning to visit beautiful places for your summer vacation, but you can't make a decision where to go. So you ask a travel agent for help. What will you do and say?

Student B**Role card 5 A**

Pom is planning to visit beautiful places for her summer vacation. She can't make a decision where to go, so she asks a travel agent for help.

A travel agent

You are a travel agent. You have to give suggestions to Pom. She plans to visit beautiful places for her summer vacation. What will you do and say?

Pre-test/Post-test

Situation 5 B: Giving suggestions

Student B**Role card 5 B**

Poo is planning to visit interesting places on her New Year Holiday. She has no idea where to go, so she asks a friend who has traveled a lot for help/ for suggestions.

Poo

You are planning to visit interesting places during your New Year Holiday. You have no idea where to visit, so you ask your friend who has traveled a lot for help. What will you say?

Student A**Role card 5 B**

Poo is planning to visit interesting places on her New Year Holiday. She has no idea where to go, so she asks a friend who has traveled a lot for help/ for suggestions.

Poo's friend

You are Poo's friend who has traveled a lot, so you know about interesting places. Poo asks you about interesting places . What will you say ?

ภาคผนวก ค
เกณฑ์ประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

เกณฑ์การประเมินการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1. เกณฑ์ประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

ระดับ ความคล่องแคล่ว (Fluency)

- 1 หยุดเว้นช่วงในการสนทนนาน พูดได้ตอบไม่ได้เลย
- 2 พูดช้ามาก หยุดคิดนาน ประโยคไม่ปะติดปะต่อ
- 3 พูดช้า พูดได้ตอบได้บ้าง แต่เป็นประโยคสั้น ๆ
- 4 พูดสนทนาได้ แต่ไม่คล่องบ้างในบางครั้ง
- 5 พูดได้อย่างคล่องแคล่ว ได้ตอบได้ทุกเรื่อง

ระดับ การออกเสียง (Pronunciation)

- 1 ออกเสียงผิดมาก ไม่สามารถเข้าใจคำพูดได้
- 2 ออกเสียงผิดบ่อย สื่อให้ผู้ฟังเข้าใจได้เล็กน้อย
- 3 ออกเสียงผิดบ้าง แต่สามารถสื่อให้ผู้ฟังพอเข้าใจได้
- 4 ออกเสียงผิดน้อยมาก สามารถสื่อให้ผู้ฟังเข้าใจสิ่งที่พูดได้เกือบทั้งหมด
- 5 ออกเสียงได้ถูกต้อง สามารถสื่อให้ผู้ฟังเข้าใจได้หมด

ระดับ การใช้โครงสร้างไวยากรณ์ (Grammar)

- 1 พูดโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดหมด
- 2 พูดโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดบ่อยครั้ง
- 3 พูดโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดบางครั้ง
- 4 พูดโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ถูกต้องเกือบหมด
- 5 พูดโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ถูกต้องทั้งหมด

ระดับ การใช้คำศัพท์ (Vocabulary)

- 1 ไม่สามารถสื่อสารได้ ใช้คำศัพท์ผิดมาก
- 2 ใช้คำศัพท์ผิดบ่อยครั้งสามารถใช้เฉพาะคำศัพท์ที่ท่องจำมาเท่านั้น
- 3 ใช้คำศัพท์ผิดบางครั้ง แต่สื่อสารได้พอสมควร
- 4 ใช้คำศัพท์ผิดน้อยมาก สามารถสื่อสารได้เป็นส่วนใหญ่
- 5 ใช้คำศัพท์ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์

ปรับจากเกณฑ์การวัดความสามารถด้านการพูดของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2544ก:

252-255),Bartz. (1979:18-22) ,(Harris. 1990: 84) และเพ็ญแข วงศ์สุริยา(2546: 60-61)

ภาคผนวก ง

แบบประเมินความสามารถของตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
โดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง

แบบประเมินผลความสามารถของตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

โดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง

สำหรับนักเรียน

ชื่อ.....ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 /.....

บทเรียนที่.....เรื่อง.....

ครั้งที่.....วัน เดือน ปี ที่ประเมิน.....

คำชี้แจง 1. ให้นักเรียนประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของตนเองตามหัวข้อ

ต่อไปนี้ โดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับคะแนนที่ตรงกับความสามารถของตนเอง

2. ระดับคะแนนมี 5 ระดับดังนี้

5 หมายถึง ดีมาก

4 หมายถึง ดี

3 หมายถึง พอใช้

2 หมายถึง เกือบพอใช้

1 หมายถึง ควรปรับปรุง

หัวข้อที่ประเมิน	5	4	3	2	1
ความสามารถในการพูด					
1. ข้าพเจ้าสามารถพูดได้ตอบได้อย่างคล่องแคล่วเหมาะสมกับเรื่องที่สนทนา					
2. ข้าพเจ้าสามารถพูดให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ที่กำหนด					
3. ข้าพเจ้าสามารถออกเสียงคำ ประโยคในการสนทนาได้ชัดเจน					
4. ข้าพเจ้าสามารถคิดแก้ปัญหา และสร้างบทสนทนาในการทำกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม					
5. ข้าพเจ้าสามารถพูดพร้อมกับแสดงท่าทางประกอบการพูดตามบทบาทที่ได้รับอย่างมั่นใจ					
รวม					

ข้อคิดเห็นอื่นๆ

.....

.....

.....

ปรับจาก เพ็ญแข วงศ์สุริยา (2546: 58) และ เยาวลักษณ์ ลอยลิบ. (2547: 121)

ภาคผนวก จ

แบบสอบถามความคิดเห็นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดย
ใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง

แบบสอบถามความคิดเห็นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลอง เมื่อนักเรียนอ่านแล้วให้เลือกตอบตามความคิดเห็นหรือการกระทำของนักเรียนมากน้อยเพียงใด โดยขอให้นักเรียนตอบให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด
2. วิธีตอบแบบสอบถามฉบับนี้ นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อแล้วพิจารณาอย่างรอบคอบ แล้วทำเครื่องหมาย / ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นหรือความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุดเพียง 1 ช่องเท่านั้น ซึ่งคำถามแต่ละข้อมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ ดังนี้
 - 2.1 เห็นด้วยอย่างยิ่ง แสดงว่าข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นหรือการกระทำของนักเรียนมากที่สุด
 - 2.2 เห็นด้วย แสดงว่าข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นหรือการกระทำของนักเรียนมาก
 - 2.3 ไม่แน่ใจ แสดงว่า นักเรียนไม่สามารถตัดสินใจได้ว่า เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย
 - 2.4 ไม่เห็นด้วย แสดงว่า ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดเห็นหรือการกระทำของนักเรียน
 - 2.5 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง แสดงว่า ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดเห็นหรือการกระทำของนักเรียนมากที่สุด
3. การตอบแบบสอบถามฉบับนี้ไม่มีผลต่อคะแนนในการเรียนของนักเรียนแต่ประการใด

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่างยิ่ง
1.	ขั้นตอนในการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรม สถานการณ์จำลองเข้าใจง่ายและสามารถ ปฏิบัติได้					
2.	การนำเสนอเนื้อหาในแต่ละหัวข้อของกิจกรรม สถานการณ์จำลองมีความชัดเจน และเข้าใจง่าย					
3.	บรรยากาศในการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรม สถานการณ์จำลองสนุก ไม่เครียด					
4.	ระยะเวลาในการทำกิจกรรมแต่ละช่วงของการจัด กิจกรรมสถานการณ์จำลองมีความเหมาะสม					
5.	การจับคู่นักเรียนในการแสดงสถานการณ์จำลองมี ความเหมาะสม					
6.	ใบความรู้ในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ สถานการณ์จำลองมีความเหมาะสม					
7.	นักเรียนสามารถฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ จากการจัดกิจกรรมสถานการณ์จำลองได้อย่าง เต็มที่					
8.	การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรม สถานการณ์จำลองเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดง ความคิดเห็นอย่างเต็มที่					
9.	การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรม สถานการณ์จำลองกระตุ้นให้นักเรียนทุกคนมีส่วน ร่วมในการทำกิจกรรมร่วมกัน					
10.	ใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองทำให้นักเรียนได้ พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น					

ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม.....

.....

.....

ปรับจาก เยาวลักษณ์ ลอยลิบ. (2547: 125-126) และ อัจฉรา วงศ์โสธร. (2544: 100-101)

ภาคผนวก จ

- แสดงคะแนนผลการทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารทั้ง 4 ด้าน
- แสดงความแตกต่างของคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารของนักเรียนก่อน และหลังการทดลองโดย
ครูผู้ประเมินทั้ง 3 ท่าน
- แสดงความแตกต่างของคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารโดยเรียงลำดับจากคนที่ได้คะแนนก่อน และ
หลังการทดลอง จากคะแนนต่ำสุด ไปจนถึงสูงสุด

ตาราง 5 แสดงคะแนนผลการทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

คนที่	ก่อนการทดลอง				หลังการทดลอง				D	D ²
	ความ	การ	ไ	คำศัพท์	ความ	การ	ไ			
	คล่อง	ออก	ยา		คล่อง	ออก	ยา			
	แคล่ว	เสียง	กรณ์		แคล่ว	เสียง	กรณ์			
1	2.00	2.00	1.00	1.00	3.33	3.00	3.00	3.00	6.33	40.07
2	1.00	1.00	1.00	1.00	2.00	2.00	2.00	2.00	4.00	16.00
3	2.33	3.00	2.00	3.00	3.67	3.33	3.33	4.00	4.00	16.00
4	3.00	3.00	3.00	3.00	4.00	4.33	4.00	4.00	4.33	18.75
5	2.00	2.33	2.00	2.33	3.33	3.67	3.33	3.67	5.33	28.41
6	2.00	2.00	1.33	2.00	3.00	3.00	2.67	3.00	4.34	18.84
7	2.00	2.00	2.00	2.00	3.67	3.33	3.00	3.33	5.33	28.41
8	1.00	1.00	1.00	1.00	2.67	2.67	2.00	2.33	5.67	32.15
9	2.00	2.00	2.00	2.00	3.00	3.00	3.00	3.00	4.00	16.00
10	3.00	3.00	3.00	3.00	5.00	5.00	4.67	5.00	7.67	58.83
11	1.00	1.00	1.00	1.00	3.00	3.00	2.00	2.00	6.00	36.00
12	1.00	1.00	1.00	1.00	2.67	3.00	3.00	3.00	7.67	58.83
13	2.00	1.00	1.00	1.00	3.00	3.00	2.00	3.00	6.00	36.00
14	1.00	1.00	1.00	1.00	2.00	2.00	2.00	2.00	4.00	16.00
15	2.00	1.00	1.00	2.00	3.00	2.67	3.00	2.33	5.00	25.00
16	2.00	2.00	2.00	2.00	3.67	3.33	3.33	4.00	6.33	40.07
17	1.00	1.33	1.00	1.00	3.00	3.00	2.00	2.00	5.67	32.15
18	2.00	2.00	2.00	1.67	3.00	3.00	2.67	2.67	3.66	13.40
19	1.00	1.00	1.00	1.00	3.00	3.00	2.67	3.00	7.67	58.83
20	2.00	2.00	2.00	2.00	3.33	3.00	2.67	3.00	4.00	16.00
21	2.00	2.00	2.00	2.00	4.00	4.00	3.67	4.00	7.67	58.83
22	2.00	2.00	2.00	2.00	4.00	4.00	3.67	3.67	7.33	53.73
23	2.00	2.00	2.00	2.00	3.00	3.00	3.33	3.33	4.67	21.81
24	2.00	2.00	2.00	2.00	3.00	3.00	3.00	3.00	4.00	16.00
25	2.00	2.00	2.00	2.00	3.00	3.00	3.00	3.00	4.00	16.00
26	2.00	2.00	1.00	2.00	3.00	3.00	3.00	3.00	5.00	25.00
27	1.00	1.00	1.00	1.00	2.67	3.00	2.00	3.00	6.67	44.49
28	2.00	2.00	2.00	2.00	3.67	3.00	3.00	3.33	5.00	25.00
29	2.00	2.00	1.00	2.00	3.00	3.00	2.00	3.00	4.00	16.00
30	2.00	2.00	1.00	1.00	3.00	3.00	3.00	3.00	6.00	36.00
รวม	54.33	53.66	47.33	52.00	95.68	94.33	86.01	92.66	161.34	918.60
X̄	1.81	1.79	1.58	1.73	3.19	3.14	2.87	3.09		

ตาราง 6 แสดงความแตกต่างของคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน
ก่อน และหลังการทดลอง โดยครูผู้ประเมิน 3 ท่าน

นักเรียน ลำดับที่	คะแนนก่อนการทดลอง				คะแนนหลังการทดลอง				Different D	Different Square D ²
	ผู้ประเมิน			Mean	ผู้ประเมิน			Mean		
	คนที่1	คนที่2	คนที่3		คนที่1	คนที่2	คนที่3			
1	6	6	6	6.00	13	12	12	12.33	6.33	40.07
2	4	4	4	4.00	8	8	8	8.00	4.00	16.00
3	10	11	10	10.33	16	13	14	14.33	4.00	16.00
4	12	12	12	12.00	17	16	16	16.33	4.33	18.75
5	9	8	9	8.67	16	12	14	14.00	5.33	28.41
6	7	8	7	7.33	12	12	11	11.67	4.34	18.84
7	8	8	8	8.00	15	12	13	13.33	5.33	28.44
8	4	4	5	4.33	10	9	10	9.67	5.67	32.15
9	8	8	8	8.00	12	12	12	12.00	4.00	16.00
10	12	12	12	12.00	20	19	20	19.67	7.67	58.83
11	4	4	4	4.00	10	10	10	10.00	6.00	36.00
12	4	4	4	4.00	12	11	12	11.67	7.67	58.83
13	5	5	5	5.00	11	11	11	11.00	6.00	36.00
14	4	4	4	4.00	8	8	8	8.00	4.00	16.00
15	6	6	6	6.00	11	11	11	11.00	5.00	25.00
16	8	8	8	8.00	14	15	14	14.33	6.33	40.07
17	4	4	5	4.33	10	10	10	10.00	5.67	32.15
18	8	8	7	7.67	12	11	11	11.33	3.66	13.40
19	4	4	4	4.00	12	11	12	11.67	7.67	58.83
20	8	8	8	8.00	13	11	12	12.00	4.00	16.00
21	8	8	8	8.00	16	15	16	15.67	7.67	58.83
22	8	8	8	8.00	16	15	15	15.33	7.33	53.73
23	8	8	8	8.00	12	12	14	12.67	4.67	21.81
24	8	8	8	8.00	12	12	12	12.00	4.00	16.00
25	8	8	8	8.00	12	12	12	12.00	4.00	16.00
26	7	7	7	7.00	12	12	12	12.00	5.00	25.00
27	4	4	4	4.00	11	10	11	10.67	6.67	44.49
28	8	8	8	8.00	13	12	14	13.00	5.00	25.00
29	7	7	7	7.00	11	11	11	11.00	4.00	16.00
30	6	6	6	6.00	12	12	12	12.00	6.00	36.00
รวม				207.33				368.67	161.34	918.60
average				6.91				12.29	5.38	
SD				2.28				2.41		

t 9.11**

ระดับนัยสำคัญ = 0.01

ตาราง 7 แสดงความแตกต่างของคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน
โดย เรียงลำดับจากคนที่ได้คะแนนก่อนและหลังการทดลองจากคะแนนต่ำสุดไปจนถึงคะแนนสูงสุด

นักเรียน ลำดับที่	คะแนนก่อนการทดลอง				คะแนนหลังการทดลอง				Different D	Different Square D ²
	ผู้ประเมิน			Mean	ผู้ประเมิน			Mean		
	คนที่1	คนที่2	คนที่3		คนที่1	คนที่2	คนที่3			
2	4	4	4	4.00	8	8	8	8.00	4.00	16.00
14	4	4	4	4.00	8	8	8	8.00	4.00	16.00
8	4	4	4	4.00	10	9	10	9.67	5.67	32.15
11	4	4	4	4.00	10	10	10	10.00	6.00	36.00
27	4	4	4	4.00	11	10	11	10.67	6.67	44.49
12	4	4	4	4.00	12	11	12	11.67	7.67	58.83
19	4	4	4	4.00	12	11	12	11.67	7.67	58.83
17	4	4	5	4.33	10	10	10	10.00	5.67	32.15
13	5	5	5	5.00	11	11	11	11.00	6.00	36.00
15	6	6	6	6.00	11	11	11	11.00	5.00	25.00
30	6	6	6	6.00	12	12	12	12.00	6.00	36.00
1	6	6	6	6.00	13	12	12	12.33	6.33	40.07
29	7	7	7	7.00	11	11	11	11.00	4.00	16.00
26	7	7	7	7.00	12	12	12	12.00	5.00	25.00
6	7	8	7	7.33	12	12	11	11.67	4.34	18.84
18	8	8	7	7.67	12	11	11	11.33	3.66	13.40
9	8	8	8	8.00	12	12	12	12.00	4.00	16.00
20	8	8	8	8.00	13	11	12	12.00	4.00	16.00
24	8	8	8	8.00	12	12	12	12.00	4.00	16.00
25	8	8	8	8.00	12	12	12	12.00	4.00	16.00
23	8	8	8	8.00	12	12	14	12.67	4.67	21.81
28	8	8	8	8.00	13	12	14	13.00	5.00	25.00
7	8	8	8	8.00	15	12	13	13.33	5.33	28.41
16	8	8	8	8.00	14	15	14	14.33	6.33	40.07
22	8	8	8	8.00	16	15	15	15.33	7.33	53.73
21	8	8	8	8.00	16	15	16	15.67	7.67	58.83
5	9	8	9	8.67	16	12	14	14.00	5.33	28.41
3	10	11	10	10.33	16	13	14	14.33	4.00	16.00
4	12	12	12	12.00	17	16	16	16.33	4.33	18.75
10	12	12	12	12.00	20	19	20	19.67	7.67	58.83
รวม				207.33				368.67	161.34	918.60
average				6.91				12.29	5.38	
SD				2.28				2.41		

t 9.11**

ระดับนัยสำคัญ = 0.01

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวชไมพร เลิศคณาวณิชกุล
วันเดือนปีเกิด	25 มิถุนายน 2506
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	41 หมู่ 1 ถนนสามัคคี แขวงท่าทราย เขตเมืองนนทบุรี นนทบุรี 11000
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครู ระดับ คศ. 2
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2525	มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนสุราษฎร์ธานี
พ.ศ. 2530	ค.บ. (ภาษาอังกฤษ) จากสถาบันราชภัฏจันทรเกษม
พ.ศ. 2550	ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ